

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยาสาร

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 117 ฉบับที่ 10 เดือนสิงหาคม 2561

สฎีปพิเศษ

18 สิงหาคม
วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ

บทความพิเศษ

แนวทางการบริหารความประทับใจ
ของผู้บริหารสถานศึกษา

วิชาการบันเทิง

เด็กยิ่งชน ยิ่งฉลาด
จริงหรือ?

ทรงพระเจริญ

เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9

86 พรรษา 12 สิงหาคม 2561

12 สิงหาคม “วันแม่แห่งชาติ” พลกนิกรชาวไทยทุกภาคส่วนต่างร่วมมือร่วมใจกันจัดกิจกรรมเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 ในโอกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษา 86 พรรษา 12 สิงหาคม 2561 พระองค์ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจที่ทรงคุณประโยชน์อย่างยิ่งแก่พลกนิกรชาวไทย ในฐานะ “คุณุญคุณุพระราชหฤทัย” พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงช่วยแบ่งเบาพระราชภาระกิจในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่อาณาประชาราษฎร์ ทรงพระเมตตาต่อชนทุกชาติทุกศาสนา พลกนิกรล้วนได้ประจักษ์แล้วว่า พระองค์ทรงรักและเชื้ออาทรต่อราษฎร ประดุจความรักของมารดาที่มีต่อบุตรโดยแท้ และเนื่องในโอกาสมหามงคลนี้ กองบรรณาธิการ ขออ้อมถวายพระพรชัย ขอพระองค์ทรงพระเจริญ พระชนมพรรษายิ่งยืนนาน เป็นมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทยสืบนานไปด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ 18 สิงหาคม เป็นหนึ่งในวันสำคัญของคนไทย เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ทรงทอดพระเนตรสุริยุปราคาเต็มดวง ที่คำนวณไว้ล่วงหน้า 2 ปี อย่างแม่นยำ รัฐบาลจึงกำหนดให้วันที่ 18 สิงหาคม เป็นวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ พร้อมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็น “พระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย” กองบรรณาธิการจึงนำเสนอเรื่องราวของวันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ในสัปดาห์พิเศษประจำฉบับนี้

สำหรับ “ครู” ผู้ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นพ่อแม่คนที่สองนั้น ถือเป็นความหวังของพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่ได้ฝาก “ลูก” ให้มาเป็น “ลูกศิษย์” ของเรา โดยหวังให้ได้รับความรู้ และการอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีของสังคม ผมเชื่อว่าทุกท่าน ต่างมีความรักความเมตตาต่อศิษย์ เปรียบดุจลูกในอุทรเช่นกัน ขอให้พวกเราผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นกำลังสำคัญ ร่วมกันสร้างสังคมให้รุ่งเรืองและเป็นอนาคตของชาติเราต่อไปครับ

(ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์)
บรรณาธิการ

ขอเชิญร่วมส่ง

บทความ | เรื่องสั้น | บทกวี

เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อเผยแพร่ในวารสารวิทยาทารย์ โดยสามารถส่งผลงาน ได้ดังนี้

1. e-mail : withayajarn@gmail.com
2. ไปรษณีย์ : กองบรรณาธิการวารสารวิทยาทารย์ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
3. โทร. / โทรสาร : 0 2282 1308

ผลงานที่ส่งมานั้น ต้องมิได้ลอกเลียน ดัดแปลงงานของผู้อื่น
ผลงานที่ได้รับคัดเลือกเผยแพร่ จะได้รับค่าตอบแทนตามที่กองบรรณาธิการกำหนด

01 บทบรรณาธิการ

04 สก๊อปพิเศษ

18 สิงหาคม วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ

10 โรงเรียนดี โครงการเด่น

เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารและ
การจัดการเรียนรู้ รูปแบบ EIS สุโขทัยแลนด์ 4.0
โรงเรียนสุนทรภู่พิทยาท

15 บทความวิชาการ

รูปแบบการบริหารจัดการ
คุณภาพโรงเรียนต้นแบบสถานนักเรียน
ระดับประเทศ ระดับประถมศึกษา ประจำปี 2560
ความสำเร็จที่ยั่งยืน : โรงเรียนบ้านท่าโก
อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

20 Hot Issue

ปฏิบัติการกู้ชีพ 13 ชีวิต ถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน
สถานการณ์พิสูจน์น้ำใจชาวไทย - ชาวโลก!

25 พุทธศาสนา

วาทะพระบรมครู เรื่อง
คุณธรรมสำเร็จบรรพชาไม่สำเร็จ ตอนที่ 2

28 ประโยคสัญลักษณ์

ประโยคสัญลักษณ์ลักษณะที่ 75 Soap Opera

32 บริหารการศึกษา

การใช้นวัตกรรมแบบฝึกการเขียนกลอนแปด
ด้วยตนเอง

36 วิชาการอ่านง่าย

การปฏิรูปการศึกษามุ่งทางสายเปลี่ยว

40 ครูเล่าเรื่อง

"ความทรงจำ" ความหลังที่ยังไม่ลืม ตอนที่ 2

44 ยุทธศาสตร์ศึกษา

การวิจัยทางการบริหารการศึกษา ตอนที่ 1

49 วิจัยน่ารู้

58 หนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม

65 ประสบการณ์

บันทึกถึงดวงดาว 95

69 บทความพิเศษ

แนวทางการบริหารความประทับใจ
ของผู้บริหารสถานศึกษา

72 เรื่องสั้น

พระในบ้าน

77 ฅ สยาม

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงกอบกู้เอกราช
ตอนที่ 2

83 นวนิยายอิงธรรมชาติ

รักที่หลุดพ้น ตอนที่ 2

86 IT Hero

Elon Musk สร้างแคปซูลจิ๋ว “Escape Pod”
ช่วยชีวิตเด็กติดถ้ำ

89 ดรรชนีก็ฟ้า

ปั่นจักรยานออกกำลังกาย ลดน้ำหนัก ลดต้นขา
อย่างไรให้ได้ผล

93 พืชการออม

ออมอย่างไรให้เงินงอกเงย RMF ภาค 9

96 มุมสุขภาพ

6 วิธีรับมือ ไม่ให้ลูกเอาแต่ใจตัวเอง

99 วิชาการบันเทิง

เด็กยิงขนยิงฉลาด จริงหรือ

102 ตะเวนเที่ยว

เดือนรอมะฎอน ตะลอนจากการ์ตา

110 ย่ำสามกรอบ

ไสร่ง กับ ต้นไม้ริมทาง

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา :

คณะกรรมการครูสภา
ดร.บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ
ดร.ทินศิริ ศิริโพธิ์
นายไพฑูรย์ เสี่ยงทอง
นางสาวจุไรรัตน์ แสงบุญนำ
นายธีรภูมิ ทองโอบ
นายดำรง พลโกษณ์
นายยุทธชัย อุดมมา

ผู้ทรงคุณวุฒิ/นักวิชาการประจำ :

ศ.กิตติคุณสมุน อมรวิวัฒน์
รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่
รศ.ดร.สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์
รศ.ดร.สมศักดิ์ คงเที่ยง
รศ.ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล
รศ.ดร.กล้า ทองขาว
รศ.ดร.สุขุม เจริญทรัพย์
รศ.ดร.มนสิข สิริสมบุญ
ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์
ดร.ปฐมพงศ์ ศุภเลิศ
ดร.จักรพรรดิ วัฒนา
ดร.พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง

บรรณาธิการ : ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

นางราณี จินสุทธิ

รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ :

นายจันทิพย์ยุทธ บุญทอง

ประจำกองบรรณาธิการ :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทอขาว
นางสาววิดา รังสิวรักษ์
นางสาวธัญรัตน์ ศิริเมฆา
นางสาววรรณพร พิพัฒน์
นายวัชรพล เหมือนจา
นายทรงชัย ชื่นล้วน

ประสานงานฝ่ายผลิต :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทอขาว

ศิลปกรรม/รูปเล่ม/จัดพิมพ์ :

บริษัท ออนป้า จำกัด
111/1 อาคารนวมสร ถนนพระรามที่ 3
แขวงบางคองแหลม เขตบางคองแหลม
กรุงเทพมหานคร 10120
โทร. 0 2689 1056
โทรสาร 0 2689 1081
www.onpa.co.th

สกุ๊ปพิเศษ

กองบรรณาธิการ

18 สิงหาคม วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ

จากปฏิบัติการช่วยเหลือนักฟุตบอลทีมหมูป่า อะคาเดมี่ ที่ติดอยู่ในถ้ำหลวง วนอุทยานถ้ำหลวง - ขุนน้ำนางนอน อ.แม่สาย จ.เชียงราย ใช้เวลารวม 18 วัน ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และสามารถนำทุกคนออกจากถ้ำได้ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2561 เหตุการณ์นี้เป็นเหตุการณ์สำคัญระดับชาติก้าวไปจนถึงระดับนานาชาติที่ทำให้เราเห็นพลังสำคัญสองพลัง คือ

พลังแรก คือ พลังของ **‘มนุษยชาติ’** ที่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ยากลำบาก สภาพทางธรรมชาติที่โหดร้ายและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการร่วมมือร่วมใจกันของผู้คนทั่วโลก ที่ก้าวผ่านกำแพงทางด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และการเมือง เพื่อช่วยชีวิตผู้ประสบภัย ทั้ง 13 คน ให้ออกมาจากถ้ำได้เป็นผลสำเร็จ

พลังที่สอง คือ พลังของ **‘วิทยาศาสตร์’** ด้วยเพราะวิทยาศาสตร์ (Science) คือ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต รวมทั้งกระบวนการประมวลความรู้เชิงประจักษ์ ที่เรียกว่ากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งจากปฏิบัติการช่วยเหลือทีมหมูป่าอะคาเดมี่ จะเห็นได้ว่าการนำเอาเทคโนโลยีที่หลากหลายตั้งแต่เทคโนโลยีดาวเทียมทางทหาร อากาศยานไร้คนขับ การสำรวจภูมิประเทศและภูมิฐานของถ้ำอย่างละเอียด ด้วยวิธีการทางธรณีวิทยา การคาดการณ์สภาพอากาศตามหลักอุตุนิยมวิทยา การเพิ่มปริมาณออกซิเจนภายในถ้ำด้วยวิธีการต่างๆ ตลอดจนอุปกรณ์ในการค้นหา และกู้ภัยที่ทันสมัยจากทั่วทุกมุมโลก

ดังนั้น พลังทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญในการกิจนี้ และถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ยุคปัจจุบัน อันเกิดจากประดิษฐ์คิดค้นของมนุษย์เอง ที่สรรค์สร้างเทคโนโลยีเพื่อนำมาตอบสนองความต้องการและความจำเป็นในการดำรงชีพที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละวัน การตระหนักถึงคุณค่าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่นานาชาติปรารถนาให้ความสำคัญ และ**ประเทศไทย**เองก็ได้กำหนดให้มี **‘วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ’** ขึ้นในวันที่ **18 สิงหาคม ของทุกปี** เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ**พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4** ผู้ทรงเป็น **“พระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย”**

วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ ได้ริเริ่มให้จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2525 โดยเป็นวันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อวงการวิทยาศาสตร์ไทย สืบเนื่องมาจากเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงคำนวณการเกิดสุริยุปราคาได้อย่างแม่นยำว่าจะเกิดสุริยุปราคาขึ้นในวันอังคาร ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 10 ปีมะโรง สัมฤทธิศก จุลศักราช 1230 ตรงกับวันที่ 18 สิงหาคม 2411 โดยจะเป็นสุริยุปราคาเต็มดวง บริเวณที่จะเห็นปรากฏการณ์ได้ชัดเจนที่สุดคือหมู่บ้านห้วยวฬ ตำบลห้วยกอ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และทรงคำนวณล่วงหน้าก่อนการเกิดสุริยุปราคาถึง 2 ปี โดย เซอร์แฮรี ออด เจ้าเมืองสิงคโปร์ได้บันทึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งนั้นว่า **“พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระสำราญมาก เพราะการคำนวณเวลาสุริยุปราคาของพระองค์ ได้พิสูจน์แล้วว่าถูกต้องที่สุด ถูกถ้วนยิ่งกว่าที่ชาวยุโรปได้คำนวณไว้”**

พระอัจฉริยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะด้านดาราศาสตร์ของพระองค์ยังเป็นที่ประจักษ์จากการที่**ทรงคิดค้นวิธีการคำนวณปักข์ (ครึ่งเดือนทางจันทรคติ)** เพื่อประโยชน์ในการกำหนดวันธรรมสวนะ (วันพระ) ให้ถูกต้องตามการโคจรของดวงจันทร์หรือที่เรียกว่า **“ปฏิทินปักขคณนา”** โดยทรงคิดค้นวิธีคำนวณนี้ขึ้นเพื่อใช้ในพระสงฆ์คณะธรรมยุติ และใช้ในการทำศาสนกิจมาจนถึงปัจจุบัน

ในปี 2395 ทรงสถาปนาระบบ**เวลามาตรฐาน**ขึ้นในประเทศไทย และทรงโปรดฯ ให้สร้างพระที่นั่งภูวดลทัศไนยขึ้นในพระบรมมหาราชวัง เพื่อใช้เป็นหอนาฬิกาหลวงบอกเวลามาตรฐานของประเทศไทย ในสมัยนั้น โดยมีพนักงานตำแหน่งพันทิวาติตย์ เทียบเวลาตอนกลางวันจากดวงอาทิตย์ และพันพินิตจันทรา เทียบเวลาตอนกลางคืนจากดวงจันทร์

—— “ ——

**พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงพระสำราญมาก**

เพราะการคำนวณเวลาสุริยุปราคาของพระองค์
ได้พิสูจน์แล้วว่าถูกต้องที่สุด
ถูกต้องยิ่งกว่าที่ชาวยุโรปได้คำนวณไว้

—— ” ——

โบราณสถานที่แสดงให้เห็นถึงความสนพระราชหฤทัยในด้านดาราศาสตร์ที่ยังคงปรากฏให้เห็นเป็นประจักษ์พยานตราบจนปัจจุบัน คือ หอดูดาว ภายในพระราชฐานส่วนพระองค์ ทั้งใน กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยเฉพาะที่พระนครคีรี หรือ เขาวัง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ทรงโปรดฯ ให้สร้างหอดูดาวขึ้นบนเนินเขา เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2403 ทรงพระราชทานนามว่า **"หอดัชชาลเวียงชัย"** พระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็นดาวหาง 3 ดวง ได้แก่

- ดาวหางฟลูเกอร์กูส (Flaugergues Comet) เมื่อ พ.ศ. 2355 เมื่อครั้งยังดำรงพระอิสริยยศ เจ้าฟ้ามงกุฎ พระชันษาราว 8 ปี เมื่อได้ทรงเห็นดาวหางครั้งนั้นแล้ว ทำให้ทรงติดตามศึกษา เรื่องดาวหางอยู่เสมอมา
- ดาวหางโดนาติ (Donati a Comet) เป็นดาวหางขนาดใหญ่มาก ค้นพบโดย นักดาราศาสตร์ชาวอิตาลี และปรากฏตัวเหนือฟ้าเมืองไทยระหว่างเดือนกันยายน – ตุลาคม พ.ศ. 2401
- ดาวหางเทบพุท (Tebbut s Comet) เป็นดาวหางขนาดใหญ่กว่าดาวหางโดนาติ และพระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยอย่างมาก โดยทรงคำนวณว่าดาวหางจะเกิดขึ้นเมื่อใด และ ประกาศให้ประชาชนได้ทราบ เพื่อเป็นการขจัดความเชื่อเรื่องโชคลาง ให้ประชาชนหันมาใช้เหตุผล ตามหลักวิทยาศาสตร์

ด้วยเหตุนี้องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จึงได้ประกาศยกย่องพระเกียรติคุณพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ทรงเป็นบุคคลสำคัญของโลกด้วยพระราชกรณียกิจ โดยเฉพาะด้านดาราศาสตร์

เมื่อปี พ.ศ. 2527 กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้จัดงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและพระปรีชาสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว “พระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย” และเพื่อเป็นการส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานการค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยจัดขึ้นเป็นครั้งแรก ระหว่างวันที่ 18 - 24 สิงหาคม 2527 และได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งจากภาครัฐ เอกชน และประชาชน

ปี 2561 นี้ องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.) ได้จัดให้มี **“มหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติประจำปี 2561”** ระหว่างวันที่ 16 - 26 สิงหาคม 2561 ระหว่างเวลา 9.00 – 19.00 น. ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค (Hall 2 - 8) เมืองทองธานี ภายใต้แนวคิดหลัก คือ **“จุดประกายความคิด พัฒนาชีวิตด้วยวิทยาศาสตร์ เสริมสร้างชาติด้วยเทคโนโลยี สู่วิถีแห่งนวัตกรรม”** โดยเป็นมหกรรมเทศกาลวิทยาศาสตร์ (Science Festival) ที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลายประเภท ได้แก่ การจัดนิทรรศการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบทันสมัยที่เปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วม (Interactive Exhibition) โดยเน้นหัวข้อที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ (New S-Curve) การนำเสนอประเด็นการเปลี่ยนแปลงของวิกฤตโลก การจัดแสดงความรู้ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ผลงานการวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทย และต่างประเทศ การประกวดและแข่งขันทางวิทยาศาสตร์สำหรับเยาวชนและประชาชน กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Hands-On ในแนวทางสะเต็มศึกษาสำหรับทุกช่วงวัย การประชุมสัมมนา อภิปราย ฝึกอบรม ทางวิทยาศาสตร์ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการแสดงสินค้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

งานมหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ถือเป็นกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของปีและของประเทศ จัดขึ้นเพื่อร่วมเทิดพระเกียรติพระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย มีการจัดแสดงนิทรรศการและกิจกรรม จากความร่วมมือของหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน ทั้งในและต่างประเทศ แสดงถึงศักยภาพทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ที่น่าสมมุติ สามารถสร้างความตื่นตัว สร้างแรงบันดาลใจ และความตระหนักด้านวิทยาศาสตร์แก่สังคมไทย และเป็นโอกาสที่ประชาชนและเยาวชนทั่วไปจะได้เข้าถึงข้อมูลความรู้ ได้รับประสบการณ์ และมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ในรูปแบบที่สนุกสนาน ซึ่งจะก่อให้เกิดทัศนคติเชิงบวก กระตุ้นการคิดและการตั้งคำถาม และนำไปสู่การเป็นผู้รักการเรียนรู้ตลอดชีวิตทางวิทยาศาสตร์ต่อไป

ที่มา :

<http://www.nsm.or.th/event/important-events/scifairregional1/487-the-greatest-scientific-and-technological-activity-in-the-country.html>

<http://www.todayth.com/วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ.html>

<https://th.wikipedia.org/wiki/วันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ>

หนังสือวันสำคัญของไทย โดย ธนาภิต, หนังสือ ประวัติวันสำคัญที่ควรรู้จัก โดย วรวิทย์ อุษณกร, คลังปัญญาไทย

เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร และการจัดการเรียนรู้รูปแบบ EIS สู่ไทยแลนด์ 4.0

โรงเรียนสุนทรภู่พิทยฯ

Sunthonphupittaya Secondary School

โรงเรียนต้นแบบ EIS (English for Integrated Studies)

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านที่รัก โรงเรียนดีโครงการเด่นฉบับนี้ เสนอนวัตกรรม เรื่อง “เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารและการจัดการเรียนรู้รูปแบบ EIS สู่ไทยแลนด์ 4.0 โรงเรียนสุนทรภู่พิทยาศาสตร์” ที่เมื่อเทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและได้เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของเราได้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทำให้มนุษย์สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารหรือความรู้ได้อย่างรวดเร็ว แม้ว่าข้อมูลจะมีขนาดใหญ่ขึ้นและหลากหลายประเภทมากขึ้น ครูในฐานะเป็นผู้ที่จัดการศึกษาให้กับกำลังสำคัญของชาติ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อม มีการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีศักยภาพในการดำรงชีวิตบนโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 โรงเรียนสุนทรภู่พิทยาศาสตร์ อ.แกลง จ.ระยอง ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการที่เรียกว่า รูปแบบ EIS (English Integrated for Studies) มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ EIS นั้นได้ใช้สื่อและเทคโนโลยีร่วมด้วยอยู่แล้ว แต่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล ทำให้โรงเรียนต้องตระหนักถึงการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรค โดยสภาพปัญหาที่พบในปัจจุบัน คือ

(1) การรับนักเรียนเข้าเรียนไม่ได้มีโอกาสในการคัดเลือกนักเรียนจึงมีคุณภาพที่แตกต่างกัน และสภาพครอบครัวค่อนข้างยากจน ความสนใจในการเรียนจึงมีไม่มากเท่าที่ควร

(2) ครูส่วนใหญ่เป็นครูใหม่ที่ประสบการณ์การจัดการเรียนรู้ไม่มากพอ อาจมีปัญหในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และการใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการในรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ

(3) โรงเรียนสุนทรภู่พิทยาศาสตร์เป็นโรงเรียนขนาดกลาง มีครู 37 คน ผู้บริหาร 2 คน นักเรียน 741 คน การมีครูจำนวนไม่มากทำให้ครูแต่ละคนมีภาระงานด้านงานธุรการ และโครงการเสริมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากมาย ทำให้การทำงานของครูต้องใช้เวลามาก จึงอาจส่งผลกระทบต่อการเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

(4) การเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาจทำให้ครูบางส่วนตามไม่ทันซึ่งจะมีผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้ผลผลิตคือนักเรียนมีคุณภาพไม่เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

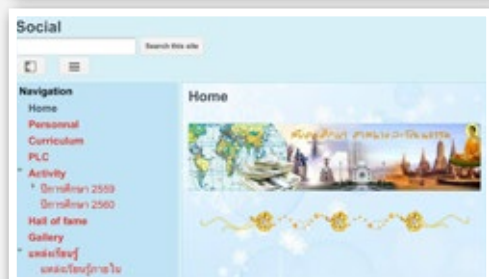
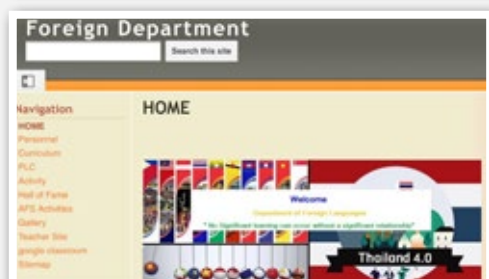
ปัจจุบันสถานศึกษา ครู และนักเรียนสามารถเข้าถึงความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่มากมายบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการพัฒนาเครื่องมือที่ช่วยจัดการเรียนรู้ให้สามารถนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการจัดการชั้นเรียนของครู ความสะดวกสบายในการเข้าถึงความรู้ของนักเรียน เครื่องมือที่ช่วยจัดการชั้นเรียนที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น Edmodo Socrative Moodle Mobile Student Organizer และ Google Applications for Education

1. ผลการพัฒนาบทเรียนที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

1.1 นักเรียนมีห้องเรียน Google Classroom โดยครูออกแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแบบ Active Learning นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ทั้งในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงได้ในทุกสถานที่และทุกเวลา ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น

1.2 นักเรียนมีทักษะการใช้ ICT ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ และต่อยอดในการทำงานได้

1.3 นักเรียนและครูมีการใช้ e-mail และ Social Media ต่างๆ ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน จึงทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

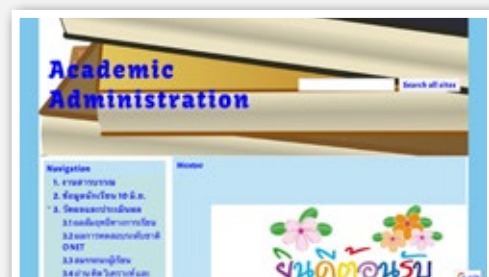

2. ผลการพัฒนานวัตกรรมที่เกิดขึ้นกับครูผู้สอน

2.1 ครูมีห้องเรียน Google Classroom ที่ออกแบบเป็น Active Learning สามารถติดตามการเรียนรู้ของนักเรียน ตรวจงาน และเก็บคะแนนได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังสามารถนำมาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้โดยง่ายในภาคเรียนถัดไป

2.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถพัฒนารูปแบบเว็บไซต์ของตนเองผ่าน Google Site เป็นการปฏิบัติงานออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลหรือนำมาพัฒนาได้โดยง่าย อีกทั้งยังเป็นการเก็บรวบรวมผลงานทั้งหมดของครูซึ่งสามารถนำไปประกอบรายงานการปฏิบัติงานที่ในการเลื่อนวิทยฐานะ หรือในการส่งผลงานเพื่อเข้ารับรางวัลต่างๆ อันเป็นผลมาจากการพัฒนางานอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

2.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะการใช้ ICT สามารถทำงาน Online ได้ ทำให้ท่นเวลาในการทำงาน สะดวก และรวดเร็ว

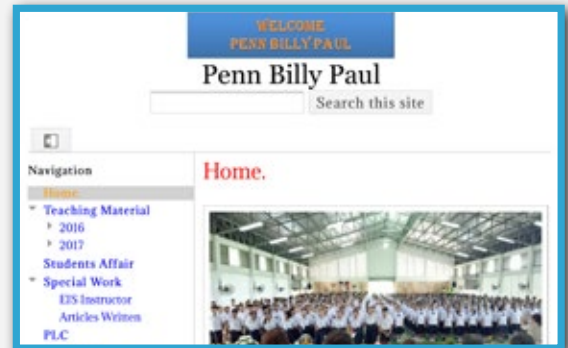

3. ผลการพัฒนานวัตกรรมที่เกิดขึ้นกับโรงเรียน

3.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถปฏิบัติงานออนไลน์ได้ ทำงานได้อย่างเป็นระบบ สะดวก รวดเร็ว และทันเวลา

3.2 ผู้บริหารสามารถนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การจัดการศึกษาได้สะดวกรวดเร็ว

3.3 โรงเรียนสามารถประหยัดงบประมาณในการจัดซื้อ กระดาษ และนำงบประมาณไปพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารและการจัดการเรียนรู้รูปแบบ EIS สู่ไทยแลนด์ 4.0 โรงเรียนสุนทรภู่พิทยฯ มีจุดเด่นดังนี้

1. เป็นการพัฒนาครูไปสู่การพัฒนานักเรียน โดยที่มุ่งให้ครูเรียนรู้ร่วมกันในรูปแบบกระบวนการ PLC เกิดความรู้ที่ยั่งยืน และครูสามารถนำไปต่อยอดพัฒนาผลงานเองได้

2. นักเรียนสนใจในการจัดการเรียนรู้ของครู ครูและนักเรียนสามารถสื่อสารกันและเข้าถึงเนื้อหาได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต

3. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรโรงเรียนสุนทรภู่พิทยฯมีเครื่องมือที่สามารถช่วยในการบริหารจัดการและจัดการศึกษา ที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัดเวลา และงบประมาณในการบริหารจัดการได้อย่างมีคุณภาพ

4. ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนสุนทรภู่พิทยฯ สามารถพัฒนาเว็บไซต์ของตนเองผ่าน Google Site ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานออนไลน์ สามารถรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้และพัฒนาต่อไปได้โดยง่าย

จากข้างต้น เรียกได้ว่า ช่างเป็นโรงเรียน 4.0 ที่ก้าวเข้าสู่ ไทยแลนด์ 4.0 ได้อย่างสวยงาม...ปรบมือให้กับ คณะที่คิดวางแผน และดำเนินการ ครับ // สวัสดิ์ครับ

รูปแบบการบริหารจัดการคุณภาพโรงเรียนต้นแบบ สถานักเรียนระดับประเทศ ระดับประถมศึกษา ประจำปี 2560 ความสำเร็จที่ยั่งยืน : โรงเรียนบ้านท่าโก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

สถานักเรียนเป็นองค์กรนักเรียนในอันที่จะส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ในบทบาทหน้าที่ความเป็นพลเมืองและวิถีประชาธิปไตยในระบอบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้แก่เด็กและเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษาให้สามารถเรียนรู้และฝึกปฏิบัติกิจกรรมประชาธิปไตยที่เป็นพื้นฐานการดำเนินชีวิต เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงสิทธิพื้นฐานของเด็ก ทั้ง 4 ประการ คือ สิทธิที่จะมีชีวิต (Right to be life) สิทธิที่จะได้รับการปกป้อง (Right to be protected) สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา (Right to be developed) และสิทธิที่จะมีส่วนร่วม (Right to be participate) ในกิจกรรมและกระบวนการต่างๆ ทางสังคม ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุดอีกรูปแบบหนึ่ง

กิจกรรมสถานนักเรียนที่มีความเข้มแข็งถือได้ว่าเป็นกลไกขับเคลื่อนหลักธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในสังคม **เป็นการเปิดเวทีชีวิตเสมือนจริง (Virtual Life)** สำหรับฝึกให้นักเรียนและเยาวชนเป็นนักประชาธิปไตยแต่เยาว์วัย เป็นการฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตาม มีความรับผิดชอบเสียสละ แบ่งปัน มีความสามัคคีในหมู่คณะ ฝึกฝนการใช้เหตุและผลในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีคุณภาพ เนื่องจากเด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง หากได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการ กิจกรรมที่ดีอย่างเต็มตามศักยภาพ ย่อมจะเป็นกำลังสำคัญในการสืบทอดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและธำรงความเป็นชาติตลอดจนสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นได้ หากแต่การนำกิจกรรมสถานนักเรียนไปสู่การพัฒนาชีวิตและสังคมของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น สถานศึกษาจะต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถานนักเรียนอย่างเป็นระบบผ่านกิจกรรมด้านประชาธิปไตย ทั้งในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริงอย่างหลากหลาย และต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนจะต้องให้การสนับสนุนและเป็นที่ปรึกษาให้นักเรียนสามารถจัดกิจกรรมเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์คือ การเข้าถึงวิถีประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานของนักเรียนตามความเหมาะสมของวัย อันประกอบด้วย **“การจะธรรม ปัญญาธรรม และสามัคคีธรรม”** โดยไม่ติดกับดักประชาธิปไตยที่เน้นบทบาทการเข้าเป็นตัวแทนนักเรียนหรือมุ่งจำลองการเป็นรัฐบาล และการบริหารระดับประเทศมากกว่าวิถีประชาธิปไตยในชีวิตประจำวัน (Everyday Life - Style) ของนักเรียน เพราะอันที่จริง **สถานนักเรียนเป็นกลุ่มคนที่ต้องดำเนินกิจกรรมแบบคลุกคลีตีโมง (To Mingle With)** กับเพื่อนนักเรียนเพื่อโรงเรียน ชุมชนและท้องถิ่น และลึกซึ้งกับการดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับการบริหารและการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขระดับประเทศโดยนัยและเป็นนักประชาธิปไตยที่ดีด้วยจิตสำนึก อันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของวิถีชีวิตประชาธิปไตยที่สังคมและประเทศพึงปรารถนา

โรงเรียนบ้านท่าโก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ หมู่ที่ 7 ตำบลตาลเดี่ยว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีจำนวนครู 6 คน นักเรียน 63 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน นายพิฑูรย์ อุดมอ่าง และคณะครูได้ดำเนินการส่งเสริมกิจกรรมสถานักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านประชาธิปไตย มุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีจิตสาธารณะ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งเน้นกระบวนการมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะในการคิด การแก้ปัญหา เห็นคุณค่าของการเรียนรู้ และนำความรู้ความสามารถที่ได้รับ ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ โรงเรียนบ้านท่าโกได้จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อปลูกฝัง สร้างค่านิยมพื้นฐานประชาธิปไตยให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และได้จัดทำธรรมนูญโรงเรียนบ้านท่าโกขึ้นใช้เป็นแนวทางดำเนินการนับถึงปัจจุบัน 3 ฉบับ การจัดตั้งสถานักเรียนนั้นเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้วิถีประชาธิปไตยโดยตรงและโดยอ้อม โดยใช้กระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินการในสถานศึกษาตามแนวทาง **“การทำโรงเรียนต้นแบบ”** จากระดับศูนย์เครือข่ายไปสู่ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ก้าวไปสู่ระดับภาคและระดับประเทศ ด้วย **“บันไดการบริหารจัดการคุณภาพ 11 ขั้น”** ประกอบด้วย 1) **กำหนดนโยบายชัดเจน** โดยเน้นการจัดการกิจกรรมตามแนวโรงเรียนต้นแบบสถานักเรียน โดยจะส่งเสริมให้โรงเรียนครูนักเรียนทำงานเป็นทีม 2) **สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง** คือสร้างความรู้ความเข้าใจพื้นฐานประชาธิปไตยและสถานักเรียนแก่บุคลากร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน โดยใช้กิจกรรมและสื่อทั้งทางตรงและทางอ้อม 3) **พัฒนาครูที่ปรึกษาสถานักเรียน** เป็นการให้ครูที่รับผิดชอบได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ดูแลเอาใจใส่ เสียสละเวลาอุทิศ กำลังกาย กำลังใจ และสร้างขวัญกำลังใจแก่เพื่อนครูนักเรียน 4) **สร้างเครือข่ายคุณภาพ** โดยความร่วมมือจากศิษย์เก่า เครือข่ายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เครือข่ายเทศบาล เครือข่ายในชุมชน เครือข่ายโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เกี่ยวข้อง 5) **ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการโรงเรียนให้เอื้อ** โดยกำหนดให้มีกลุ่มงานส่งเสริมสถานักเรียนขึ้นในโครงสร้างการบริหารโรงเรียนและมีครู

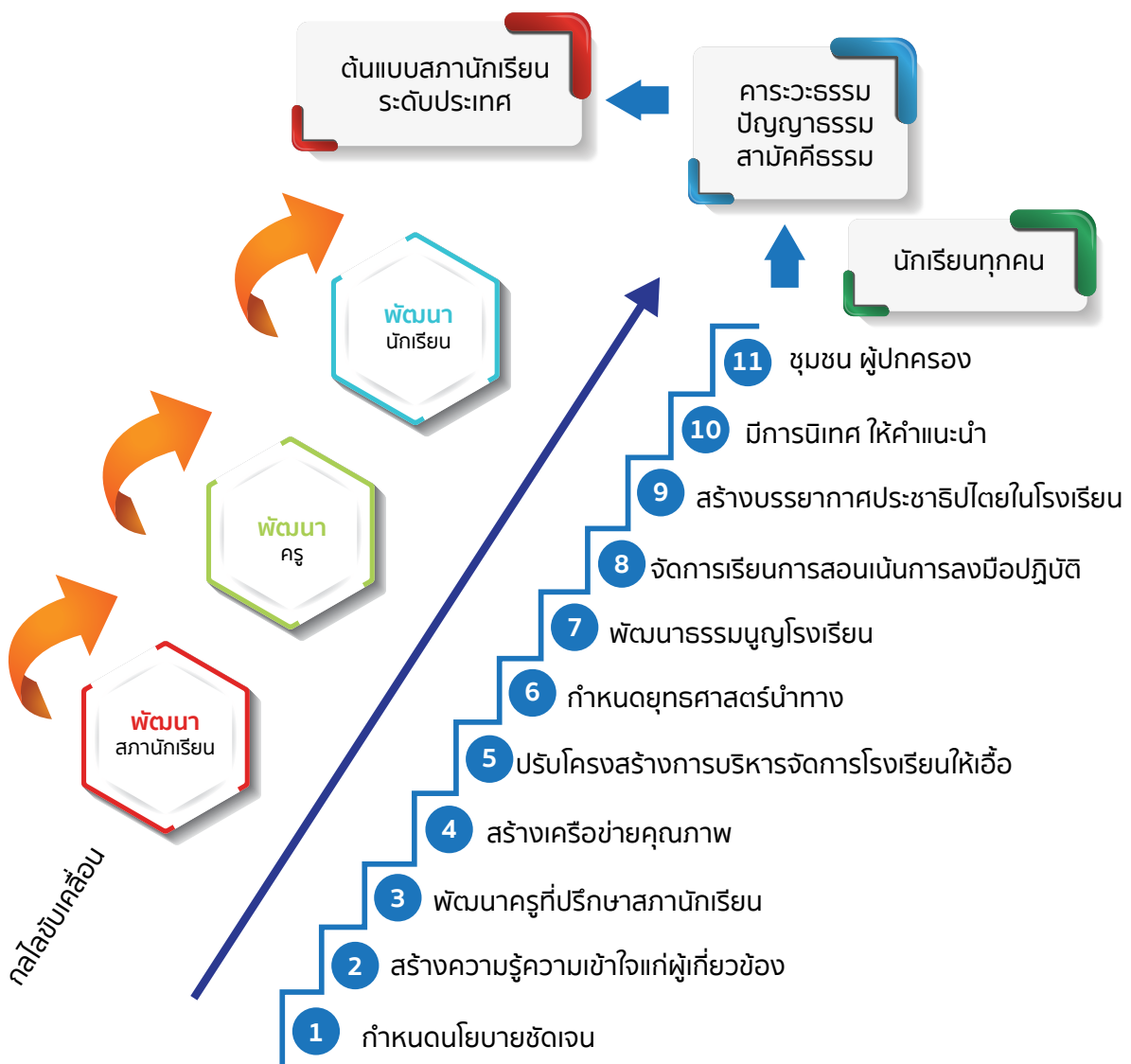

ผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนให้นำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ 6) **กำหนดกลยุทธ์นำทาง** เป็นกลยุทธ์ส่งเสริมความเข้มแข็งการเรียนรู้ประชาธิปไตยในสถานศึกษาและจัดทำแผนงานโครงการกิจกรรม ในแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม 7) **พัฒนาธรรมนูญโรงเรียน** ให้สอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษาในเชิงพื้นที่จริง 8) **จัดการเรียนการสอนเน้นการลงมือปฏิบัติ** โดยการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับธรรมนูญโรงเรียน 9) **สร้างบรรยากาศประชาธิปไตยในโรงเรียน** โดยจัดสภาพแวดล้อม สื่อให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิถีชีวิตประชาธิปไตยแบบทั่วทั้งโรงเรียน 10) **มีกรณีศึกษาให้คำปรึกษา** ทั้งภายในและขณะนักเรียนจัดกิจกรรมภายนอกโรงเรียน โดยครูและนักเรียนที่รับผิดชอบรายงานผลการดำเนินการอย่างเป็นระบบครบวงจร 11) **ชุมชน ผู้ปกครองมีส่วนร่วม** ในการจัดกิจกรรมและเรียนรู้ร่วมกันในขั้นตอนสำคัญของกิจกรรมสถานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากจะใช้วงจรการบริหารจัดการคุณภาพแล้ว เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ จึงกำหนดให้มี **กลไกการขับเคลื่อน** (Drive Mechanism) หรือ “**วงล้อคุณภาพ**” ในการช่วยผลักดันการบริหารจัดการไปสู่เป้าหมายอีกทางหนึ่ง จำนวน 3 วงล้อ ประกอบด้วย **วงล้อคุณภาพที่ 1 การพัฒนาสถานักเรียน** มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) ร่วมกันวิเคราะห์สภาพ สังเกตของปัญหา และ ระดมความคิดพัฒนา 2) ร่วมกันปฏิบัติการตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายพัฒนา สถานักเรียน 3) ร่วมกันตรวจสอบทบทวนโดยประเมินกิจกรรมตามปฏิทินที่กำหนด 4) ร่วมแก้ไขปัญหา พัฒนา ปรับปรุง กลวิธีการดำเนินงานเป็นระยะ **วงล้อคุณภาพที่ 2 การพัฒนาครู** มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การศึกษาดูงานจากโรงเรียนเครือข่าย และโรงเรียนต้นแบบ 2) เข้าร่วมการอบรม ประชุมสัมมนา เกี่ยวกับกิจกรรมสถานักเรียน 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงเรียนที่จัดกิจกรรมและ

เครือข่ายที่ประสบความสำเร็จ 4) การสร้างเครือข่ายที่มีคุณภาพร่วมพัฒนาสถานักเรียนเพิ่มเติม **วงล้อคุณภาพที่ 3 การพัฒนานักเรียน** มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การขยายเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานสถานักเรียนทั้งในศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ต่างศูนย์ฯ โรงเรียนเอกชน ต่างจังหวัด และระดับประเทศ 2) การอบรม ประชุมสัมมนา ด้านสถานักเรียน 3) การศึกษาดูงาน จากโรงเรียนเครือข่าย และโรงเรียนต้นแบบ 4) การศึกษาแหล่งเรียนรู้ ทั้งในจังหวัด และต่างจังหวัด 5) การถ่ายทอดประสบการณ์การทำงาน จากสภารุ่นพี่สู่รุ่นน้อง

จากวิธีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ที่มีวิธีการปฏิบัติที่เกื้อหนุนสนับสนุนซึ่งกันและกันทั้งภายใน ภายนอก และ กลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบพัฒนางานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมสรุปเป็นรูปแบบ (Model) ในการดำเนินงานแบบ “**บันไดการบริหารจัดการคุณภาพ 11 ขั้น**” ดังแผนภาพนี้

จากแผนภาพ การพัฒนาสถานนักเรียนสู่เป้าหมาย ประกอบด้วย บัณฑิตพัฒนา 11 ชั้น กลไกการขับเคลื่อน เป็นวงซ้อนคุณภาพ 3 วงซ้อน จะส่งผลนักเรียนทั่วทั้งโรงเรียน (School Wide) เป็นบุคคลที่มี **“คารวะธรรม ปัญญาธรรม และสามัคคีธรรม”** อย่างโดดเด่นเป็นที่ยอมรับ เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธา ของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

ผลการบริหารจัดการและพัฒนาโรงเรียนแบบคู่ขนาน กับการพัฒนากิจกรรมสถานนักเรียนส่งผลให้โรงเรียนมีความก้าวหน้า ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับ ประเทศและนักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามหลักสูตร เป็นอาสาสมัครผู้มีจิตสาธารณะ (Spiritual Volunteer) และมีผลงานรางวัลด้านสถานนักเรียน เป็นที่ประจักษ์ในช่วงเวลา 3 ปีย้อนหลัง ดังนี้ 1) ปีการศึกษา 2556 ได้รับรางวัลระดับเหรียญทองกิจกรรมสถานนักเรียน ระดับชั้น ป.1 - ป.6 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนภาคเหนือ ครั้งที่ 63 2) ปีการศึกษา 2559 ได้รับรางวัลโรงเรียนต้นแบบ สถานนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประเภทโรงเรียน ประถมศึกษา 3) ปีการศึกษา 2559 ได้รับรางวัลโรงเรียนต้นแบบ สถานนักเรียน ระดับภูมิภาค ประเภทโรงเรียนประถมศึกษา 4) ปีการศึกษา 2559 ได้รับรางวัลระดับเหรียญเงิน กิจกรรม สถานนักเรียน ระดับชั้น ป.1 - ป.6 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ภาคเหนือ ครั้งที่ 66 5) ปีการศึกษา 2560 ได้เข้าประชุม สัมมนาสถานนักเรียนระดับประเทศ ที่จังหวัดปทุมธานี 6) ปีการศึกษา 2560 ได้รับรางวัลโรงเรียนต้นแบบสถานนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ประเภทโรงเรียนประถมศึกษา 7) ปี พ.ศ. 2560 ได้รับรางวัลโรงเรียนต้นแบบสถานนักเรียน ระดับประเทศ ประเภทโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นำมาซึ่งความภาคภูมิใจ เป็นอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตาม แนวคิดประชาธิปไตยสำหรับโรงเรียน บ้านท่าโกที่มุ่งปลูกฝังให้กับนักเรียนก็คือ การมีวิถีชีวิต แบบประชาธิปไตย มีวินัย รักการเรียนรู้ เคารพในสิทธิเสรีภาพ ยอมรับในความแตกต่างของบุคคล และตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ของตนเอง และผู้อื่น นำเหตุผลมาใช้ในการแก้ไขปัญหา และความขัดแย้ง เห็นความสำคัญของข้อมูลข่าวสารมีส่วนร่วม ในกิจกรรมเพื่อส่วนรวม มีทัศนคติที่ดี มีค่านิยม และ**แสดงออก ด้านพฤติกรรมวิถีชีวิตประชาธิปไตยจนกลายเป็นกิจนิสัย อันพึงประสงค์ส่วนตนที่ดีและเอื้อประโยชน์ต่อส่วนรวม** สามารถพัฒนาตนเองด้านการเรียนรู้ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนได้เต็มตาม ศักยภาพ จะเห็นได้จากกรรมการสถานนักเรียนรุ่นพี่ได้เรียนจบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลายคน สามารถเข้าเรียนต่อระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต่างๆ ด้วยความรู้ความสามารถ ที่เห็นประจักษ์ และจากการติดตามของสถานศึกษาพบว่า นักเรียนทุกคนมีผลการเรียนดี และยังมีความโดดเด่นในด้าน ภาวะผู้นำในสถานนักเรียนอย่างเห็นได้ชัด ส่วนรุ่นน้อง ในโรงเรียนบ้านท่าโกก็ได้รับการถ่ายทอดต่อบรรยากาศวิถี ประชาธิปไตยอย่างเป็นระบบและยังคงสืบทอดระบบสถานนักเรียน ได้อย่างเข้มแข็งและยั่งยืน ทำให้มีโรงเรียนต่างๆ ได้นำนักเรียน มาศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง นับเป็นความภาคภูมิใจของ นักเรียน คณะครู ผู้ปกครองและชุมชนร่วมกันอย่างแท้จริง...

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). **หลักการและแนวทางในการดำเนินงานสถานนักเรียน.**

กรุงเทพฯ: อัดสำเนา.

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ.

(2552). **คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประชาธิปไตย สำหรับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6.**

กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหยาบล้อและการพิมพ์.

ปฏิบัติการกู้ชีพ 13 ชีวิต ถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน สถานการณ์พิสูจน์น้ำใจชาวไทย-ชาวโลก!

ระยะเวลาถึง 18 วัน ของเหตุการณ์นักฟุตบอลและโค้ช ทีมหมูป่า อะคาเดมี 13 ชีวิต ที่ติดอยู่ภายในถ้ำหลวง วนอุทยานถ้ำหลวง - ขุนน้ำนางนอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน – 10 กรกฎาคม 2561 รวมเวลาปฏิบัติการเพื่อช่วยชีวิตผู้ประสบภัยกว่า 400 ชั่วโมง!

ปฏิบัติการกู้ภัยในครั้งนี้ถือเป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงพลังของมนุษยชาติที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคแม้ว่าจะยากลำบากสักเพียงใด และเป็นเหตุการณ์ที่หลอมรวมน้ำใจของทั้งคนไทยและคนทั่วโลกให้หลั่งไหลมาที่ถ้ำหลวงจนสามารถผลักดันน้ำในถ้ำหลวงออกมา และช่วยเหลือทั้ง 13 ชีวิตจนประสบความสำเร็จในที่สุด

วารสารวิทยากรฉบับนี้ ขอเป็นอีกหนึ่งบันทึกเรื่องราวของอาสาสมัครทั้งจากไทยและต่างประเทศ ที่ได้ร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยในถ้ำหลวงในครั้งนี้

จีน ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการค้นหา และกู้ภัย ในถ้ำ 6 คน จากมูลนิธิปักกิ่ง พีชแลนด์ (Beijing Peaceland) พร้อมหุ่นยนต์ใต้น้ำ อุปกรณ์ดำน้ำ การถ่ายภาพสามมิติ และอุปกรณ์อื่นๆ เข้าร่วมในการปฏิบัติงาน

ลาว เจ้าหน้าที่จากมูลนิธิช่วยเหลือคน ทุกข์ยากแห่ง สปป.ลาว 1623 ซึ่งเป็น หน่วยกู้ภัยแห่งแรกของประเทศ และได้รับ รางวัลรามอน แมกไซไซ เข้าร่วมทำงานที่ถ้ำหลวง

อังกฤษ องค์การ Derbyshire Cave Rescue Organization ส่งนักดำน้ำในถ้ำฝีมือดี รวมถึง จอห์น โวลันเธน และ ริค สแตนตัน ที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นนักดำน้ำในถ้ำที่ดีที่สุดในโลกเข้าร่วม ปฏิบัติการ และก็เป็นนักดำน้ำสองท่านนี้เอง ที่เป็นผู้พบ ผู้ประสบภัยในถ้ำหลวงเป็นรายแรก

ออสเตรเลีย ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่เชี่ยวชาญการดำน้ำกู้ภัยจากสำนักงาน ตำรวจสหพันธรัฐออสเตรเลีย (เอเอฟพี) จำนวน 6 นาย ร่วมปฏิบัติการกู้ภัย และต่อมา ได้ส่ง ดร.ริชาร์ด แฮร์ริส วิทยุญญี่แพทย์ชาวออสเตรเลีย ที่มีประสบการณ์ การดำน้ำในถ้ำกว่า 30 ปี เข้าร่วมปฏิบัติงาน และ ดร.แฮร์ริส ก็เป็นผู้ประเมินสุขภาพให้กับผู้ประสบภัย ทั้ง 13 คน ก่อนจะพิจารณานำตัวออกมาจากถ้ำหลวง

ญี่ปุ่น องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ ของญี่ปุ่น (ไจก้า) ส่งผู้เชี่ยวชาญ 2 คน เพื่อให้คำปรึกษาด้านปฏิบัติการระบายน้ำ ให้กับเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทาน

สหรัฐอเมริกา กองกำลังสหรัฐอเมริกา ประจำภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (USPACOM) ส่งเจ้าหน้าที่ทหารจำนวน 30 นาย พร้อม เครื่องมือที่มีความทันสมัยเข้าร่วมปฏิบัติการ

เมียนมา เจ้าหน้าที่เมียนมามาระดมสรรพกำลัง ค้นหาโพรงถ้ำทางฝั่งจังหวัดท่าขี้เหล็ก เขตพื้นที่รัฐฉาน ที่อาจจะเชื่อมต่อไปยัง ถ้ำหลวงได้

ไทย เจ้าหน้าที่หน่วย SEAL หน่วยกู้ภัย ทั้งที่อยู่ในพื้นที่และต่างจังหวัด ระดมกำลัง ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงาน ทีมสูบน้ำซึ่งจากจังหวัดนครปฐม และ ทีมชุดเจาะน้ำบาดาลอีกหลายทีม ร่วมกันสำรวจและสูบน้ำ ออกจากถ้ำหลวงตลอดวันทั้งคืน ทีมนักบินเขาจาก ทั่วประเทศ และทีมนักเก็บรังนกจากเกาะลิบง ร่วมกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจทหารช่วยกันค้นหาโพรงถ้ำจากด้านบนฯลฯ

ຂອບໃຈ

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်

THANK YOU

Salamat

Danke schön

ขอบคุณ

謝謝

9

ありがとうございました

YOU ARE OUR HEROES

ประชาชนในพื้นที่ร่วมกันเป็นจิตอาสา เก็บขยะ ทำอาหารให้กับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง บริการซักรีดเสื้อผ้าของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ชาวบ้านในพื้นที่ลุ่มใกล้กับถ้ำหลวงเสียสละทุนนาให้เป็นพื้นที่รับน้ำที่สูบน้ำออกจากถ้ำหลวง และประชาชนยังช่วยกันฟื้นฟูสภาพของถ้ำหลวงให้กลับสู่สภาพปกติหลังจากภารกิจกู้ภัยเสร็จสิ้น

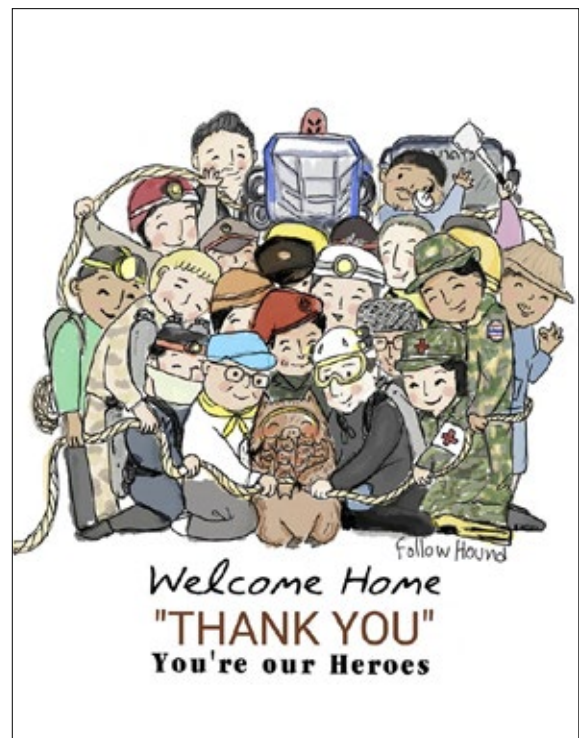
อีกทั้งยังมีอาสาสมัครทั้งชาวไทยและต่างชาติอีกมากมาย ที่ไม่ประสงค์ออกนามหรือไม่ประสงค์จะเป็นข่าวที่ได้เข้าร่วมในการกิจครั้งนี้

ความยิ่งใหญ่ของการรวมน้ำใจกันของคนทั่วโลก ทำให้ศิลปินทั้งชาวไทยและต่างประเทศพร้อมใจกันวาดภาพเพื่อเป็นกำลังใจให้กับผู้ประสบภัยตั้งแต่เริ่มเกิดเหตุการณ์ และร่วมกันวาดภาพเพื่อเป็นอีกบทบันทึกทางประวัติศาสตร์ว่าการรวมพลังกันของคนไทยและจากทั่วโลก ทำให้ปฏิบัติการกู้ภัยที่แทบจะเป็นไปไม่ได้นี้ประสบความสำเร็จ

วารสารวิทยากรขอเป็นอีกหนึ่งเสียงที่จะกล่าวว่า “ขอบพระคุณ” ไปยังอาสาสมัครทุกๆ ท่าน ไม่ว่าแต่ละท่านจะอยู่ที่แห่งใด ด้วยใจจริง

chrisroytaylor

followhound

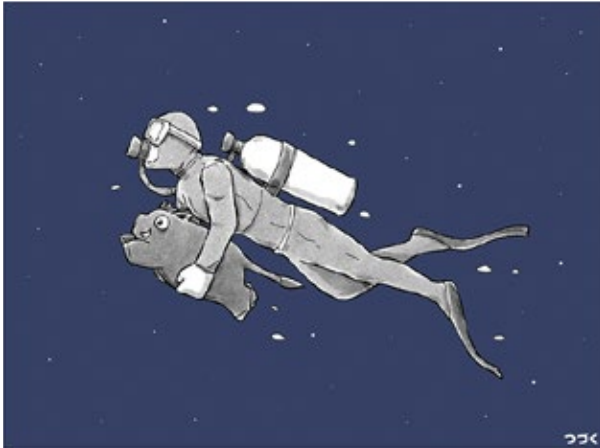
raviika_vika

tuagomstudio

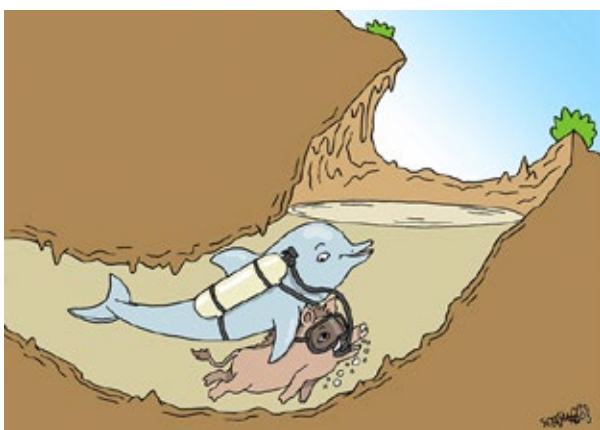
อาจารย์เฉลิมชัย โฆษิตพิพัฒน์ ร่วมกับ ศิลปินชาวเชียงรายกว่า 300 คน

love documentary

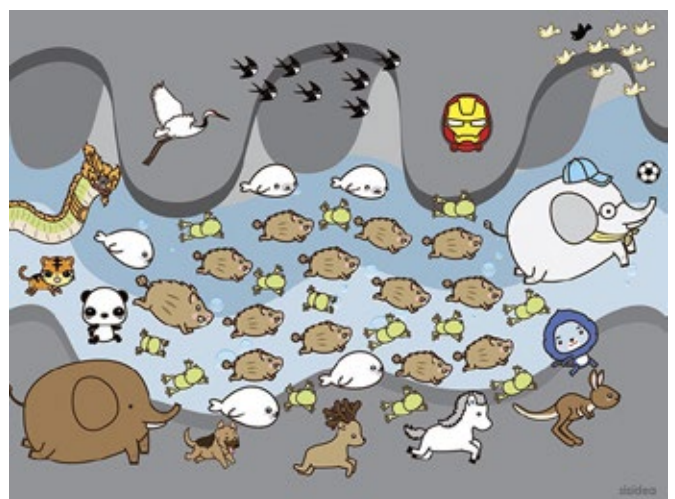
idol_addict

stephfart

Colorbo.Cartoon

sisidea

chocoopal

mai_jacknight

hichambouab

stephfart

chrisroytaylor

chocoopal

แต่คุณครู

ตอนที่ 51

วาทะของพระบรมครู เรื่อง
คฤหัสถ์สำเร็จบรรพชาไม่สำเร็จ

(ตอนที่ 2)

บุคคลใด ไม่ใช่ง่าย รู้พระนิพพานที่ปัจจัยปรุงไม่ได้
ตัดที่ต่อคือวิญญะ ทำลายโอกาสแห่งการเกิดในภพใหม่
คายความหวังทั้งปวงได้แล้ว บุคคลนั้นแล เราตถาคตเรียกว่า
เป็นอุคตมบุรุษ

พบกัณณบับนี้ ขึ้นต้นหรืออรัมภบทด้วยพุทธภาษิต
เรื่องผู้ไม่ใช่ง่าย มาในธรรมบท ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดย
ท่านอาจารย์วชิร อินทสระ เพื่อนำเข้าสู่เรื่องคุณหลักสำเร็จ
บรรลิตไม่สำเร็จ ซึ่งเป็นตอนที่ 2 มีใจความ ดังต่อไปนี้

นี่แนะมาณพ พวกพราหมณ์มหาศาลในประเทศ
โกศลมีอยู่หลายคน คือ จังกีพราหมณ์ ตารุกขพราหมณ์
โปกขรชาติพราหมณ์ชาณโสณพราหมณ์โตเทยพราหมณ์
ซึ่งเป็นบิดาของเธอ วาจาพราหมณ์เหล่านั้นกล่าวตาม
โลกโวหารก็มี ไม่ตามโลกโวหารก็มี พิศดารแล้วกล่าวก็มี ไม่รู้
กล่าวออกไปก็มี มีประโยชน์ก็มี ไม่มีประโยชน์ก็มี วาจาไหน
ประเสริฐ

ข้าแต่พระพุทธองค์ วาจาที่กล่าวตามโลกโวหาร
ที่พิจารณาแล้วจึงกล่าว ที่รู้แล้วจึงกล่าว ที่มีประโยชน์นั้นแหละ
ประเสริฐนี่แนะมาณพ เราขอถามเธอว่า เมื่อเป็นอย่างนั้น
โปกขรชาติพราหมณ์ กล่าววาจาตามโลกโวหารหรือไม่
ตามโลกโวหารพระพุทธเจ้าข้า พิจารณาแล้วจึงกล่าวหรือไม่
ไม่พระพุทธเจ้าข้า รู้แล้วจึงกล่าวหรือไม่ ไม่พระพุทธเจ้าข้า
กล่าววาจาที่มีประโยชน์หรือไม่ ไม่พระพุทธเจ้าข้า

นี่แนะมาณพ นิวรรณ ธรรมอันกันจิตไม่ใหบรรลุความดี
มีอยู่ 5 คือ กามฉันท์ ความพอใจรักใคร่ในอารมณ์ที่ชอบ
พยาบาท ความปองร้ายผู้อื่น ถิ่นมีโทษ ความที่จัดหุดูและ
เคลิบเคลิ้ม อุทธัจจะกุกกุกจะ ความฟุ้งซ่าน และรำคาญ และ
วิจิกิจฉา ความลังเลไม่ตัดสินใจ โปกขรชาติพราหมณ์ถูก
นิวรรณ 5 นี้ กันกลางไว้ หุ้มห่อไว้ จักรู้ จักเห็น จักกระทำให้แจ้ง
ซึ่งความรู้ความเห็นวิเศษของอริยะ อันยิ่งกว่ามนุษย์ธรรมดา
ไม่ได้เลย

นี่แนะมาณพ กามคุณมีอยู่ 5 คือ รูป เสียง กลิ่น รส
โผฏฐัพพะ อันน่าต้องการ น่าใคร่ น่าพอใจ เกี่ยวกับ
ความรัก นำยินดีมีอยู่ โปกขรชาติพราหมณ์ติดอยู่ในกามคุณ
5 นี้ ไม่เห็นโทษในกามคุณ 5 นี้ ไม่มีปัญญาที่จะออกจาก
กามคุณ 5 นี้ เขาจักรู้ จักเห็น จักทำให้แจ้งซึ่งความรู้ความเห็น
วิเศษของอริยะอันยิ่งกว่ามนุษย์ธรรมนั้นไม่ได้เลย

นี่แนะมาณพ ไฟที่เกิดจากหญ้าและไม้กับไฟที่ไม่มี
หญ้าและไม้เป็นเชื้ออย่างไหนจะมีเปลว มีสี มีแสง มีแสงสว่าง 3
ข้าแต่พระพุทธองค์ ไฟที่ไม่มีหญ้า ไม้มีไม้เป็นเชื้อนั้นแหละ
มีเปลว มีสี มีแสงสว่าง 3 มาณพ ไฟที่ไม่มีหญ้า ไม้มีเชื้อ
จะลุกขึ้นได้นั้น เป็นไปไม่ได้ นอกจากผู้มีฤทธิ์บันดาล นี่แนะ
มาณพ ไฟย่อมสว่างได้ เพราะอาศัยเชื้อ คือ หญ้าและ
ไม้ฉันใด เราก็ก้าวว่าปิตี ซึ่งอาศัยกามคุณ 5 ก็ฉันนั้น ไฟที่
ไม่มีหญ้าและไม้มีไม้เป็นเชื้อ แต่ลุกโพล่งขึ้นได้ฉันใด เราก็ก้าวว่าปิตีอันมีขึ้น นอกจากกามคุณ 5 นอกจากอกุศลธรรม
ทั้งหลายว่าเป็นฉันนั้น ปิตินอกจากกามคุณ 5 นอกจากอกุศลธรรม
ทั้งหลายนั้น ได้แก่ ปิตีในปฐมฌาน และทุติยฌาน

นี่แนะ มาณพ พราหมณ์เหล่าใดบัญญัติธรรม
5 อย่างไว้ในการทำบุญ ในการได้สำเร็จกุศล พราหมณ์เหล่านั้น
บัญญัติธรรมข้อไหนว่ามีผลมากกว่ากันบัญญัติจาคะว่า
มีผลมากกว่าอย่างอื่น พระพุทธเจ้าข้า

นี่แนะนำพ เราขอถามเธอว่ามีการบูชาัญญใหญ่ แก่พราหมณ์คนใดคนหนึ่งในตำบลนี้ลำดับนั้นมีพราหมณ์มา 2 คน ด้วยคิดว่าเราจะไปกินัญญใหญ่ของพราหมณ์ ผู้มีชื่ออย่างนี้ พราหมณ์คนหนึ่งคิดว่าขอให้เราได้อาหาร อัญญเลิศ ได้อาสนะอันเลิศ ได้น้ำอันเลิศ ได้ก้อนข้าวอันเลิศ อย่าให้คนอื่นได้เลย พราหมณ์คนอื่นกลับได้ของที่เลิศเหล่านั้น ส่วนพราหมณ์คนนั้นไม่ได้ พราหมณ์คนนั้นก็โกรธ ก็น้อยใจ เขาขอถามว่าพวกพราหมณ์บัญญัติผลอะไรแก่พราหมณ์ผู้นี้

ข้าแต่พระพุทธรองค์ พวกพราหมณ์ย่อมไม่ให้ทาน อย่างนี้ ในเรื่องนี้ ด้วยว่าพราหมณ์ผู้นี้ โกรธแล้ว น้อยใจแล้ว พวกพราหมณ์ย่อมไม่ให้ทานมีความอนุเคราะห์เป็นสภาพ นี่แนะนำพ เมื่อเป็นอย่างนั้นการให้ทานมีความอนุเคราะห์ เป็นสภาพนี้ ก็เป็นบุญกิริยาวัตถุที่ 6 ของพวกพราหมณ์ อย่างนั้น พระพุทธรองค์

นี่แนะนำพ พวกพราหมณ์บัญญัติธรรมไว้ 5 อย่าง ในการทำบุญให้ได้สำเร็จกุศล เธอเล็งเห็นธรรม 5 อย่างนั้น ว่ามีมากอยู่ในบุคคลจำพวกไหน ข้าแต่พระพุทธรองค์ ข้าพระองค์เล็งเห็นว่าธรรม 5 อย่างนั้นมีมากอยู่ในจำพวกบรรชิต ส่วนจำพวกคฤหัสถ์มีน้อย เพราะคฤหัสถ์มีความต้องการมาก มีกิจมาก มีอธิกรณ์ คือ การทำมาก มีการคิดอ่านมาก พุทธจริงเป็นนิตยไไม่ได้ บำเพ็ญตบะเป็นนิตยไไม่ได้ ประพฤติ พรหมจรรย์เป็นนิตยไไม่ได้เล่าเรียนมากเป็นนิตยไไม่ได้บริจาคมาก เป็นนิตยไไม่ได้

ส่วนบรรชิตที่มีความต้องการน้อย มีกิจน้อย มีอธิกรณ์ คือ การทำน้อย มีการคิดอ่านน้อย พุทธจริงเป็นนิตยไได้ บำเพ็ญตบะเป็นนิตยไได้ ประพฤติพรหมจรรย์เป็นนิตยไได้ เล่าเรียนมากเป็นนิตยไได้ สละมากเป็นนิตยไได้ ข้าพระองค์ เห็นอย่างนี้ จึงเห็นว่าธรรม 5 อย่างของพวกพราหมณ์นั้น มีมากอยู่ในบรรชิต มีน้อยอยู่ในคฤหัสถ์

นี่แนะนำพ พวกพราหมณ์บัญญัติธรรม 5 อย่าง ไว้ในการทำบุญ ในการได้สำเร็จกุศล เรากล่าวว่าธรรม 5 อย่างนั้น เป็นบริวารแห่งจิตต์ ซึ่งไม่มีเวร ไม่มีพยาบาท

ครุฑธา

เป็นของทำให้เกิดจิตต์ซึ่งไม่มีเวร ไม่มีพยาบาท นี่แนะนำพ ภาณุในพระธรรมวินัยนี้ ย่อมเป็นผู้พูดจริง เป็นผู้มิตบะ เป็นผู้ประพฤติพรหมจรรย์เป็นผู้มากด้วยการสาธยาย มากด้วยการสละ ภาณุนั้นก็ได้รับความดีใจในอรรถธรรม ได้รับความบันเทิงใจ ในธรรมนั้นว่า เราเป็นผู้พูดจริง เป็นผู้มิตบะ เป็นผู้ประพฤติ พรหมจรรย์เป็นผู้มากด้วยการสาธยาย เป็นผู้มากด้วยการสละ เพราะฉะนั้น เราจึงกล่าวว่า ธรรม 5 อย่างนั้น เป็นบริวาร แห่งจิตต์ที่ไม่มีเวร ไม่มีพยาบาท คือ บริวารแห่งจิตต์มีเมตตา

เมื่อพระพุทธรองค์ตรัสอย่างนี้แล้วสุภมาณพก็ทูลขึ้นว่า ข้าพระองค์ได้ยินเขาว่า พระพุทธรองค์รู้จักทางไปพรหมโลก ข้อนี้จริงหรือ

เมื่อเปรียบมาถึงตรงนี้ พวกเราผู้อ่านหรือผู้ฟังก็คง ต้องการทราบ ว่า พระพุทธรองค์จะทรงตอบว่าอย่างไร เอาไว้ พบกันในตอนต่อไป จากกันฉบับนี้จากกันด้วยคำว่า “ครุฑธา” ในทางพุทธศาสนานั้น ท่านหมายถึง เชื่อในสิ่งที่ควรเชื่อ เช่น เชื่อกรรมดีกรรมชั่ว ผลของกรรมดีกรรมชั่ว และเชื่อในปัญญา ของการตรัสรู้ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยการตรอง ด้วยปัญญาของตนเองจนเห็นจริง

ในชีวิตของพวกเราปุถุชนหรือสามัญชน บุคคลที่ เชื่อง่ายย่อมเป็นเหยื่อให้บุคคลอื่นหลอกลวงได้ง่าย นำภัยพิบัติ มาสู่ตน ส่วนบุคคลที่ไม่เชื่อง่ายย่อมไม่ตกเป็นเหยื่อ ความหลอกลวงได้ง่าย ย่อมดำเนินชีวิตด้วยเหตุผล รู้จัก ประเมินตนในการเป็นอยู่ และการคบค้าสมาคม เป็นผลดี ทั้งแก่ตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และเทศชาติ

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ประโยชน์สัญลักษณ์ที่ 75

Soap Opera

อาจจะมีหลายบ้านที่มีธรรมเนียมปฏิบัติแบบนี้

ธรรมเนียมปฏิบัติแห่งความประหยัด

ไม่มีหลักฐานหรือพงศาวดารใดบันทึกไว้แน่ชัดว่าวิธีการนี้ถือกำเนิดขึ้นตั้งแต่เมื่อใดหรือใครเป็นคนต้นคิดริเริ่ม

แต่ที่แน่ชัดคือทุกวันนี้มีหลายคนหลายบ้านใช้วิธีนี้สืบต่อกันมาประหนึ่งภูมิปัญญาที่ตกทอด

ก่อนสบูที่ถูกลูฟอกเล็กลงจนใกล้หมด เล็กลงจนฟอกยาก เล็กลงจนฟองแทบจะไม่มี จะให้ตัดใจทิ้งไปก็เสียดายเพราะดูๆ ไปก็ยังพอใช้ได้อยู่

แต่จะอย่างไรให้สามารถใช้ฟอกได้จนถึงฟองเม็ดสุดท้ายของมัน

จึงเกิดเป็นวิธีการ “ผั่นกสบู่” หรือ “รวมสบู่”

ใครๆ ก็สามารทำได้ง่ายๆ แต่ได้ผลชะงัดนัก แค่อาสบู่ก้อนเก่าที่สับแบนเล็กจิ๋วจนไม่สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกสบายอีกต่อไป มากดผั่นกผนวกบวกรวมเข้าไปกับสบู่ก้อนใหม่แกะกล่อง เอน้ำสะอาดลูบๆ ไล้ๆ ให้อยู่ต่อเชื่อมติดกันแนบสนิทที่สุดเพื่อความมั่นใจว่าสบู่ก้อนเก่ากับก้อนใหม่จะไม่ลื่นไถลไหลหลุดออกจากกัน

เมื่อสบู่จะหมดก้อนอีกครั้งก็ทำแบบนี้ต่อไปเรื่อยๆ
ก็就不用จำใจทิ้งสบู่ให้เสียดายอีกต่อไป!

...

...

...

สบู่อีสานสะอาดก๊อนนั้นเป็นสบู่ราคาแพงจากต่างประเทศ เนื้อแน่น ก้อนใหญ่ กลิ่นหอมอ่อนละมุนราวสายลมอุ่นที่พัดผ่านทุ่งดอกไม้ในต้นฤดูใบไม้ผลิ เมื่อถูฟอกจะผลิตฟองโฟมเนียนนุ่มละเอียดละเมียดละมุนออกมาได้โลมผิวกาย เรียกว่าง่าย ๆ ว่าเป็นสบู่ก้อนเกรดดีงามชิ้นเลอเลิศไว้ที่ติ

ตอนนี้มันถูฟอกจนเล็กลีบแบน
เจ้าของสบู่ก้อนนี้ก็เหมือนกับหลายๆ คน
ผืนสบู่ หรือ รวมสบู่ มาแล้วก้อนแล้วก้อนเล่า
และสำหรับก้อนนี้ก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น...

“อ้อ... ขึ้นตำวะ!” สบู่ราคาแพงจากต่างประเทศก้อนอีสานที่ลีบเล็กแบนแต่ส่งเสียงร้องเมื่อมองเห็นสบู่ก้อนใหม่ที่มีมันต้องเข้าร่วมผืนอีกด้วย

“ตายๆๆ ทำไมสบู่เทพๆ อย่างเราต้องถูกเอามารวมกับสบู่ถูกๆ แบบนี้ด้วย”
เจ้าสบู่ก้อนอีสานบ่นพึมพำ

สบู่ก้อนใหม่นั้นสีเขียวนอ่อน เป็นสบู่กลิ่นหอมๆ ดาดๆ ที่หาซื้อได้ตามซูเปอร์มาร์เก็ตหรือร้านของชำทั่วไป ราคาก้อนละ 10 กว่าบาทซึ่งก็ถือว่าไม่แพงมากนัก

“น่าเบื่อจริง สบู่แพงๆ สูงศักดิ์ด้วยวัตถุดิบชั้นดีอย่างเราต้องมาร่วมงานกับสบู่ไร้ราคาแบบนี้”

“ขอโทษด้วยนะ...” สบู่ก้อนสีเขียวนอ่อนเสียงอ่อยๆ ไปยังสบู่อีสาน

“...ที่เรามันไม่แพง ไม่ได้กำเนิดมาจากวัตถุดิบดีๆ ไม่ได้มาจากเมืองนอก แต่เราก็ชำระล้างสิ่งสกปรกออกจากร่างกายทำให้ร่างกายสะอาดได้เหมือนกันนะ เอ้อ! เราฆ่าเชื้อโรค

“พอๆๆ ไม่ต้องมาประกาศว่าตัวเองดียังไงหรอก ดีขนาดไหนมันก็เทียบกันไม่ได้เว้ย แล้วนี่ยังจะต้องมาถูรวมไว้ข้างกันด้วยกันอีก ขยะแขยงวะ!”

*

เจ้าของสนุ่หยิบก้อนสีชาวลีบเล็กนั้นขึ้นมาด้วยมือหนึ่ง ค่อยๆ เลื่อนเข้าหาสนุ่
ก้อนสีเขียวก้อนใหม่ที่รออยู่ในอีกมือหนึ่งช้าๆ

“โอ๊ย...ไม่เอาาาา!” สนุ่ก้อนสีชากร้องลั่น
ปั๊!

เจ้าของสนุ่ประกบสนุ่สีชาวก่อนเก่ากับสนุ่สีเขียวก้อนใหม่เข้าด้วยกัน

“ไม่เอา! ไม่เอาเว้ย!” สนุ่สีชาวยยายามยันตัวไว้ ไม่ยอมรวมเข้ากับสนุ่สีเขียว

“เราสองก้อนมันคนละเกรดกันเว้ย!”

เจ้าของสนุ่พยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้สนุ่สองก้อนประกบกันแนบสนิทให้ได้
ทั้งกด ทั้งบีบ ทั้งเอาน้ำสะอาดลูบให้ละลายเชื่อมประสานเข้าด้วยกัน แต่ทำยังไงก็ไม่มี
ที่ทำว่าจะสำเร็จ ดูเหมือนการรวมสนุ่ครั้งนี้มันจะยากกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา

เจ้าของสนุ่ไม่มีทางรู้ว่าที่เป็นเช่นนั้นเพราะสนุ่สีชาวก่อนเก่านั้นปฏิเสธที่จะ
ทำงานร่วมกับสนุ่สีเขียวก้อนใหม่

“ไม่ได้! สนุ่อย่างเรากับสนุ่อย่างนั้นมันรวมกันไม่ได้หรอก!” สนุ่สีชาวยังดิ่งดัน

“เอาน่า ยอมรวมกันเถอะ อย่างน้อยก็จะได้ทำหน้าที่ตัวเองจนถึงวาระสุดท้าย
ไงล่ะ” สนุ่สีเขียวว่า

“ไม่เว้ย! ไม่!”

เจ้าของสนุ่ล้มเลิกความพยายาม เขวี้ยงสนุ่สีชาวก่อนเก่าที่แทบจะใช้ประโยชน์
ไม่ได้ลอยหรือลงไปกองอยู่กันดังขยะ...

แล้ววางสนุ่สีเขียวก้อนใหม่ไว้ในจานใส่สนุ่เพียงก้อนเดียว!

การใช้นวัตกรรมแบบฝึกการเขียนกลอนแปดด้วยตนเอง — (ต่อจากฉบับที่แล้ว) —

ชุดที่ 3.4 การจบของกลอน

การจบของกลอน คือ การลงท้ายของบทกลอนนั้น หลังจากดำเนินเรื่องมาเพียงพอแล้วการจบเป็นการสรุปอะไรให้แก่ผู้อ่านบ้าง มุ่งแสดงความคิดเห็น แฝงเจตนารมณ์ของผู้เขียนเอาไว้ สร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน

การจบของกลอนมีหลายวิธีด้วยกัน มีตัวอย่างให้ได้อ่านกัน จากนักกลอนปัจจุบันในยุคนี้
ดังนี้

1. จบแบบสรุปเนื้อหา หลังจากที่ได้พรรณานำความมาเพียงพอตามความมุ่งหมายแล้วก็สรุปข้อความทั้งหมดในบทสุดท้ายให้ตรงกับเรื่อง ตัวอย่างกลอนชื่อ “เพลงชาติ” ของ นภลัย ฤกษ์ชนะ ขึ้นต้นบทกลอนว่า

“ธงชาติไทยไกวกวัดสะบัดพลี
แลร์วิ้วสลับงามเป็นสามสี
ผ้าผืนน้อยบางเบาเพียงเท่านี้
แต่เป็นที่รวมชีวิตและจิตใจ”

แล้วสรุปตอนจบว่า

“ทุกวันนี้ศึกไกลยังไม่ห้วง
แต่หวันทรวงศึกใกล้ไล่ข่มเหง
ถ้าคนไทยหันมาขำกันเอง
จะร้องเพลงชาติไทยให้ใครฟัง”

2. จบบทเข้ากับบทแรก หรือเอาบทแรกมาจบ หรือเอามาเฉพาะวรรคแรกหรือบางข้อความของบทแรกมาจบ แล้วใช้ข้อความอื่นเขียนต่อให้จบบท เช่นบทกลอนชื่อ “อมตนิยาย” ของ ปิยะพันธ์ จัมปาสุต เขียนขึ้นต้นว่า

“และจะเป็นไปตามความคาดหมาย
โดยง่ายดายเหมือนดังครั้งก่อน
นิยายรักการุณอันสุนทร
เพิ่มบทตอนขึ้นใหม่ในวันนี้”

ตอนจบเขียนไว้ว่า

“ซึ่งจะเป็นไปตามความคาดหมาย
โดยง่ายดายเหมือนดังครั้งไหนไหน
วัฏจักรการจ้องเฝ้าเบี่ยงเบนไป
แล้วแต่ได้ทำอะไรจะกรุณา”

3. จบด้วยถ้อยคำลึกซึ้งกินใจ โดยนึกหาคำคมที่มีความหมายกินใจมาจบ การจบบแบบนี้มีผู้นิยมเขียนจบกันมากเพราะสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านได้เป็นอย่างดี เช่น บทกลอนของ เกษมสุข นุณยมาลิก “สิ่งที่เหลืออยู่” เขียนจบบแบบสุดท้ายว่า

“แล้วฝนกลับขาดสายไปเป็นห่วง
สมองท่วงทักให้ทำใจสั่น
เดี๋ยวนี้สิทธิ์สั่งสมอารมณ์ริน
เหลือเพียงจินตนาการเท่านั้นเอง”

4. จบบทเฉยๆ โดยไม่รู้ตัว การจบบแบบนี้นับได้ว่า การดำเนินเรื่องในขั้นตอนเนื้อหาค่อนข้างจะสมบูรณ์ทุกอย่างแล้ว เช่น บทกลอนชื่อ “ฝนใหม่” ของ จำรูญ วิชัยณรงค์ เขียนตอนจบไว้ว่า

“วงบรรเลงเพลงหมู่ฤดูฝน
ถึงวันวนมาเวียนเปลี่ยนวิถี
พวกชาวนาพักนอนมาค่อนปี
จับหน้าที่หวานไกล...ฝนใหม่เยือน”

5. จบด้วยภาษิต คำพังเพย หรือเนื้อความเป็นสุภาษิตคำพังเพย เพราะบางคำข้อความในสุภาษิต คำพังเพย ก็หาสัมผัสได้ยาก ยาวเกินไปบ้าง หากความหมายที่เข้ากับเนื้อหาได้ยากบ้าง การจบแบบนี้ดูค่อนข้างยาก และไม่นิยมแพร่หลายนัก เช่น บทกลอนชื่อ “คารมคน” ของมานิจ บุญคุ้ม เขียนว่า

“อันคมมีดคมขวานโบราณว่า
หากไม่ถากก็สับศรี
แต่คำคมการมคนทกวิ
ถึงไม่มีหินลับกลับยิ่งคม”

อีกตัวอย่างหนึ่ง ชื่อ “เมื่อเป็นคนให้เป็นคนเช่นนั้น” ของ “บรรณลิขิต” จบบทกลอนของเขาว่า

“เมื่อเป็นคน...ให้เป็นคนเช่นนั้น
สำนึกมันหมายรักเกียรติศักดิ์ศรี
การประพฤติศรัทธาปัญญา
อย่าเป็นที่คอยหักหยักสักว่าคน”

6. จบด้วยความฉงนสนเท่ห์ หรือทิ้งปริศนาให้คิด ให้ผู้อ่านมีความรู้สึกร่วมในการตัดสินใจปัญหาด้วย การจบแบบนี้มักจะลงท้ายด้วยคำถาม เช่น บทกลอนชื่อ “น้ำตาและอารมณ์” ของเยาวลักษณ์ แดงนาค จบบทกลอนของเธอว่า

“ลมเย็นเย็นแดดอ่อนอ่อนตนพลบค่ำ
บ้านสีด้าเริ่มขยายมาคลายคลี่
เราร้องไห้ซบหน้ากับราตรี
ชีวิตนี้มีไว้ทำไมกัน?”

7. จบด้วยการพลิกความหมายหรือคลายปม เป็นเรื่องที่เหนือความคาดหมายว่าจะจบลง
เช่นไร เมื่อจบแล้วทำให้เกิดความรู้สึกโล่งอก คิดไม่ถึง เรื่องเช่นนี้ต้องมีโครงเรื่องอยู่ก่อนแล้วว่าเรา
จะดำเนินเรื่องเช่นไร และจบลงอย่างไร เช่น บทกลอนชื่อ “กลับบ้าน” ของ “เอกบรม” เขียนไว้ว่า

พ่อกลับบ้านมือสอดเอื้อมกอดงอ
บ่าแบกจอบกลืนยาจุนกรุ่นไปทั่ว
พ่อทำงานอาบเหงื่อเพื่อครอบครัว
ลูกขายตัวเพื่อเงินมา “ไถ่नाคิน”

ถาม การจบของกลอนในปัจจุบัน มีวิธีใดบ้าง อธิบาย

(เฉลย ดูคำตอบได้จากบทเรียนชุดที่ 3.4)

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ปฏิจจูปการศึกษา

บนทางสายเปลี่ยว

ช่วงเดือนเมษายนฤดูร้อนแล้งคลื่นความร้อนแผ่ปกคลุมไปทั่วเทือกเขาบรรทัด ด้านตะวันตกของเทือกเขาใบยางพาราร่วงหล่นก่อนด้านตะวันออกเป็นความแหลือมล้ำทางฤดูกาล เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและหลังจากนั้นใบอ่อนค่อยผลิบานเต็มต้น ซึ่งเป็นช่วงชาวสวนหยุดกรีดยางพารา ลมมรสุมตะวันตกจากทะเลอันดามันคลื่นขยายปกคลุมพื้นที่นำฝนตกตลอดช่วงปลายเดือนเมษายนจนกระทั่งถึงเดือนมิถุนายนยังไม่มีทีท่าจะหยุดร้านค้าปลีกริมทางขายอาหารเข้าอย่างข้าวต้มมัด ต้ม(ข้าวเหนียวห่อด้วยใบกระพ้อ) ค่อยๆ ปิดตัวลงทีละร้านๆ อย่างเงียบเหงาเนื่องจากชาวสวนยางพาราเผชิญกับราคายางตกต่ำมาตลอดและกระหน้าซ้ำด้วยวิถีทางธรรมชาติ การจับจ่ายใช้สอยลดน้อยลงจนกระทั่งร้านค้าริมทางที่เคยคึกคักไปด้วยผู้คนปิดตัวลงไม่สามารถยืนต้านทานสภาวะการณ์อันตกต่ำไปได้

โรงเรียนเปิดเทอมภาวะหยุดนิ่งของชุมชนในซอกหลืบอันเร้นลับของโลกใบนี้กลับมาพร้อมกับเสียงเจี๊วจ้าวของวัยสดใสกำลังจะเติบโตเดินไปสู่ความคาดหวังรุ่นต่อรุ่นก่อนจะมีดรวมกันเป็นเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของประเทศชาติ

บนทางที่แปลกเปลี่ยนของมรสุมตะวันตกและสภาวะการณ์แห่งโลกย่อมนำมาซึ่งความเปล่าเปลี่ยวในทุกสภาวะที่ถดถอยหรือด้นเกิน และสถานการณ์ทางการศึกษาในวันนี้ก็เช่นเดียวกันด้วยทิศทางการศึกษาภายใต้ผลึกใหม่ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงจนกระทั่งพลัดหลงในวังวนไร้คำตอบของการพัฒนาตามที่คาดหวังไว้ในกระแสการแข่งขันของโลก แม้จะพยายามล้อมกรอบด้วยแนวคิดของการมีส่วนร่วมให้ความสำคัญของทุกภาคส่วนได้มีหุ้นส่วนทางการศึกษาอย่างจริงจังมากขึ้น ยิ่งในระดับขั้นพื้นฐานของโรงเรียนชายขอบตั้งอยู่บนความขาดแคลนในทุกด้านทั้งบุคลากรงบประมาณ และการสนับสนุน และยังไปกว่านั้นการดำรงอยู่บนสภาวะความล้มสลายของครอบครัวเดี่ยวในโลกยุคใหม่กลับเป็นตัวจุดรั้งในการพัฒนามากขึ้น กิจกรรมที่ควรเป็นการเรียนรู้ ปฏิบัติ และส่งทอด ในระดับครอบครัวกลับมาผูกพันไว้ที่โรงเรียนเป็นกิจกรรมหลักของโรงเรียนที่ต้องทำกลายเป็นงานประจำของโรงเรียนที่ต้องมีการรายงานประเมิน เป็นกิจกรรมดี เด่น เป็นเรื่องปกติ

จำได้ว่า...ภาพในอดีตการจัดการเรียนการสอนในยุคแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 2 ซึ่งสภาพของสังคมชนบทไทยยังอยู่ในขั้นการผลิตแบบยังชีพการผลิต ผู้กตัตธรรมชาติในระบบครอบครัวเป็นครอบครัวขยายที่อยู่ร่วมกันเด็กๆ ยังคงเป็นทรัพยากรสำคัญของครอบครัว เครือญาติ และชุมชนที่คอยดูแลเลี้ยงดูในการอยู่ร่วมกันอย่างเอาใจใส่การจัดการเรียนการสอนไม่มีกิจกรรมต่างๆ ให้นันทวยเพราะกิจกรรมโรงเรียน ครอบครัว ชุมชนเป็นเนื้อเดียวกัน ครู ผู้ซึ่งเป็นหัวใจหลักทางการศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยแม้จะอยู่ท่ามกลางความขาดแคลนก็ตาม และครอบครัวสามารถทำหน้าที่ได้อย่างครบถ้วนทั้งด้านทักษะชีวิต ทักษะด้านอาชีพที่ผสมกลมกลืนในการใช้ชีวิตประจำวัน แต่ต่อเมื่อกระแสการพัฒนาพัดเปลี่ยนทิศทางการขับเคลื่อนทางสังคมเศรษฐกิจ

การปล่อยปละละเลยหรือ
มุ่งเน้นหารายได้เลี้ยงครอบครัว
อันเป็นข้อจำกัดต่อการ
ทำหน้าที่ของตนเอง
ในการช่วยกล่อมเกล
ทางสังคม ภาระทั้งหมด
ถูกเปลี่ยนถ่ายมายังโรงเรียน

และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตเพื่อการค้าขาย ครอบครัวย้ายจากครอบครัวขยายเป็นครอบครัวเดี่ยวและ เทคโนโลยีก้าวหน้าขึ้นชุมชนเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางอาชีพ ชับซ้อนมากขึ้นส่งผลต่อการจัดการศึกษาเดินทางไปสู่ การจัดการที่เปลี่ยนแปลง กระบวนการกล่อมเกลாதงสังคม ที่เริ่มต้นจากครอบครัวและควรจะเป็นตามกรอบของชุมชน ได้ตกเป็นภาระของโรงเรียนจนเกือบทั้งหมด ตั้งแต่กิจกรรม วันสำคัญทางศาสนา การกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ ฯลฯ ด้วยเจตนาดีของการศึกษาที่พยายามคิดโครงการ วางกรอบ กิจกรรมต่างๆ มุ่งให้โรงเรียนดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อปลูกฝังในเชิงคุณธรรมจริยธรรม การดูแลสุขภาพนักเรียน ฯลฯ

กิจกรรมส่งเสริม พัฒนาต่างๆ เหล่านี้ได้ดึง ภาระรับผิดชอบของครอบครัสมาไว้ที่โรงเรียนจนแทบจะเป็นกิจกรรม หลักของโรงเรียน โดยสภาวะของความขาดแคลนในโรงเรียน

ชายขอบทั้งงบประมาณ บุคลากร ส่งผลให้เกิดโกลาหล ในเชิงการจัดการ การปฏิบัติงาน พลังแห่งการทำงานถดถอย ลงพร้อมกับงานในหน้าที่หลักตามภารกิจถูกละเลยจนสร้าง ปัญหาเชิงผลสัมฤทธิ์ในที่สุด

กว่าทศวรรษผ่านมามีท่ามกลางการพัฒนาที่บิดเบี้ยว กฎทางศีลธรรมจริยธรรม ที่เคยมัดรวมชุมชนเอาไว้ หดหาย ลงอย่างรวดเร็ว กฎหมายเคลื่อนเข้ามาแทนที่นัยยะ ความเป็นชุมชนคลอนแคลนคงเหลือไว้ในความเป็นพิธีกรรม (ส่วนใหญ่) ส่วนที่ยังเข้มแข็งยืนหยัดสู้ ขับเคียว ปรับเปลี่ยน วิถีใหม่พร้อมกับรักษาอัตลักษณ์เดิมยังมีน้อย

เด็กรุ่นใหม่เกิดมาพร้อมกับวิถีใหม่ ช่วงชีวิตใหม่ ห่างเหินจากวิถีเดิมซึ่งเป็นรากของสังคมไทย ยิ่งครอบครัวเดี่ยว ต่างพลัดหลงในสังคมยุคสมัย การปล่อยปละละเลย หรือมุ่งเน้น หารายได้เลี้ยงครอบครัวอันเป็นข้อจำกัดต่อการทำหน้าที่ ของตนเองในการช่วยกล่อมเกลาทงสังคม ภาระทั้งหมด ถูกเปลี่ยนถ่ายมายังโรงเรียนในการจัดการศึกษาทั้งสามด้าน ประกอบด้วยทักษะชีวิต ทักษะความรู้ และทักษะทางสังคม ความปลอดภัย สุขภาพที่ดี ครอบถ้วน ด้วยภาวะดังกล่าว จึงได้เกิดหลักสูตรแทรกซ้อนที่มาจากสถานการณ์ทางสังคม ปัญหาอันกรเรื้อ หรือเจตนาธรรมณ์ทางการเมืองของกลุ่มอำนาจ เข้ามาบรรจุในการจัดการเรียนการสอนจนเกินเลยจากหน้าที่หลัก ขึ้นนามามากมายกองสุมไว้ที่โรงเรียนด้วยความจำกัด ทั้งทางด้านบุคลากรและงบประมาณ การก้าวไปข้างหน้า ย่อมอึดอัดอั้นเอื่อยช้าเต็มที่ แม้กระทั่งชั่วโมงเรียนของนักเรียน ก็ยิ่งเกินเลยจากกำหนดแทบจัดหาเวลาในแต่ละวันให้เพียงพอ ต่อกิจกรรมต่างๆ ได้ครบถ้วน

แม้ว่าโดยนัยยะทางหลักการของการพัฒนาผู้เรียน มีความต้องการพัฒนาแบบองค์รวมครบทุกด้านเพื่อการ พัฒนาชีวิตอนาคต แต่ส่วนใหญ่แล้วการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนเป็นการดำเนินการอย่างโดดเดี่ยวในโรงเรียน แล้วจบกันไป หรือเน้นเพื่อจัดให้มีซึ่งยากซ้อมและนำไปใช้ ในชีวิตจริง ในสถานการณ์ปัจจุบันความแปลกเปลี่ยน ด้านแวดล้อมทางสังคม ภาวะทางครอบครัวอันเป็นรากฐาน ที่สำคัญล้วนตกอยู่ในทางสายแพ่ง เส้นทางการศึกษาจึงดำรง อยู่บนทางสายเปลี่ยนและถลาลึกก้าวเบื้องหน้าจนยาก กลับคืน...หากทั้งภาระทั้งมวลไว้ที่การศึกษาเพียงอย่างเดียว

“ความทรงจำ” ความหลังที่ยังไม่ลืม

(ตอนที่ 2)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

วันเสาร์หนึ่งของเดือนธันวาคม ฉันและเพื่อนได้รับมอบหมายให้ออกไปชมงานนิทรรศการที่สนามบินนครสวรรค์ ซึ่งมีการจัดให้ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการบินและจุดเด่นของงานคือ มีการกระโดดร่ม **“ถึงพสุธา”**

วันนั้นฉันตื่นเช้าเป็นพิเศษ แต่งกายด้วยชุดพิธี เตรียมสมุดบันทึกไว้จดความรู้ต่างๆ เพื่อทำรายงานส่งตามที่อาจารย์สั่ง ฉันจำได้ว่าตื่นแต่เช้ามากอยากจะดูการโดดร่มพสุธา ซึ่งเป็นการแสดงที่ไม่เคยเห็นมาก่อนในชีวิต ฉันนัดเจอกับวิไลวรรณที่สี่แยกหน้าค่ายจิรประวัติใกล้ๆ สนามบินโดยขึ้นรถเมล์เขียวที่ป้อมหนึ่งนั่งไปถึงสี่แยกหน้าค่าย ค่ารถ 50 สตางค์ (การขึ้นรถเมล์ของนักเรียนฝึกหัดครูในสมัยก่อน มันช่างใกล้เคียงนักเรียนมัธยมในกรุงเทพฯ ขึ้นรถไฟฟ้าในปัจจุบันเสียวนะ)

เมื่อถึงสนามบิน ฉันกับวิไลวรรณเดินชมนิทรรศการ ชมบอร์ดรูปภาพการแสดงการโดดร่มจากที่ต่างๆ นำมาจัดแสดง และมีการจัดแสดงอุปกรณ์การโดดร่มให้ผู้ร่วมงานได้เข้าชมด้วย เราสองคนได้ถ่ายรูปจากช่างภาพที่รับจ้างถ่ายรูป ให้คนที่มาเที่ยวชมงานด้วย ซึ่งเป็นที่มาของรูปที่ติดบนโต๊ะฉันนี่เอง

เนื่องจากมีผู้มาชมงานแน่นขนัดมาก ฉันจึงหลงกับวิไลวรรณ เดินหากันอยู่พักใหญ่ก็ไม่เจอ ฉันจึงเดินไปหลบคนอยู่ใต้ถุนตึก ซึ่งคนค่อนข้างบางตา แล้วก็รู้สึกว่ามีสายตาคู่หนึ่งจ้องมองมาที่ฉันและยิ้มให้

เป็นนายทหารคนหนึ่งแต่งเครื่องแบบเต็มยศ เมื่อเห็นฉันมองตอบเขาก็เดินเข้ามาหา แล้วถามว่า

“คุณเป็นอะไรหรือเปล่าครับ ผมเห็นคุณหน้าซัดมาก”

เขาถามด้วยน้ำเสียงหนักแน่นสมกับเป็นชายชาติทหารทีเดียว

“เปล่าค่ะ พอดีคนเยอะ ก็เลยเดินหลบคนมานั่งตรงนี้ค่ะ”

“วันนี้คนเยอะนะครับ” เขาเปรยขึ้น แล้วถามว่า “คุณเคยดูการแสดงโดดร่มมาก่อนหรือเปล่า”

“ไม่เคยค่ะ ครึ่งนี้เป็นครั้งแรก แต่แย่งยังไม่ทันได้ดูเลยก็พลัดกับเพื่อเสียแล้ว ไม่รู้ว่าเดินหลงหายไปไหน จนเดินตามหาเสียจนเหนื่อย เลยมาแอบอยู่ตรงนี้”

“โอ้อโฮ...คนเยอะขนาดนี้เห็นทีจะเจอกันยาก ให้ผมไปดูเป็นเพื่อนคุณก็ได้เนะ อีกสักเดี๋ยวกองจะแสดงแล้วละ”

ฉันได้แต่ยืนเฉย นึกในใจว่า เอ...พูดแบบนี้ จะมาแจกขนมจีบแถวนี้หรือเปล่านะ แต่ดูๆ ไป เขาก็เข้าตาพอสมควร เป็นคนร่างสูงใหญ่ ผิวเข้ม เข้าตำรา ดาร์ก แอนด์ แชนด์ซึ่ม ที่เดียว แต่อายุคงจะมากกว่าฉันเป็น 10 ปี เมื่อเขาเห็นฉันยืนเงียบ เขาก็พูดต่อไป

“รู้ไหมว่าปากกาถ้ามืดยาก็สามารถทำให้คนตายได้”

ฉันทำหน้างง ถาม “เพราะอะไรคะ ?”

เขาก็เลยอธิบายให้ฟังว่า

“ถ้าปากกาตกลงมากจากเครื่องบินบนท้องฟ้าลงมาถึงพื้นดิน ถ้าตกใส่หัวคนจะเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ เพราะน้ำหนักของปากกาที่ตกลงมา จะเพิ่มเป็นหลายร้อยเท่า ยิ่งสูงยิ่งหนักมากเปรียบเหมือนกับคนตกตึก 3 ชั้น อาจไม่ตาย แต่ถ้าตกตึก 30 ชั้นนั้นตายแน่นอน ”

ฉันพยักหน้ายิ้มกับคำพูดของเขา จากนั้นเขาก็พูดต่อไปว่าตัวเองเป็นนายทหารมาจากหน่วยจังหวัดลพบุรี มาร่วมโดดร่มในงานนี้ เป็นการโดดตึงพสุธาด้วย วันนี้ไม่ได้โดด จะมีคิวโดดในวันพรุ่งนี้คุยกันอีกสักครู่ก็ได้ยินเสียงเครื่องบินดังขึ้น เขาก็หันมาบอกว่า

“ไปเถอะ...เครื่องบินขึ้นแล้ว คงจะได้เวลาแสดงแล้วละ”

จากนั้นเขาก็ชวนฉันวิ่งออกไปที่สนาม แล้วชี้ให้ดูเครื่องบินที่บินวนเวียนอยู่บนท้องฟ้า จากต่ำเป็นสูงขึ้นไป ขึ้นไปเรื่อยๆ มีคนดูรอบๆ สนามบินมากมาย เราสองคนเบียดคนเพื่อจะเข้าไปดูให้ใกล้ที่สุด

จนได้ที่เหมาะ มองเห็นเครื่องบินอยู่สูงลิบ บินวนเวียนไปมาสักพักหนึ่ง ก็มีทหารโดดออกมาจากเครื่องบินโดยยังไม่กางร่มชูชีพ แสดงท่าทางแขนขา และปล่อยควันสีเขียวยาว แดง เหลือง ออกจากตัวพวยพุ่งเป็นแนวตั้ง ดูสวยงามมาก โดดดิ่งลงมาพอบนควันจึงกางร่มออก “พื๊” ฉันได้ยินเสียงร่มกางดังแว่วมา ท่ามกลางเสียงคนร้องวิ๊ดว้าย ก่อนจะตามเสียงร้องเฮดังลั่น

บางคนโดดดิ่งลงมาต่ำมากจึงกางร่มออก ทำให้คนดูหวาดเสียวหลายคนโดดลงมาตรงจุดหมายที่กำหนดบนพื้นดิน คนดูปรบมือให้กันใหญ่ บางคนกางร่มออกแล้วถูกลมพัดไปไกลตกลงบนพุ่มไม้ แต่ไม่มีใครเป็นอันตราย ทหารทุกคนจะลุกขึ้นเก็บร่มได้เรียบร้อยดีทุกคน ฉันดูแล้วตื่นเต้นมาก เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้ดูการโดดดิ่งพสุธา นับว่าเป็นบุญตายิ่งนัก

ฉันดูเพลินจนเมื่อหันไปอีกที่ถึงได้รู้ตัวว่าพลัดหลงกับนายทหารหน้าเข้ม ตามคม คนนั้นเสียแล้ว ฉันก็เลยยืนดูการแสดงคนเดียวจนจบรายการในตอนบ่าย ฉันพยายามมองหาทั้งวิไลวรรณ และนายทหารที่ฉันยังไม่ได้ถามชื่อเขาเลย น่าเสียดายที่พรุ่งนี้ฉันไม่ได้มาชมการแสดงของเขา

วันนั้นฉันกลับถึงบ้าน แล้วเขียนรายงานส่งอาจารย์ พอวันรุ่งขึ้นเป็นวันอาทิตย์ตอนบ่าย มีนักเรียนชายข้างบ้านอยู่โรงเรียนการช่างชาวนครสวรรค์ ไปดูดิ่งพสุธากลับมาเล่าให้ฟังว่า เขาไปดูโดดดิ่งพสุธาที่สนามบินเฟิงกลับมา มีคนโดดดิ่งแล้วไม่กางร่มด้วย

“ตายหรือเปล่าไม่รู้ ดูแล้วไม่บารอด” ฉันได้ฟังแล้วใจหายวาบ คิดถึงนายทหารผู้นั้น ว่าเขาจะบาดเจ็บมากแค่ไหน ขออย่าให้เขาเป็นอะไรมาเลย และในความคิดลึกๆ ขออย่าให้เป็นนายทหารคนนั้นเลย

เช้าวันจันทร์ ฉันนั่งรถไปโรงเรียนอย่างใจคอไม่ดี ในใจนึกถึงแต่นายทหารที่โดดร่มไม่กางว่าเป็นใครหนอ ฉันเล่าเรื่องให้วิไลวรรณฟัง เพื่อนบอกว่าให้ฉันลองไปถามที่สนามบินดูให้รู้แน่ว่า นักบินที่ร่มไม่กางคนนั้นเป็นใคร เพราะมีแต่ข่าวลือ แต่ไม่มีใครรู้เรื่องราวจริงๆ กันสักคน แต่ฉันไม่กล้าพอ ฉันกลัวว่าจะได้ยินข่าวร้าย

จากนั้นฉันก็พยายามทำให้ลืมเรื่องนี้เสีย แต่ยิ่งพยายามลืม ฉันก็ยิ่งอดสงสัยไม่ได้ว่าเป็นเขาหรือเปล่า เขายังมีชีวิตอยู่หรือว่าตายไปแล้ว หรือว่าจะบาดเจ็บจนพิการ

แล้วในวันนี้อยู่ๆ ฉันก็ได้รับคำตอบที่ตัวเองสงสัยมานาน

“คุณปู่ของเธอชื่ออะไรหรอ...นายอนุวัต”

“ชื่อสุรวีย์ครับ ยศพลตรี แต่คุณปู่ไม่อยู่แล้วครับ” ลูกศิษย์ตอบพลางทำหน้าเศร้า
จนฉันใจเสียหรือว่าจะเป็นเขาจริงๆ

“คุณปู่ของผมเพิ่งเสียไปเมื่อปีที่แล้วนี่ครับ”

ฉันชะงัก...ยังไม่ทันถามอะไร อนุวัตก็เล่าต่อไปว่า

“คุณปู่เป็นมะเร็ิงที่ดับครับ แต่ผมจำรูปนี้ได้ คุณปู่ชอบเล่าให้ฟังว่า ตอนนั้นคุณปู่ยังหนุ่มๆ
อยู่เลย ไปแสดงการดึงพสุธาที่นครสวรรค์ แล้วมีเรื่องน่าตื่นเต้นว่า มีเพื่อนนายทหารคนหนึ่ง
โดดร่มลงมาแล้วร่มเกิดไม่กาง แต่ก็รอดมาได้ เพราะกางร่มฉุกเฉินได้ทัน และโดดไปที่พุ่มไม้ก่อน
ถึงพื้นดิน คุณปู่บอกว่าตั้งแต่กระโดดร่มมา มีแค่ครั้งนี้ครั้งเดียวที่มีเรื่องตื่นเต้นมาเล่าให้ฟัง”

เด็กหนุ่มเล่าอย่างชื่นชมในตัวของผู้เป็นปู่

“คุณปู่ของผมเป็นคนเก่งนะครับ อ้อ...ถ้าอาจารย์อยากเห็นหน้าคุณปู่ผม ไปดูหนังสือแจก
งานศพที่ห้องแนะแนวสิครับ คุณพ่อผมส่งมาให้ที่โรงเรียนเล่มหนึ่ง”

ฉันพยักหน้ากับลูกศิษย์จนทั้งสองเดินออกจากห้องพักครูไปแล้วฉันก็รีบเดินไปห้องแนะแนวทันที

บนชั้นวางหนังสือมีหนังสือวางเรียงรายอย่างเป็นระเบียบฉันเสียเวลาหาอยู่เกือบสิบนาทีก็ได้เล่ม
ที่ต้องการ ที่หน้าปกเป็นรูปของนายทหารแต่งเครื่องแบบเต็มยศ ที่ได้รูปเขียนชื่อว่า พลตรีสุรวีย์
แม้ภาพนั้นจะถ่ายหลังจากที่ได้พบกันหลายสิบปี แต่คำก็ยังหลงเหลือคำหน้าเดิมที่ฉันจดจำได้

ไม่น่าเชื่อเลยว่าฉันได้แต่เก็บคำถามคับข้องใจเอาไว้ ทั้งที่มีคนที่พร้อมจะเฉลยคำตอบให้ฉัน
อยู่ใกล้ชิดฉันถึงสองคน...

บทนำ

การวิจัยเป็นกิจกรรมทางวิชาการทางวิชาการที่สังคมสมัยใหม่ยอมรับว่าเป็นเครื่องมือหรือวิธีการสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ของศาสตร์หรือสาขาวิชาต่างๆ ให้มีความก้าวหน้าและมีความเข้มแข็งมากขึ้น สถาบันองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความสำคัญและความสนใจต่อการทำวิจัยมากขึ้นโดยเฉพาะในสถาบันการศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้ความสนใจต่อการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาและการบริหารการศึกษากันมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบายทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการปฏิรูปการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการทำวิจัยและส่งเสริมการทำวิจัยทางการบริหารการศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและพัฒนามาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาให้สูงขึ้น การวิจัยทางการบริหารการศึกษา จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องศึกษาเรียนรู้ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำวิจัยได้และใช้ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้

ความหมายของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา

การทำความเข้าใจในนิพจน์ของคำว่า “การวิจัยทางการบริหารการศึกษา” จำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับนิยามของ “การวิจัย (Research)” และ “การบริหารการศึกษา (Educational Administration)” ก่อน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 1072) ได้ให้ความหมายของ การวิจัย ว่าหมายถึง “การสะสม การรวบรวม การค้นคว้า เพื่อหาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนตามหลักวิชา” หากพิจารณาจากคำภาษาไทย คำว่า “การวิจัย” คำเดิมมาจากภาษาบาลีว่า “วิจโย” ซึ่งหมายถึง ปัญญา ความหมายของการวิจัย มี 4 ระดับ คือ (1) การค้นหาความจริง (2) การค้นหาสิ่งที่ดี สิ่งที่ต้องการ สิ่งที่เป็นประโยชน์ (3) การค้นหาทางที่ทำให้ดีหรือหาวิธีการที่จะทำให้ดี และ (4) การหาวิธีที่จะทำให้สำเร็จ โดยนัยของความหมายดังกล่าวนี้ การวิจัย คือ การเปลี่ยนปัญหาให้เป็นปัญญา (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) 2542 : 5,27) ในทัศนะของ Kerlinger & Lee (2000 : 14) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้าอย่างมีวิจยญาณเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ โดยใช้วิธีการเชิงระบบ (Systematic) มีการควบคุม (Control) และเป็นเชิงประจักษ์ (Empirical) ซึ่งคำว่า เชิงระบบและมีการควบคุมหมายถึง การมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผน สามารถตรวจสอบได้ ส่วนคำว่า เชิงประจักษ์ หมายถึงผลที่ได้จากการศึกษาผลที่ได้จากการศึกษาสามารถพิสูจน์ได้โดยใช้วิธีการอื่นๆ จึงจะได้ผลเช่นเดิม การวิจัยจึงเป็นการแสวงหาความรู้ความจริงด้วยวิธีการที่มีระบบมีความเชื่อถือได้โดยอาศัยระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ที่เป็นคำตอบปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจน (นงลักษณ์ วิรัชชัย 2543) จากความหมายของการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นนิพจน์ที่สำคัญเกี่ยวกับการวิจัย 3 ประการ คือ (1) การวิจัยเป็นกระบวนการหรือใช้วิธีการที่เป็นระบบมีแบบแผนที่เชื่อถือได้ (2) ใช้กระบวนการหรือวิธีการที่เชื่อถือได้นั้นไปค้นหาความรู้ ความจริง คำตอบ หรือองค์ความรู้ใหม่ (3) ผลการวิจัยที่ได้ คือ ความรู้ ความจริง คำตอบ หรือองค์ความรู้ใหม่นั้นจึงเชื่อถือได้ จึงสรุปความหมายของการวิจัยไว้ว่า เป็นกระบวนการสืบค้นหาความรู้ ความจริง คำตอบหรือองค์ความรู้ใหม่ด้วยวิธีการที่เป็นระบบ แบบแผนที่เชื่อถือได้เพื่อให้ได้ข้อค้นพบความรู้ ความจริง คำตอบ หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เชื่อถือได้

การวิจัยทางการบริหารการศึกษา

จากศึกษาและประมวลความหมายของการบริหารการศึกษา สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานในองค์การทางการศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้ (Good, 1973 : 13) เป็นกระบวนการทำงานกับคนโดยคนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดขององค์การ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2551 : 3) โดยมีภารกิจรวมต่างๆ ที่บุคคลหลายคน หลายฝ่ายร่วมกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในด้านต่างๆ ทั้งบุคลิภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกับความต้องการทางสังคมโดยกระบวนการต่างๆ และใช้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคม (นพพงษ์ บุญจิตราดุล. 2534 : 3) การบริหารการศึกษาจึงเป็นกระบวนการทางสังคม หรือเป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือกันทำกิจกรรมของระบบโรงเรียน โดยใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม (วิจิตร ศรีอำนและทองอินทร์วงศ์โสธร. 2550) ดังนั้นการบริหารการศึกษาจึงเป็นการใช้เทคนิคและวิธีการต่างๆ ที่บุคคลหลายฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการเพื่อการพัฒนาคนในสังคมให้มีคุณภาพทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เป็นตามเป้าหมายหรือมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้

จากความหมายของการวิจัยดังกล่าวข้างต้น เมื่อพิจารณาร่วมกับความหมายของการบริหารทางการศึกษา อาจให้ความหมายของการวิจัยทางการบริหารการศึกษาได้ว่าเป็นการศึกษาค้นหาความรู้ ความจริง แนวคิดวิธีการ และนวัตกรรมทางการบริหารจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจปรับปรุงพัฒนาการบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาหรือมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ซึ่งตามทัศนะของรัตนา ดวงแก้ว (2555 : 26) เห็นว่า การวิจัยทางการบริหารการศึกษาเป็นการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ หรือวิธีแก้ปัญหาแบบใหม่หรือคำตอบใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านการบริหารการศึกษาโดยใช้กระบวนการที่เชื่อถือได้

จุดมุ่งหมายของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา

การวิจัยทางการบริหารการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้

1

เพื่อการแก้ปัญหาทางการบริหารการศึกษา (Problem Solving Research)

เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาที่เกิดขึ้นจากระบบ วิธีการและกระบวนการบริหารการศึกษา ซึ่งอาจเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน การกระจายอำนาจทางการศึกษา การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การผลิตพัฒนาครู และการธำรงรักษาคู ในกรณีการบริหารสถานศึกษา อาจเป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ การบริหารบุคลากร การบริหารงบประมาณ หรือการบริหารทั่วไป การศึกษาวิจัยในประเด็นทางการบริหารดังกล่าว ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่นำไปสู่การตัดสินใจกำหนดแนวทาง วิธีการ ยุทธศาสตร์ แผนงาน เพื่อแก้ปัญหาในการบริหารการศึกษา

2

เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารสถานศึกษา (Improvement and Development)

เป็นการวิจัยที่มุ่งค้นหาสิ่งที่ดี สิ่งที่ต้องการ สิ่งที่เป็นประโยชน์ วิธีการที่จะทำให้ดีและวิธีการที่จะทำการบริหารการศึกษาประสบผลสำเร็จ เพื่อนำมาเป็นแนวทาง แบบอย่างในการปรับปรุงพัฒนางานบริหารการศึกษาให้ดีขึ้นกว่าเดิม ได้มาตรฐาน หรือประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายในการจัดการศึกษา การวิจัยกรณีนี้เป็นการค้นหาและพัฒนาวัตกรรมการบริหารการศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารการศึกษานั้นเอง

เพื่อตรวจสอบ พิสูจน์ทฤษฎีทางการบริหาร การศึกษา (Theory Testing Research)

ในทางการบริหารการศึกษามีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่หลากหลาย ซึ่งนักบริหารการศึกษาได้นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษา เช่น ทฤษฎีองค์การ ทฤษฎีมนุษยสัมพันธ์ ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ ทฤษฎีจำกัดความต้องการ (Need Hierarchy Theory) ของมาสโลว์ (Maslow) ทฤษฎีสองปัจจัยของแรงจูงใจ (Two - Factor Theory of Motivation) ของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) เป็นต้น ทฤษฎีดังกล่าวเหล่านี้ได้นำเสนอไว้โดยนักการศึกษาในอดีต ไม่ใช่สิ่งที่จริงยั่งยืนตลอดไป สามารถเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้กฎเกณฑ์ของธรรมชาติ หรือตามสัจธรรม “สรรพสิ่งไม่จีรัง ล้วนเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา” ทฤษฎีที่ยังไม่สามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารการศึกษาจึงจำเป็นต้องได้รับตรวจสอบหรือพิสูจน์ว่าเป็นทฤษฎีที่ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารการศึกษาได้อย่างน่าเชื่อถือได้ต่อไปหรือไม่ นอกจากนี้ในการนำทฤษฎีทางการบริหารการศึกษามาใช้ก็จำเป็นต้องมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละองค์กรหรือแต่ละประเทศ

3

เพื่อสร้างหรือพัฒนาทฤษฎีการบริหารการศึกษา (Theory Development Research)

เนื่องจากระบบการศึกษาหรือระบบการบริหารการศึกษเป็นส่วนหนึ่งของระบบสังคม ซึ่งมีความสลับซับซ้อนและเกี่ยวข้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบของสังคมก็จะส่งผลกระทบต่อระบบการบริหารการศึกษา ทำให้นักการศึกษาหรือนักวิชาการที่เกี่ยวข้องต้องแสวงหาแนวทาง สร้างแนวคิดและนำเสนอวิธีการใหม่ๆ หรือสร้างทฤษฎีใหม่ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ดีกว่าเดิมและเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลง การได้มาซึ่งองค์ความรู้หรือทฤษฎีใหม่เหล่านี้ จำเป็นต้องอาศัยการวิจัยเป็นฐานในการสร้างหรือพัฒนาทฤษฎีการบริหารการศึกษาเพื่อให้ได้ทฤษฎีการบริหารการศึกษาที่น่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารการศึกษาซึ่งอาจใช้เพื่อการอ้างอิง (Generalization) การอธิบาย (Explanation) การทำนาย (Prediction) และการควบคุม (Control) เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ในระบบการบริหารและการจัดการศึกษา

4

ลักษณะของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา

เมื่อพิจารณาจากความหมายและจุดมุ่งหมายของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา การวิจัยทางการบริหารการศึกษามีลักษณะที่สำคัญสามประการคือ (1) เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์การ ผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา การเรียนการสอน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ สภาพแวดล้อม (2) เป็นการวิจัยที่มีจุดเน้นที่ภารกิจขององค์การ และ (3) เป็นการวิจัยที่ศึกษากระบวนการทำงานร่วมกันเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยเหตุนี้การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการบริหารการศึกษาจึงทำได้สองแนวทางคือ การศึกษาจากทฤษฎีและการศึกษาจากการปฏิบัติ ซึ่งการศึกษาทั้งสองแนวทางนี้ต่างเกื้อกูลซึ่งกันและกันและนำมาใช้เป็นตัวกำหนดขอบข่ายที่สำคัญของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา (วิจิตร ศรีอำน และทองอินทร์ วงศ์โสธร. 2550)

ขอบข่ายของการวิจัยทางการบริหารการศึกษา

จากแนวคิดของวิจิตร ศรีอำนและทองอินทร์ วงศ์โสธร (2550) ดังกล่าวข้างต้นอาจนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดขอบข่ายของการวิจัยทางการบริหารการศึกษาได้เป็น 2 ลักษณะดังนี้

1

การกำหนดขอบข่ายของการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีทางการบริหารเป็นฐานความคิดหรือกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งเป็นการใช้ทฤษฎีเป็น “ตัวช่วย” ให้เห็นประเด็นและทิศทางในการวิจัย รวมทั้งเป็นตัวที่ “เบาะแส” ในการกำหนดตัวแปรในการวิจัย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การเลือกตัวแปรที่ศึกษาเพื่อกำหนดในกรอบแนวคิดของการวิจัยนั้นได้มาจากทฤษฎีที่แนะเช่น จากทฤษฎีสองปัจจัยของแรงจูงใจ (Two - Factor Theory of Motivation) ของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) ซึ่งเป็นทฤษฎีแรงจูงใจว่าความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการ (ธ สุนทรายุทธ. ม.ป.ป. : 154) คือ

1. **ปัจจัยการกระตุ้น (motivator factors)** ประกอบด้วย ความสำเร็จในงาน (achievement) การได้รับการยกย่องยอมรับ (recognition) ลักษณะของงาน (work itself) ความรับผิดชอบ (responsibility) และความก้าวหน้า (advancement)
2. **ปัจจัยค้ำจุน (hygiene factors)** ประกอบด้วย ความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้บริหารและกลุ่ม (interpersonal whit supervisors and peers) การบังคับบัญชา (technical supervision) นโยบายการบริหารของหน่วยงานนั้นๆ (company policy administration) เงื่อนไขในการทำงาน (working conditions) วิถีชีวิต (personal life) เงินเดือน (salary) และความมั่นคง (security)

(อ่านต่อฉบับหน้า)

กรณีศึกษา

พฤติกรรมและการสื่อสารเมื่อฝึกโดยใช้สื่อบัตรภาพขั้นตอนการซื้ออาหาร

ช่วงที่ 1 ในการฝึก 3 ครั้งแรก เมื่อเด็กชายมีนาเปิดดูสื่อบัตรภาพเสร็จก็จะเดินไปมา ครูจะต้องแนะโดยการพูดย้ำทวนให้เปิดภาพทีละขั้นตอนและควบคุมกับแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง ช่วงขั้นตอนของภาพจ่ายเงินและรับเงินทอนนักเรียนจะไม่นิ่ง จะเดินออกจากร้านทันทีอาจเป็นเพราะสับสนภาพจ่ายเงินและรับเงินทอนที่มีลักษณะคล้ายกัน แต่หลังจากการฝึกในครั้งที่ 4 นักเรียนเริ่มมีการพัฒนาดีขึ้น เช่น วางสื่อบัตรภาพที่ชั้นวางของหน้าร้านและเปิดทีละภาพตามขั้นตอนคล่องขึ้น ไม่แสดงความสับสนระหว่างภาพจ่ายเงินและรับเงินทอน การกระตุ้นตนเองโดยเดินไปมาน้อยลง ยืนอยู่หน้าร้านนานขึ้น และยืนจนกระทั่งสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนจนเสร็จ

ช่วงที่ 2 นักเรียนมีการผิดพลาดในขั้นจ่ายเงิน 2 ครั้ง แต่ไม่แสดงการผิดพลาดในขั้นตอนอื่น อาจเป็นเพราะครั้งที่ 7 และ 8 เป็นช่วงเริ่มการถอดสื่อบัตรภาพออก แต่นักเรียนแสดงถึงความพยายามที่จะเรียนรู้ต่อไป

ช่วงที่ 3 นักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นมาก สามารถช่วยเหลือตนเองในการซื้ออาหารได้เอง แสดงภาวะถ่ายโยงความหมายของสื่อบัตรภาพกับกระบวนการของพฤติกรรมที่ถูกต้อง นอกจากนี้เด็กชายมีนามีโอกาสในการซื้ออาหารมากกว่านักเรียนคนอื่นในช่วงพักกลางวัน เนื่องจากนักเรียนจะต้องดื่มนม ดังนั้นนักเรียนจะได้ฝึกการซื้ออาหารทุกวัน เป็นผลให้ช่วงที่ 3 แสดงการพัฒนาดีขึ้นและปฏิบัติได้คล่องแคล่ว นักเรียนสามารถสื่อกับผู้ขายด้วยการพูดเป็นคำๆ หรือใช้วิธีการชี้ไปที่อาหารนั้น และเมื่อรับเงินทอนเก็บเงินใส่กระเป๋าสตางค์อย่างเรียบร้อย

Figure 1: Frequency of buying the foods / Case Study : Mena

Research Period	Using Visual Support (Period 1)						No Visual Support / Verbal Reinforcement (Period 2)						No Visual Support / No Verbal Reinforcement (Period 3)					
Attempt Process	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1. Point or Verbal order	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. Pay	×	×	×	✓	✓	✓	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. Receive the change	×	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. Receive food	×	×	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

✓ : Success , ✗ : Failure

กรณีศึกษาที่ 2

เด็กชายปาน อายุ 15 ปี เรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มีสมาธิในการฟังค่อนข้างดี พฤติกรรมนิ่ง และแสดงท่าทางอาการกระตุ้นตัวเองค่อนข้างน้อย พูดได้ตอบได้ประโยคสั้นๆ พูดเรื่องเดิมซ้ำๆ ในบางเวลา

พฤติกรรมและการสื่อสารก่อนใช้สื่อบัตรภาพขั้นตอนการซื้ออาหาร

เด็กชายปานจะเดินไปยืนที่หน้าร้านและเดินวนไปมา พร้อมทั้งพูดกับตนเองในคำพูดซ้ำๆ บางครั้งจะแสดงอาการกระตุ้นตัวเองร่วมด้วย เช่น กระโดด และตีดนิ้วมือไปมา

พฤติกรรมและการสื่อสารเมื่อฝึกโดยใช้สื่อบัตรภาพขั้นตอนการซื้ออาหาร

ช่วงที่ 1 ในการฝึกครั้งที่ 1 - 3 แสดงข้อปฏิบัติผิดพลาดทุกขั้นตอน ปานจะหยิบสื่อบัตรภาพมาดู แต่ไม่เปิดภาพ และยื่นรอจนกระทั่งครูบอกที่จะขั้นตอนควบคู่กับให้ปฏิบัติตามรูปภาพ หลังจากนั้น ครั้งที่ 4 เป็นต้นไป นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น เข้าใจความหมายของสื่อบัตรภาพและพฤติกรรมของตน ที่ถูกต้องมากขึ้น มีการพัฒนาเป็นลำดับ สามารถเปิดบัตรภาพพร้อมทั้งปฏิบัติตามขั้นตอนของบัตรภาพได้คล่องขึ้น

ช่วงที่ 2 นักเรียนเกิดความสับสนเล็กน้อยและลืมขั้นตอนเป็นบางช่วงเท่านั้น เช่น ลืมจ่ายเงิน ลืมรับเงินทอน แต่เมื่อผู้ขายพูดสนทนาด้วย นักเรียนสามารถปฏิบัติตามที่ผู้ขายบอกได้ การลืมของนักเรียนอาจเป็นเพราะครั้งที่ 7 เป็นการเริ่มถอดสื่อบัตรภาพออก แต่หลังจากนั้นนักเรียนได้พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ช่วงที่ 3 นักเรียนแสดงภาวะถดถอยของความหมายของสื่อบัตรภาพกับกระบวนการของพฤติกรรม ที่ถูกต้องได้อย่างชัดเจน มีการพัฒนาอย่างคงทนตั้งแต่ระยะการฝึกครั้งที่ 11 ช่วยเหลือตนเองได้ดี พูดสนทนาเป็นคำสั้นๆ กับผู้ขาย ไม่มีอาการกระตุ้นตนเอง แต่ในการปฏิบัติแต่ละครั้งจะค่อนข้างช้า

Figure 2 : Frequency of buying the foods /Case Study : Pan

Research Period	Using Visual Support (Period 1)						No Visual Support / Verbal Reinforcement (Period 2)						No Visual Support / No Verbal Reinforcement (Period 3)					
Attempt Process	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1. Point or Verbal order	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. Pay	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. Receive the change	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. Receive food	✗	✗	✗	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

✓ : Success , ✗ : Failure

(กรณีศึกษาที่ 3 และ 4, มีรายละเอียดทำนองเดียวกับกรณี 1 และ 2)

อภิปรายผล

จากการรวบรวมข้อมูลวิจัยกรณีศึกษาทั้ง 4 กรณี พบว่าการสร้างสื่อเฉพาะบุคคลโดยนักเรียนเป็นคนเลือกรูปภาพของตนที่ถ่ายทอดความหมายแก่ตนเองมากที่สุด ส่งผลให้นักเรียนเข้าใจความหมายจากภาพสัญลักษณ์ที่ถูกต้องได้ง่ายมากขึ้น สื่อบัตรภาพที่มีขอบสีแตกต่างกันในแต่ละขั้นตอนช่วยให้นักเรียนเปิดตามลำดับง่ายขึ้น รวมทั้งขนาดของสื่อบัตรภาพที่มีความกะทัดรัดเหมาะกับการพกพานักเรียนสามารถถือหรือใส่ในกระเป๋ากางเกงได้ และสื่อบัตรภาพเคลือบด้วยพลาสติกแข็งทำให้มีความคงทนต่อการใช้งาน ความแข็งของบัตรยังช่วยให้นักเรียนหยิบบัตรแต่ละภาพง่ายขึ้น เนื่องจากนักเรียนขอติดสติกเกอร์ใหญ่มีปัญหาการใช้ก้ามเนื้อมัดเล็กที่ไม่คล่อง จากการสังเกตการใช้สื่อบัตรภาพของนักเรียนพบว่า เมื่อนักเรียนฝึกใช้สื่อบัตรภาพของตนเองจนเกิดความชำนาญและพัฒนาจนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องแล้ว นักเรียนก็สามารถแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องได้โดยไม่มีสื่อนี้อีกต่อไป แสดงว่าสื่อบัตรภาพช่วยเป็นตัวกระตุ้นให้ระลึกถึงแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมซื้ออาหารของนักเรียนให้ถูกต้องได้ สำหรับกรณีที่ 3 และ 4 ปัญหาของพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องขณะเปิดภาพขั้นตอนจ่ายเงิน อาจเป็นเพราะรูปภาพ

ที่สื่อยังไม่มี ความหมายที่ชัดเจนต่อความเข้าใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ดังนั้น สำหรับนักเรียนออกทิสติกระดับค่อนข้างรุนแรงบางคน สื่อรูปภาพอาจจะต้องเพิ่มจำนวนภาพมากขึ้น เพื่อเป็นการย่อยพฤติกรรมเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลให้ปฏิบัติแต่ละขั้นตอนง่ายขึ้น และนักเรียน สามารถเข้าใจความหมายของพฤติกรรมที่ถูกต้อง

เพื่อให้การพัฒนามีความชัดเจนและคงทน ผู้วิจัยพิจารณาว่าขั้นตอนการจ่ายเงินเป็นการ ปฏิบัติที่ซับซ้อน นักเรียนควรได้รับการฝึกย่อยให้เกิดความชำนาญก่อน พร้อมทั้งพัฒนาสื่อรูปภาพให้ มีความหมายต่อพฤติกรรมเฉพาะบุคคลอย่างละเอียดมากขึ้น จะช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมซื้ออาหาร ในแต่ละขั้นตอนมีความซับซ้อนน้อยลง เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาจนมีภาวะพึ่งพาตนเองได้ ผู้วิจัย จะปฏิบัติการวิจัยและพัฒนาสื่อด้านทักษะชีวิตในกิจกรรมการซื้ออาหารอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

- Mertler, Craig A. (2000). *Action Research Teachers as Researchers in the Classroom*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Mills, Geoffrey E. (2003). *Action Research : A Guide for the Teacher Researcher*. (2nd Ed.). Merrill Prentic Hall, New Jersey : Pearson Education.
- Stake, R. E. (1995). *The art of case study research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Yin, R. K. (2003). *Case study research : Design and methods*. Newbury Park, CA : Sage.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). “ปาฐกถา การศึกษากับการวิจัย เพื่ออนาคตของประเทศไทย” ใน **การศึกษากับการวิจัยเพื่ออนาคตของประเทศไทย**. (2539). หน้า 1-48. เอกสารสืบเนื่องจาก การประชุมทางวิชาการ 17-18 พฤศจิกายน 2538 ณ โรงแรมเซ็นทรัล พลาซ่า กรุงเทพฯ จัดโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานนท์. (2551). **ครบเครื่องเรื่องวิจัยในชั้นเรียน**. โครงการเว็บไซต์นิเวศกุลเพื่อการเรียนรู้ ผู้สละภาวะในสถานศึกษา 328 สมาคริสตจักรในประเทศไทย ชั้น 11 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400.

วิธีวิจัยเชิงทดลอง

Experimental Methodology

รศ.ดร.วิรัตน์ ธรรมาภรณ์

ความรู้ความเข้าใจทั่วไป

วิธีวิจัยเชิงทดลอง เป็นกระบวนการวิจัยที่มีลักษณะเฉพาะซึ่งสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางทางพฤติกรรมศาสตร์ และที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้วิจัยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยอย่างเพียงพอที่จะทำให้สามารถออกแบบการวิจัยได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยที่ต้องการศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีวิจัยเชิงทดลองที่จะนำเสนอต่อไปนี้ จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำการวิจัยเชิงทดลองได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

วิธีวิจัยเชิงทดลองมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

วิธีวิจัยเชิงทดลอง เป็นเทคนิคการวิจัยที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงสาเหตุและผล (Cause-and-Effect Relationship) เช่น ต้องการศึกษากว่าการใช้ภาพประกอบคำบรรยายส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่ การใช้ผังความคิดส่งผลต่อความคงทนในการเรียนรู้หรือไม่ เป็นต้น

วิธีการวิจัยเชิงทดลองมีลักษณะอย่างไร

เป็นเทคนิคการวิจัยที่มีการจัดกระทำปรากฏการณ์ขึ้น มีการควบคุมอย่างเข้มงวด มีการกำหนดให้องค์ประกอบหนึ่งองค์ประกอบหรือมากกว่าแปรเปลี่ยนไป และทำให้องค์ประกอบอื่น ๆ คงที่ แล้ววัดผลที่เกิดจากการจัดกระทำอย่างเป็นปรนัย เช่น การทดลองสอนโดยให้กลุ่มหนึ่งสรุปความโดยการเขียนบรรยาย และให้อีกกลุ่มหนึ่งทำการสรุปความโดยทำแผนผังความคิด โดยทำให้ทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ เพศ แรงจูงใจเท่ากัน ใช้ผู้สอนคนเดียวกันทุกกลุ่ม และสอนในช่วงเวลาเดียวกัน เป็นต้น เมื่อสิ้นสุดการทดลองมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยด้วยแบบทดสอบที่มีคุณภาพ ตัวอย่างดังกล่าวสามารถแยกอธิบายได้ดังนี้

- การจัดการทดลองสอน (การจัดกระทำ)
- การจัดการสอนแบบสรุปความ 2 แบบ (การให้องค์ประกอบหนึ่งมีการแปรเปลี่ยน)
- การทำให้พื้นฐานความรู้และอื่นๆ เท่ากัน (การควบคุมองค์ประกอบอื่นให้คงที่)
- การวัดผลการทดลองด้วยเครื่องมือที่มีคุณภาพ (การวัดอย่างเป็นปรนัย)

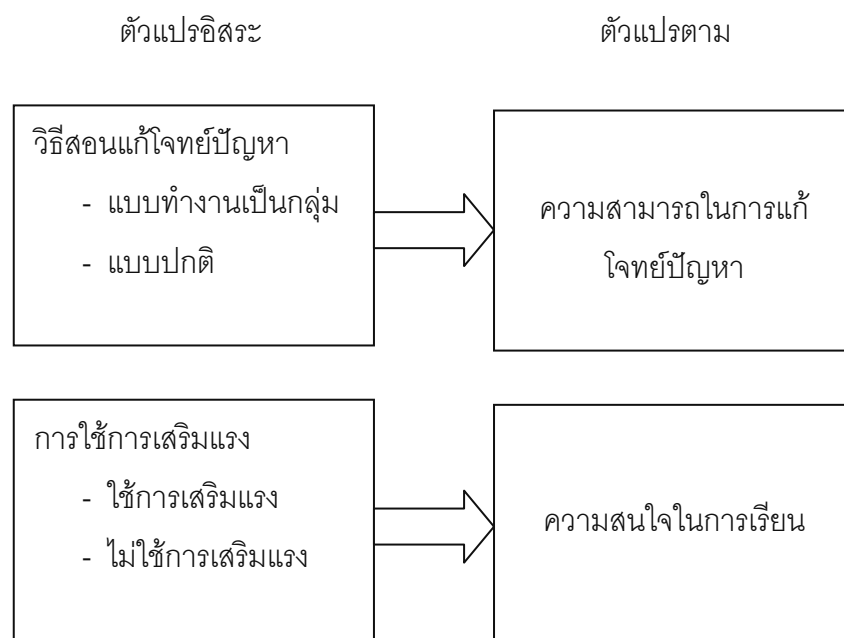
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเชิงทดลองมีกี่ชนิด

ตัวแปรที่ใช้ในการทดลองมี 2 ชนิด คือ ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรที่ผู้วิจัยจัดกระทำในการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยจะต้องเลือกวิธีการที่จะนำมาทดลองบนพื้นฐานของทฤษฎี หรืองานวิจัย หรือจากประสบการณ์การปฏิบัติที่ผ่านมา เช่น ถ้าต้องการสอนให้นักเรียนสามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้น อาจทำการสอนโดยให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดเป็นกลุ่มที่ประกอบด้วย เด็กเก่ง ปานกลางและอ่อน เพราะการร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม จะทำให้เข้าใจได้ดีขึ้น และเด็กเก่งจะสามารถช่วยเด็กอ่อนได้และยังได้พัฒนาตัวเองด้วย

ตัวแปรอิสระตามตัวอย่างดังกล่าว ได้แก่ วิธีทำแบบฝึกหัด ซึ่งมี 2 วิธี คือ วิธีทำแบบฝึกหัดเป็นกลุ่มและวิธีทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล

2. ตัวแปรตาม คือ ตัวแปรที่เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระ โดยผู้ทดลองกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของทฤษฎีหรืองานวิจัย ซึ่งผู้ทดลองจะต้องกำหนดขึ้นควบคู่กับตัวแปรอิสระ เช่น ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเขียน ความคงทนในการเรียนรู้ ความเร็วในการวิ่ง 100 เมตร และความสนใจในการเรียน เป็นต้น

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปรที่ต้องทำการควบคุมคืออะไร

ตัวแปรที่ต้องทำการควบคุมในการทดลอง คือ ตัวแปรอื่นๆ ทั้งหมดที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระ และมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามซึ่งเรียกว่าตัวแปรเกิน ถ้าการวิจัยเชิงทดลองใดมีอิทธิพลของตัวแปรเกิน (Extraneous Variable) ต่อตัวแปรตามมากจะทำให้ได้ผลการทดลองที่ไม่ถูกต้อง คือ ไม่สามารถสรุปในเชิงสาเหตุและผลได้ เช่น พบว่ากลุ่มทดลองเป็นกลุ่มเก่งกว่ากลุ่มควบคุมอยู่ก่อนแล้ว การที่กลุ่มทดลองได้คะแนนหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม จะไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีสอนที่ใช้กับกลุ่มทดลองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนที่ใช้กับกลุ่มควบคุม เช่น ในการทดลองให้นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 นั่งสมาธิ วันละ 5 นาที เป็นเวลา 3 เดือน พบว่าเวลาในการตั้งใจเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ผลที่ได้หลังการทดลองอาจเป็นเพราะพัฒนาการของเด็ก ซึ่งจะมีการพัฒนาความสนใจมากขึ้นก็ได้

โดยสรุปแล้วตัวแปรเกิน คือ ตัวแปรที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จะทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่ถูกต้อง จึงต้องหาวิธีควบคุม ถ้าควบคุมตัวแปรเกินได้ดีทำให้ได้ผลการทดลองถูกต้อง ถือว่าผลการวิจัยมีความตรงภายใน (Internal Validity)

ตัวแปรเกินที่สำคัญมีอะไรบ้าง

ตัวแปรเกินที่สำคัญในการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ที่ผู้วิจัยจะต้องควบคุม คือ

1. เหตุการณ์ระหว่างการทดลอง คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการทดลองแล้วส่งผลต่อตัวแปรตาม เช่น การทดลองเพื่อศึกษาผลของโครงการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของนักเรียน ในระหว่างทำการทดลองมีกลุ่มเรียกร้องสิ่งต่างๆ ตามกระบวนการประชาธิปไตย และมีการออกรายการโทรทัศน์และวิทยุเป็นประจำ เหตุการณ์ดังกล่าวอาจส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยของนักเรียนได้
2. วุฒิภาวะ คือ การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามที่เป็นไปตามพัฒนาการตามธรรมชาติที่ทำให้เห็นว่าเป็นอิทธิพลของตัวแปรอิสระได้ โดยเฉพาะการทดลองที่ใช้เวลายาวนาน เช่น นักเรียนอาจมีวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงขึ้น ระหว่างต้นภาคเรียนกับปลายภาคเรียน ถึงแม้ว่าไม่ได้มีการทดลองใดๆ
3. ความคลาดเคลื่อนจากการใช้เครื่องมือวัด ในการวัดตัวแปรตามที่ต้องอาศัยการสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้ข้อสอบแบบอัตนัย ผู้ทดลองจะมีความเมื่อยล้า ความเบื่อ ความชำนาญและการเรียนรู้เกิดขึ้น ทำให้ความแตกต่างของการวัดเป็นเพราะความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากสาเหตุดังกล่าวได้

4. การถดถอยทางสถิติ ตามธรรมชาติของมนุษย์กลุ่มที่อยู่ระดับสูงมาก หรือต่ำมาก ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง มีแนวโน้มที่จะเลื่อนเข้าสู่ตรงกลาง เช่น กลุ่ม 10 คนที่มีคะแนนเจตคติต่อการเมืองต่ำสุดในขณะนี้ ถ้าอีก 3 เดือนทำการวัดใหม่ กลุ่ม 10 คนนี้ จะมีคะแนนเจตคติสูงขึ้นจากเดิมตามธรรมชาติ คือไม่ได้อยู่ในระดับต่ำสุดเหมือนเดิมซึ่งอาจทำให้เห็นว่าเป็นอิทธิพลของตัวแปรอิสระ

5. ความคลาดเคลื่อนจากการเลือกกลุ่ม ตามทฤษฎีแล้วการเลือกกลุ่มตัวอย่าง จะต้องทำการสุ่มจากประชากร (Random Selection) เพื่อให้เป็นตัวแทน แล้วจึงสุ่มเข้ากลุ่ม (Random Assignment) เพื่อควบคุมให้กลุ่มต่างๆ มีลักษณะต่างๆ เท่ากัน แต่ถ้าไม่สามารถทำการสุ่มเข้ากลุ่มได้ ผู้ทดลองจะจงเลือกห้อง 1 เป็นกลุ่มทดลอง ห้อง 2 เป็นกลุ่มควบคุม โดยที่ทั้ง 2 ห้อง มีแรงจูงใจในการเรียนแบบการเรียน พื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ถ้าจะทำการทดลองเทคนิคการสอนแบบใหม่เพื่อจะดูว่าส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบเดิม (กลุ่มควบคุม) หรือไม่ ผลการทดลองที่ได้ย่อมไม่ถูกต้องหรือมีความคลาดเคลื่อนจากการเลือกกลุ่มที่ไม่ถูกต้อง หรือขาดความตรงภายใน เพราะตัวแปรเกินดังกล่าวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. การสูญหายของผู้รับการทดลอง การทดลองที่ใช้เวลานานหรือมีการทดลองหลายครั้ง นอกจากเปิดโอกาสให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการทดลองมากขึ้นแล้วยังมีโอกาที่ผู้รับการทดลองจะสูญหาย หรือขาดการทดลองจนต้องถูกคัดออกจากการทดลองได้ การสูญหายนี้จะส่งผลต่อค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ถ้าเป็นผู้ที่จะได้คะแนนต่ำเมื่อหายไปคะแนนเฉลี่ยก็จะสูงขึ้น ทำให้ผลการวิจัยขาดความตรงภายในได้

โดยสรุป ตัวแปรเกินตามที่กล่าวข้างต้นควรได้รับการควบคุมในกระบวนการวิจัย ตั้งแต่การออกแบบการทดลองจนถึงสิ้นสุดการทดลอง

สิ่งที่ต้องควบคุมที่นอกเหนือจากตัวแปรเกินมีอะไรบ้าง

นอกจากตัวแปรดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีสิ่งที่ต้องควบคุมไม่ให้ส่งผลต่อตัวแปรตามอีก คือ

1. ผลที่เกิดจากผู้รับการทดลอง (Subject Effect) คือ ลักษณะที่ผู้รับการทดลองมีความต้องการจะปฏิบัติให้เป็นไปตามสมมติฐาน (Demand Characteristic) เมื่อผู้รับการทดลองรู้สมมติฐานการวิจัย เช่น สมมติฐานการวิจัยคาดหวังว่าผู้รับการทดลองจะมีการตอบคำถามมากขึ้นเมื่อได้รับการทดลอง อีกประการหนึ่งคือ ธรรมชาติของผู้ที่ได้รับการทดลองจะตอบสนองทางบวกในระหว่างการทดลอง (Positive Self-Presentation) การตอบสนองทางบวกจะเกิดขึ้นมากเมื่อการทดลองสอดคล้องกับความสนใจ ความเชื่อหรือความรู้สึก อาจจะพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมกระตือรือร้นผิดปกติ เมื่อรู้ตัวว่าครูกำลังจะทดลองเพื่อการวิจัย

“การพัฒนาพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิต บนวิถีพอเพียงผ่านโฉมหน้าศตวรรษ (Maker & Learning Space toward sufficiency ways from the wonderful bamboo)”

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ราชภัฏ รัชวมงคลเกษ ๑๑๙ หมู่ ๖ ตำบลน้ำมวบ
อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน รหัสไปรษณีย์ ๕๕๑๑๐

ปฐมบท ปรากฏการณ์

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ราชภัฏ รัชวมงคลเกษ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบลเปิด สอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนร้อยละ ๑๔.๗๕ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) มีจำนวนบุคลากรไม่ครบตามวิชาเอก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่งผลให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

๑. การเรียนรู้ของนักเรียนยังขาดการนำแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่
๒. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) ไม่มีความสุขในการเรียนเนื่องจากมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไม่หลากหลายไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน
๓. ผู้ปกครองขาดความเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียน
๔. ครูภูมิปัญญาท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนไม่มาก
๕. บุคลากรไม่ครบตามวิชาเอกส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการและศักยภาพของผู้เรียนได้เต็มที่
๖. นักเรียนขาดความมั่นใจในตัวเอง
๗. นักเรียนขาดความสามารถวิเคราะห์ความต้องการและความสามารถของตนเองซึ่งส่งผลต่อการเลือกการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
๘. นักเรียนมีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับการดำรงชีวิตและพื้นฐานการอาชีพ

สร้างสรรค์งานโรงเรียนนิกคิด

การออกแบบนวัตกรรมเพื่อการพัฒนา

ขั้นตอนการดำเนินงานพัฒนา

ขั้นที่ ๑ สร้างพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์ในสถานศึกษาและในชุมชน

๑) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์ในสถานศึกษาและในชุมชนได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสังเคราะห์กรอบแนวคิดการดำเนินงาน ได้แก่ ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง (Constructivism) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง Active learning คุณลักษณะ และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ Maker Space Learning Space และ ข้อมูลเกี่ยวกับไม้ (ชนิด ชื่อ การขยายพันธุ์ การดูแล การแปรรูป)

๒) สังเคราะห์ จัดกลุ่มข้อมูล จัดทำกรอบแนวคิดการใช้พื้นที่เรียนรู้ การถอดบทเรียน และการวัดประเมินผลให้ชัดเจน

แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาพื้นที่เรียนรู้

การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง(Constructivism)

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมโดยใช้กระบวนการทางปัญญาโดยผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาโดยจัดสภาพการณ์ที่ไม่สมบูรณ์

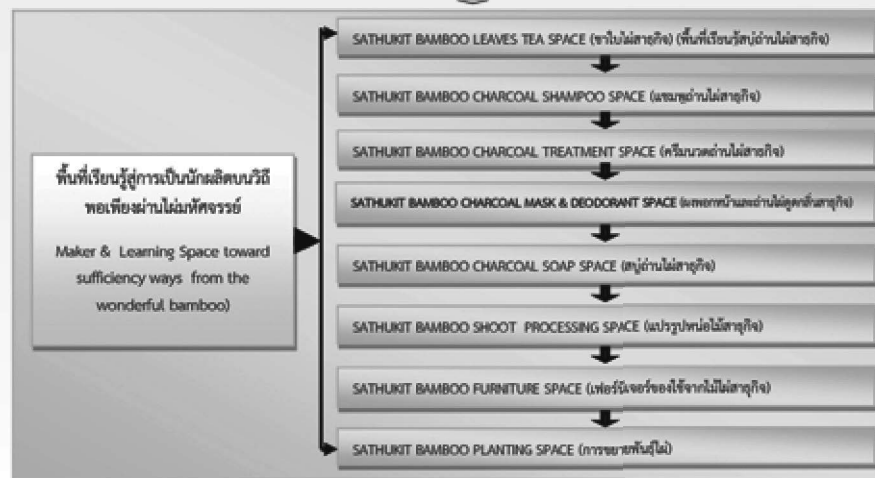
แนวคิด : นักเรียนได้ใช้พื้นที่เรียนรู้ส่งเสริมความรู้ ทักษะ คุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑ ทั้ง ๓ ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ เพื่อให้ นักเรียนสามารถดำรงชีวิตและดำเนินชีวิตทางวิชาชีพและร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและน้อมนำแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้

หลักการ : พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตนวัตกรรมเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์(Maker & Learning Space toward sufficiency ways from the wonderful bamboo) เน้นการสร้างแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับไม้ที่ส่งเสริมการสร้างผลผลิตและการออกแบบเรียนจากการเรียนรู้ตามแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและมีกระบวนการประเมินตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมทั้งความรู้ ทักษะและคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ :

๑. เพื่อสร้างพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตนวัตกรรมเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์ในสถานศึกษาและในชุมชน
๒. เพื่อใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตนวัตกรรมเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์เป็นพื้นที่ขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแบบ active ให้มีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑
๓. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนตามกิจกรรมในพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตนวัตกรรมเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์

เนื้อหา : กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมชุมนุมตามแนวพระราชดำริ และ กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้

นักเรียนใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตนวัตกรรมเพียงผ่านไม้มหัศจรรย์

ผลที่เกิดจากการใช้พื้นที่เรียนรู้

ผลกระทบเชิงบวก : ๑) ความรู้ (K) ๒) ทักษะ (P) คือ ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ICT และทักษะการสื่อสารไทย-อังกฤษ ๓) ด้านคุณลักษณะ (A) ไม้เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน

ผลกระทบเชิงลบ : กระบวนการกลุ่ม บรรยากาศเชิงบวก กระบวนการมีส่วนร่วม คู่มือใบงานปัญญาท้องถิ่น ความมั่นใจในตนเอง (Self esteem)

การนำพื้นที่เรียนรู้ไปใช้

- แนวทางการนำไปใช้
- บทบาทครู
- บทบาทนักเรียน

ขั้นที่ ๒ การใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยาเป็นพื้นที่ขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแบบให้มีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑

๑) ผลที่ได้จากการใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา ทั้งผลทางตรงและทางอ้อม มี ๒ ลักษณะ คือ

ผลทางตรง คือ ๑. ความรู้ (K) เกี่ยวกับไผ่ และแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ทักษะ (P) คือ ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ICT และทักษะการสื่อสารไทย-อังกฤษ

๓. ด้านคุณลักษณะ (A) ไผ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน

ผลทางอ้อม คือ กระบวนการกลุ่ม บรรยากาศเชิงบวก กระบวนการมีส่วนร่วม ความภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น ความมั่นใจในตนเอง (Self esteem)

๒) การจัดทำเอกสารประกอบพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา ดังนี้

(๑) คู่มือการใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยาเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดเกี่ยวกับการสอนทั้งหมด

(๒) คู่มือนักเรียน เป็นเอกสารที่ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงแนวปฏิบัติพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา

(๓) คู่มือประเมินทักษะเป็นเอกสารที่ใช้เป็นคู่มือในการวัดและประเมินภาคปฏิบัติด้านทักษะการปฏิบัติขณะเข้าร่วมกิจกรรม และคุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งมีพฤติกรรมบ่งชี้แต่ละด้านชัดเจน (รูปрик ๔ ระดับ)

๓) ตรวจสอบคุณภาพพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๙ ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบลงความเห็นตามแบบประเมินที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ (Rating scales) ที่สร้างขึ้น ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่ารายละเอียดขององค์ประกอบของการพัฒนาพื้นที่เรียนรู้ในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

ขั้นที่ ๓ การทดลองใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา

๑) เตรียมพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ

๒) ทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๓๐ คน ดังนี้

(๑) ก่อนการทดลองทำการวัดทักษะ และคุณลักษณะของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

(๒) ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการและเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติ ด้วยแบบประเมินทักษะ

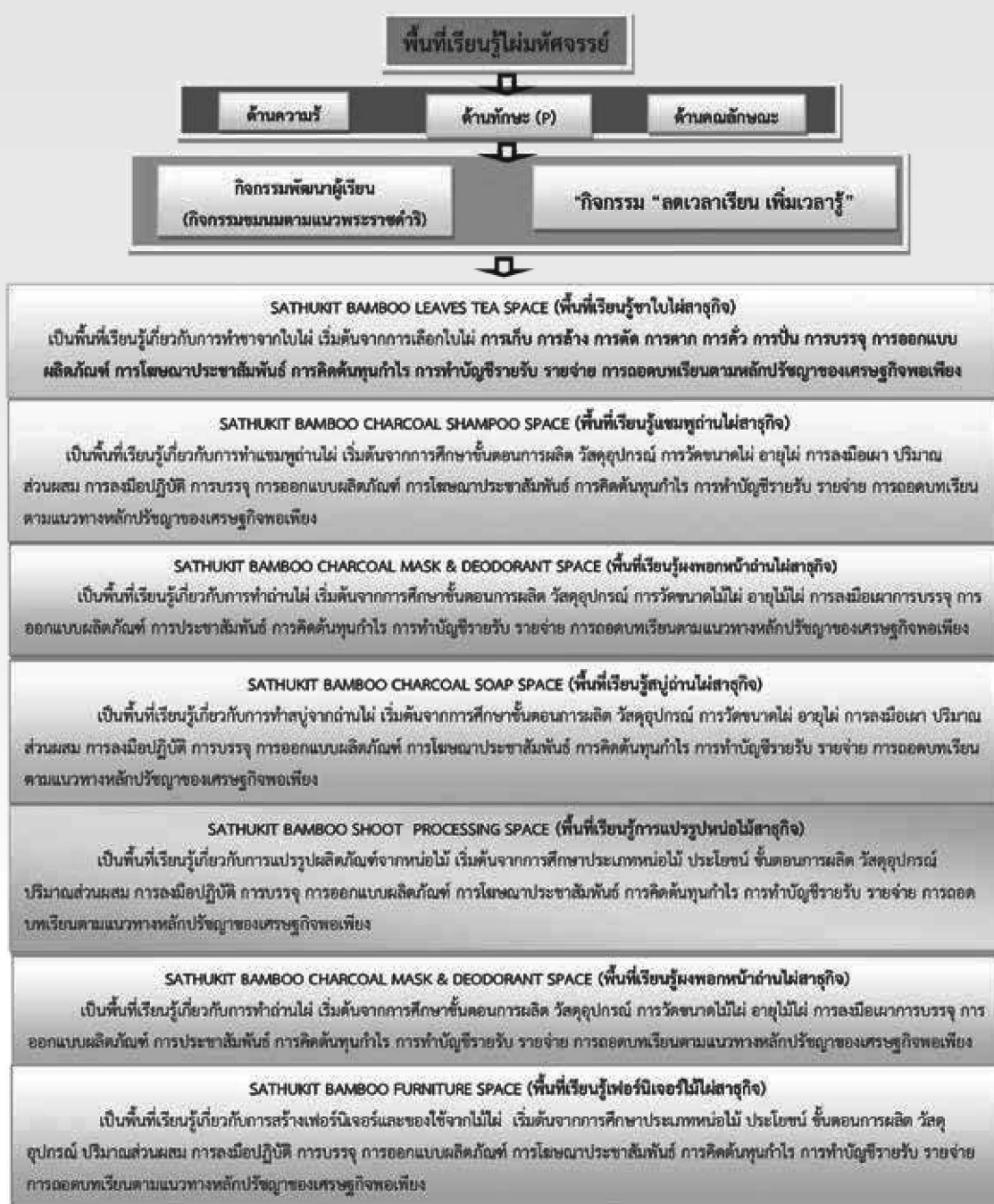
(๓) หลังทดลองทำการวัดทักษะ และคุณลักษณะ เช่นเดียวกันกับก่อนทดลองใช้

๓) เปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะ และคุณลักษณะก่อนเรียนกับหลังเข้าร่วมกิจกรรมจากพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยา

ผลิตภาพหนึ่งโรงเรียน หนึ่งนวัตกรรม

๑. ผลการทดลองใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวรวิถีพอเพียงผ่านไม้หัตถกรรม ช่วยส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ทั้ง ๓ ด้าน ให้กับนักเรียนได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมชุมนุมตามแนวพระราชดำริ และกิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” โดยมีพื้นที่เรียนรู้ สรุปลงได้ดังนี้

๒. ผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาพื้นที่เรียนรู้การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรย

(๑) ได้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยและเอกสารประกอบการใช้พื้นที่ มีกระบวนการด้านกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพดังนี้

พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรย จำนวน ๘ พื้นที่ ซึ่งแต่ละพื้นที่มีเครื่องมือดำเนินการ ประกอบด้วย

- คู่มือการใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรย
- คู่มือประเมินทักษะและคุณลักษณะ ซึ่งมีพฤติกรรมบ่งชี้แต่ละด้านชัดเจน โดยจัดทำเป็น

แบบประเมินผลแบบรูปรีค ๔ ระดับ

(๒) ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังจากการใช้พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรย ทั้งผลทางตรงและทางอ้อม มี ๒ ลักษณะ คือ

ผลทางตรง คือ ๑) ความรู้ (K) เกี่ยวกับไผ่และการผลิตตามฐาน

๒) ทักษะ (P) คือ ทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ICT และทักษะการสื่อสารไทย-อังกฤษ

๓) ด้านคุณลักษณะ (A) ไผ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน

ผลทางอ้อม คือ กระบวนการกลุ่ม บรรยากาศเชิงบวก กระบวนการการมีส่วนร่วม

ความภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๓) นักเรียนมีทักษะ และคุณลักษณะหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยที่พัฒนาขึ้น รวมทั้งมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมในพื้นที่เรียนรู้ไผ่หัตถ์จรรยมาก

(๔) ผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรยในระดับมาก

รูปธรรมที่ภาคภูมิ

(๑) พื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรย (Maker & Learning Space toward sufficiency ways from the wonderful bamboo) เป็นแหล่งเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะและคุณลักษณะผู้เรียนได้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีทักษะกระบวนการกลุ่ม ทักษะการคิด วิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ICT และทักษะการสื่อสารไทย-อังกฤษ

(๒) ในการดำเนินงานตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ในพื้นที่เรียนรู้สู่การเป็นนักผลิตบวิธิพอเพียงผ่านไผ่หัตถ์จรรย (Maker & Learning Space toward sufficiency ways from the wonderful bamboo) ต้องปรับปรุงบทบาทครูและนักเรียน ดังนี้

บทบาทครู ครูต้องใช้คำถามในการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และกระตุ้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้จากความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ และต้องกำหนดให้มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้หลังการจัดกิจกรรมและเพื่อวางแผนการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบ

บทบาทนักเรียน นักเรียนต้องฝึกวิเคราะห์ความต้องการของตนเองเพื่อเสนอเป้าหมายที่สอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง เพื่อพัฒนาความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งต้องพัฒนานวัตกรรมที่เป็นของตนเอง

การขยายผลและการเผยแพร่

(๑) เพิ่ม เนื้อหาและข้อมูลในการสืบค้น ลงในเว็บไซต์ของ โรงเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้ามาค้นคว้าหาข้อมูลได้ตลอดเวลา

(๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่และนำเสนอให้โรงเรียนเครือข่าย

(๓) จัดนิทรรศการนำเสนอผลงานในการประชุมกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ รัชมังคลาภิเษก ณ จังหวัดสุรินทร์ ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ครู บุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ

(๕) สร้างกลุ่ม Face book เพื่อให้นักเรียนสามารถ สืบค้นข้อมูลและติดต่อพูดคุยนำเสนองานผ่าน ICT

บันทึกถึงดวงดาว 95

บันทึกฉบับนี้พี่นำภาพวาดของนักเรียนมาให้น้องดาวทายเป็นสำนวนใด แนนอนน้องดาวตอบได้ถูกต้องอยู่แล้วเพราะภาพสื่อออกมาได้ชัดเจนตามสำนวน “ชักแม่น้ำทั้งห้า”

ภาพนี้มีที่มาจากการทำกิจกรรมเกี่ยวกับพระคุณของแม่ พี่เคยให้นักเรียนเขียนบรรยายประกอบภาพที่สมมติว่าตัวเองอยู่ในท้องของแม่ แต่ปัจจุบันไม่ได้ให้เขียนแล้วเพราะรู้สึกว่ “โหดร้ายเกินไป” สำหรับนักเรียนหลายๆ คน ที่ไร้แม่หรือมีแต่เหมือนไม่มี แต่พี่สร้างกิจกรรมต่อเนื่องจากวันนี้คือให้นักเรียนวาดภาพประกอบสำนวนไทย เพื่อให้เพื่อนท่ายสำนวนที่มีคำว่า “แม่” ประสมอยู่ เช่น ไก่แก่แม่ปลาช่อน พ่อแก่แม่งอน แม่ยก เป็นต้น

จากกิจกรรมนี้ที่พบว่าทำให้ นักเรียนคิดเอง - ทำเอง - แก้ปัญหาเองจนได้ชิ้นงาน เขาจะมีความภูมิใจและเห็นคุณค่าของตัวเอง ดูได้จากความพยายามค้นหาสำนวนและการวาดภาพประกอบ แม้หลาย ๆ ผลงานใช้ภาพตัวอย่างเป็นแบบแต่ผลงานของนักเรียนก็มีความแตกต่างจากต้นฉบับไม่เหมือนหรือคัดลอกโดยไม่ดัดแปลงอะไรเลย

สำหรับนักเรียนหรือมนุษย์ทุกคน ความภูมิใจและการเห็นคุณค่าของตัวเองที่คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ๆ ครูควรฝึกและปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรู้สึกที่ดีและชื่นชมตัวเองอยู่เสมอ น้องดาวลองคิดดูเถิดว่า หากนักเรียนท้อแท้ท้อถอยไม่มีความภูมิใจในตัวเองหรือถึงขนาด “ดูถูกตัวเอง” จะเกิดอะไรตามมา แน่จนคำตอบที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขาก็คือ เขาคงไม่สามารถทำอะไร สำเร็จเลยสักเรื่อง ซึ่งที่คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเศร้ามาก

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีหลายวิธี แต่โดยทั่วไปที่คิดว่าคงหนีไม่พ้นบริบท “นำเข้าสู่บทเรียน - สอน - วัดผลประเมินผล - สรุป - ปรับปรุงแก้ไข” สำหรับการนำเข้าสู่บทเรียนคงดูคล้ายๆ “การซักแม่น้ำทั้งห้า” เพื่อชักชวนให้นักเรียนสนใจใคร่รู้เรื่องที่ครูจะนำเสนอ เพียงแต่ว่าครูไม่ควรผลอใช้แม่น้ำทั้งห้าสายพานักเรียนเที่ยวทะเลจนเพลิดเพลินเกินไปเท่านั้น

ที่เคยให้นักเรียนทำกิจกรรมคิดเอง - ทำเอง - แก้ปัญหาเอง ก่อนเรียนเรื่องใหม่ๆ ที่เห็นว่าการกิจกรรมที่จะเล่าต่อไปนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการนำเข้าสู่บทเรียนเช่นกัน โดยนำเนื้อหาที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับปูพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงหรือละเอียดลึกซึ้งขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่กล่าวถึงก็คือ “การทบทวนเนื้อหาหลักภาษาไทย”

ที่กำหนดและจัดลำดับเนื้อหาให้นักเรียนจับฉลากรับผิดชอบนำเสนอความรู้เพื่อถ่ายทอดให้เพื่อนๆ ในห้อง ตามขั้นตอนการนำเสนอที่นักเรียนคิดเอง แต่ยังคงอยู่ในกรอบที่พี่วางไว้กว้างๆ ว่า “สอน – ถามตอบ – ทดสอบ – แจ้งผล -สรุป” ในทำนอง “เพื่อนบอกเพื่อน” โดยนักเรียนต้องส่ง “กรอบการนำเสนอ” มาให้ดูคร่าวๆ ก่อน หากเห็นว่าขั้นตอนใดควรตัดควรเพิ่มก็จะแนะนำให้ปรับแก้บ้าง แต่จะไม่บอกให้ทำตามทั้งหมด “ภาพรวมการนำเสนอต้องเป็นของนักเรียนเท่านั้น” ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. เสียงในภาษา	2. คำมูล	3. คำประสม
4. คำซ้อน	5. คำซ้ำ	6. คำเป็น
7. คำตาย	8. ครู	9. ลหุ
10. คำเอก - เอกโทษ	11. คำโท - โทโทษ	12. การสังเกตคำไทยแท้
13. การสังเกตภาษาบาลี	14. การสังเกตภาษาสันสกฤต	15. สมาสแบบไม่มีสนธิ
16. สมาสแบบมีสนธิ		

เรื่องสำคัญที่สุดที่พี่เน้นสำหรับกิจกรรมนี้ก็คือ ต้องให้นักเรียนทราบ ว่า “แต่ละเรื่องมีความจำเป็นและประโยชน์อย่างไร” เช่น คำประสม คำซ้อน คำซ้ำ คำสมาส มีประโยชน์ในการสร้างคำใหม่หรือหาความหมายของคำ / คำเอก - เอกโทษ คำโท - โทโทษ คำตาย นำไปใช้ในการแต่งโคลง / คำเป็น - คำตาย – ครู - ลหุ นำไปแต่งฉันทน์ เป็นต้น

—— “ ——

การให้นักเรียน
คิดเอง - ทำเอง - แก้ปัญหาเอง จนได้ชิ้นงาน
เขาจะมีความภูมิใจและเห็นคุณค่าของตัวเอง

—— ” ——

เช่นเดียวกับสำนวนสุภาษิตและคำพังเพย หากครูใช้ให้เข้ากับบริบทหรือสถานการณ์ ย่อมเกิดประโยชน์อย่างยิ่งยวดและประโยชน์ทั้งหมด แน่นนอนย่อมตกไปถึงนักเรียนผู้เยาว์วัยที่ครูทุกคนปรารถนาให้เขาทั้งหลายประสบแต่ความสำเร็จในชีวิต ครูคงไม่ทอดทิ้งให้นักเรียน เติบโตเป็นไม้ใหญ่ท่ามกลางเมืองแห่งแสงระอุร้อน ยืนต้นแห้งตายอย่างโดดเดี่ยวเดียวหลายหรอก...ใช่ใหม่น้องดาว

1. เธอคือต้นไม้ กลางเมืองหม่น
หยดเย็นผืนดิน ร้อน - ฝน - หนาว
ด้านพายุ ถล่ม ลมกรูกราว
ก็ครวก็ครั่ง ยังทนทาน

2. แวดล้อมห้อมห่ม คมวัตถุ
พันฟาด บาดทะลุอยู่รอบด้าน
ลมหายใจแผ่ว - สิ้น ก็วันวาร
ลั่นเปลวไฟภัยพาล...สงสารเธอ

รักและคิดถึง
พี่ดิน

แนวทางการบริหารความประทับใจ ของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่ความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น ความรู้ความสามารถทางการบริหารจัดการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นอย่างไร ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสดงถึงภาวะผู้นำที่จะโน้มน้าวชักชวน และกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคล ทำงานอย่างมีความสุขและสนุกกับการทำงาน ภาวการณ์ดังกล่าวผู้บริหารจะต้องสร้างแรงจูงใจ และทัศนคติทางบวกให้เกิดกับบุคลากรในองค์กรทุกฝ่ายและที่สำคัญคือ จะต้องให้ทุกฝ่ายประทับใจในการบริหารจัดการของผู้บริหาร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญกับการบริหารความประทับใจ (Impression Management : IM)

การบริหารความประทับใจของผู้บริหารสถานศึกษานั้น เป็นกระบวนการที่ผู้บริหารสถานศึกษาพยายามควบคุมความประทับใจที่ผู้อื่นมีต่อตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำให้ตนเองดูดีในองค์กร สร้างภาพลักษณ์ให้ผู้อื่นเกิดความประทับใจ (Favorable Mage) ซึ่งรวมถึงการแต่งกาย การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เพิ่มความเชื่อถือด้วยการสร้างความประทับใจ เช่น การสร้างภาพให้บุคลากรเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ พุดเก่ง ประสาทสัมผัสดี และปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี การบริหารความประทับใจเป็นเทคนิคที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในหลายๆ อย่าง เช่น ความสัมฤทธิ์ในการสัมมนา เป็นความพยายามเพื่อเสนอภาพลักษณ์ที่เป็นทางบวกของตน ซึ่งเป็นจุดเด่นของการบริหารความประทับใจ

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารความประทับใจในสถานศึกษาของตน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจ และดำเนินการต่างๆ ที่เป็นลักษณะของการบริหารความประทับใจ ดังนี้

การทำตนให้เข้ากับผู้อื่น (Conformity) คือ การมีความเห็นคล้อยตามความเห็นของคนอื่น จะทำให้ตนเองได้รับประโยชน์ในโอกาสต่อไป คือ เมื่อต้องการให้คนอื่นรับรอง หรือเห็นด้วยกับตน คนๆ นั้นต้องเห็นด้วยกับความคิดของคนอื่นก่อน จึงจะได้รับการเห็นด้วยตอบในภายหลัง

การยกโทษให้ (Excuses) เป็นการอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน เพื่อลดความรุนแรงของเหตุการณ์

การขอโทษ (Apologies) เป็นการแสดงความรับผิดชอบในเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา ขณะเดียวกันก็กล่าวขอโทษในการกระทำที่ได้ทำไป

การชื่นชมผู้อื่น (Acclaiming) เป็นการอธิบายเหตุการณ์ที่เป็นที่ชื่นชมมากที่สุด เพื่อให้คนอื่นมองตนเองดีมากขึ้น

การยกย่องผู้อื่น (Flatter) เป็นการกล่าวยกย่องเกี่ยวกับคุณความดีของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อให้ตนเองได้รับการยอมรับและชื่นชม

การทำตนให้เป็นที่ยิ่งใหญ่ (Favors) เป็นการกระทำบางอย่างที่สวงามสำหรับบางคน เพื่อจะได้รับประโยชน์จากบุคคลนั้นด้วยการได้รับความพอใจกลับคืน

การสมาคมกับผู้อื่น (Association) เป็นการส่งเสริมหรือการปกป้องภาพลักษณ์ของบางคนโดยการบริหารจัดการข่าวสาร

ในการบริหารความประทับใจของผู้บริหารสถานศึกษานั้น มีนักวิชาการบางกลุ่มแสดงทัศนะที่อยู่บนพื้นฐานของงานวิจัยว่า การบริหารความประทับใจสามารถทำได้โดยการทำให้อัตโนมัติในการทำงาน ซึ่งแรงกระตุ้นที่ทำให้ดูไม่ดีในการทำงานนั้น ประกอบด้วย การหลีกเลี่ยงงานที่จะมากขึ้น ความเครียด ความท้อแท้ การเปลี่ยนสภาพหรือการสนับสนุนที่ไม่ต้องการการออกจากงานหรือหยุดงาน หรือทำงานไม่เต็มที่ การใช้อำนาจในการควบคุมข่มขู่คนอื่น เพื่อทำให้คนอื่นดูไม่ดี จากแรงกระตุ้นต่างๆ เหล่านี้ การบริหารความประทับใจที่สามารถสร้างความรู้สึกได้พอใจได้ คือ การแสดงเจตคติที่ไม่ดี การถอยออกจากงานด้วยการหยุดงานบ่อยๆ แก่งแย่ง ทำงานไม่เต็มศักยภาพ และลดการปฏิบัติงานลงในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเข้าใจกระบวนการของการบริหารความประทับใจทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อที่จะได้หลีกเลี่ยงผลทางลบและส่งเสริมและดำเนินการบริหารความประทับใจให้บังเกิดผลในทางบวกให้มากที่สุด

การยอมรับชื่นชม ศรัทธาในตัวผู้บริหารสถานศึกษาจะเป็นแรงกระตุ้นการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาและทำความเข้าใจในกระบวนการบริหารความประทับใจ เพื่อที่จะได้ดำเนินการบริหารจัดการให้บังเกิดประสิทธิผลและเป็นแรงกระตุ้นให้บุคลากรทำงานเต็มความสามารถ อันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรต่อไป

บรรณานุกรม

-
- Daft, R.L. (2000). **Management**. (5th ed) New york: The Dryden.
Luthans, F. (2008) **Organizational behavior**. (11th ed) New york: Mc graw – Hill.

เรื่องสั้น

พรศักดิ์ เนตรคำยวง

WSะในบ้าน

พระ หมายถึง ผู้ประเสริฐ ผู้ยอดเยี่ยม เพราะเป็นผู้มีคุณสมบัติที่ประเสริฐยอดเยี่ยม อยู่ในตัว และทำความดีต่อผู้อื่น โดยมีได้มุ่งหวังการตอบแทนทำไปด้วยดวงใจในอันเปี่ยมล้น ด้วยดวงใจเต็มเปี่ยมไปด้วยความรัก ความปรารถนาดี และความสงสารเป็นที่ตั้ง

หากผู้ใดทำได้ดังนี้ ไม่ว่าผู้นั้นจะครองเพศแบบไหน และอยู่ในวัยไหนชาวโลกย่อม แซ่ซ้องสรรเสริญว่าผู้นั้นเป็น**พระ** ในสายตาของเขา และพร้อมจะยกมือไหว้บูชา ยอมก้มศีรษะ หรือยอมก้มกายลงหมอบกราบด้วยความเต็มใจ

“ความเป็นพระ” อย่างที่ว่ามานั้นไม่ว่าจะเป็นเฉพาะนักบวชในศาสนาเท่านั้น เพราะ พระที่กล่าวมานั้น เรียกว่า **“พระในบ้าน”**

คุณธรรมของพระในบ้านค้ำจุนลูก

หากจะบอกในตอนต้นนี้ว่า **“พระในบ้าน”** นั่นก็คือ พ่อและแม่ของเรา

และคงไม่มีใครออกมาคัดค้านหรือปฏิเสธว่า **“พ่อแม่”** ไม่ได้เป็น **“พระ”** หากว่าผู้นั้น เป็นคนดี มีความคิดและความยุติธรรม ทั้งเป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดีในแง่ที่ถูกต้องตามความเป็นจริง

เหตุที่ทั้งสองได้นามว่าเป็นพระนั้นเพราะท่านมี **“ความเป็นพระ”** คือ มีคุณธรรม มีความดีอยู่ในตัว

และได้ปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ของท่านอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ทั้งด้านจิตใจ เปี่ยมไปด้วยความรัก ความปรารถนาดี และความสงสาร อันเป็นเหตุจูงใจให้เราได้เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละยอมเป็น **“ผู้ให้”** ผู้ตลอดมาอย่างไม่เสื่อมคลาย

— “ —

พ่อแม่คือพระในบ้าน

พระอรหันต์ อันประเสริฐ
อยู่ในบ้านเรา

— ” —

แน่แล้ว พ่อแม่คือพระในบ้าน พระอรหันต์อันประเสริฐอยู่ในบ้านเราเอง โดยปกติเรามักจะไปแสวงหาพระหรือไปกราบไหว้ตามวัด ตามถ้ำ ตามป่า เมื่ออยู่บนดอยเขาก็ตื่นตื่นไปด้วยความมุ่งมั่นว่าจะเป็นมงคลแก่ตัว แม้จะไปค้างคืน หรือใช้เวลาเดินทางไปเป็นวัน เราก็ยอมลงทุนหอบหิ้วสังฆารไปจนกระทั่งถึงท่านจึงได้พบบทเห็นท่านได้กราบไหว้บูชาแล้วก็กลับ เพียงเท่านั้นก็เกิดความรู้สึกอิ่มเอิบใจหายเหนื่อย โดยโอกาสหน้ายังแวะเยี่ยมเล่าทุกข์ให้ท่านฟัง ให้ท่านช่วยปลอบใจให้ท่านช่วยแก้ไขปัญหาชีวิตด้นบอคับใจให้ เป็นต้น

“พระนอกบ้าน” ที่ว่ามานี้เราไปหาได้บูชาได้และทำกันได้บ่อยๆ เสียด้วยซ้ำ

แต่เราทั้งหลายนี้ จะมีสักกี่คนกันเล่าที่คิดถึง **“พระในบ้าน”** กัน พระในบ้านที่จิตใจจ่อรอท่าที่บรรดา **“ลูก”** จะมาหากราบไหว้บูชา หรือมาพอให้พอให้เห็นหน้าก็ชื่นใจถมแล้ว

โดยมาที่เราเห็นมักเอื้อบำรุงแต่พระนอกบ้าน หรือตื่นตื่นไปเช่าพระนอกบ้านที่ปราศจากลมหายใจเข้ามาไว้ในบ้านด้วยราคาแพงๆ ประดิษฐ์ไว้ที่ห้องหุ่ๆ ราคาแพงลิบแต่พระในบ้านปล่อยให้อดอยากปากแห้งปล่อยให้อ้างอับเฉา ปล่อยให้อ้างอ้างหัวเหว และเศร้าใจอยู่ตามลำพัง เพราะปราศจากน้ำใจของลูกๆ มาหล่อเลี้ยงให้ชุ่มชื่น พ่อแม่ที่รอน้ำใจจากลูกๆ นั้น อาจยิ่งกว่า “ข้าวคอยฝน” อย่างที่เราชอบเปรียบเทียบกัน

เลี้ยงดูปรนนิบัติ คุณสมบัติลูกตัญญู

พ่อแม่ได้ใช้ความพากเพียร พยายามตรากตรำ หาเงินหาทองมาเลี้ยงลูกมากกว่าจะได้แต่ละคนนั้น เลือดตาแทบกระเด็น ร่างกายก็พลอยทรุดโทรมลงตามลำดับอายุวัยก็เพิ่มขึ้น จนกระทั่งหยุดพักโดยปริยาย เพราะสังขารไม่อำนวยให้ทำงานได้ เขามือยังหนุ่ม แม้ว่าจิตใจจะแข็งแกร่งอยากทำสักปานใด ก็ไม่อาจฝืนธรรมชาติได้

ตอนนี้แหละเป็นโอกาสทองของลูกแล้วก็จะได้ตอบแทน

ใช้นี้บุญคุณของท่าน ด้วยการเลี้ยงดู ด้วยการปรนนิบัติ ท่านบ้างตามความเหมาะสม

เพราะหากลูกไม่เลี้ยงพ่อแม่ในตอนนี้ แล้วใครจะเลี้ยง

จะให้ท่านไปอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา หรืออาจทำได้ แต่เท่ากับว่าส่งท่านไป **“ติดคุก”** ในตาราง เพราะสถานที่นั้นมันหนาวและโดดเดี่ยวสักเพียงไหน ไร้ญาติขาดมิตร จะผิดอะไรกับส่งท่านไปตายแบบผ่นสง เราใจถึงพอที่จะส่งท่านไปอยู่ ณ สถานที่นั้นหรือ?

เลี้ยงพ่อแม่ทั้งกายใจได้ชื่อว่าเลี้ยงดูอย่างสมบูรณ์

“การเลี้ยงพ่อแม่ให้สมบูรณ์ มีสุขตามสมควรนั้น” หากจะให้สมบูรณ์แล้ว ตามท่านทั้งสองทาง

“ทางร่างกาย”

“ทางจิตใจ”

ให้ปัจจัย 4 ชื่อว่าเลี้ยงกาย

การเลี้ยงร่างกายพ่อแม่แน่นอนออกจะไม่ยากนัก เพราะคนแก่อยู่ง่ายกินง่ายอยู่แล้ว ไม่ค่อยพิถีพิถันในเรื่องการกินการนอนมากนัก เพียงแต่ให้ข้าวให้น้ำ ให้ที่อยู่อาศัย ให้ยารักษาโรค เครื่องนุ่มห่ม อันเป็นปัจจัยสำหรับชีวิตแก่ท่าน หากเข้าวัด ฟังเทศน์ก็พอเพียงอยู่แล้ว หากคิดกลับว่าท่านเลี้ยงดูเรามา การเลี้ยงท่านนี้ไม่น่าจะต้องกังวลสำหรับลูกเลย ว่าเมื่อเราเป็นเด็ก เรากินเราใช้เปลืองมากกว่านี้ **เปลืองอย่างนี้ ทำไมพ่อแม่ยังหาเลี้ยงเราได้**

เมื่อพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ เลี้ยงดูท่านให้ดี

เลี้ยงพ่อแม่ยามเป็น ดิกว่าเช่นท่านตอนตาย เคยเห็นอยู่หลายราย ที่ลูกบางคนเวลาพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ไม่เคยดูแลพ่อแม่ ไม่เคยจะสนใจเหลียวแล ท่านจะทุกข์อย่างเรากี่ช่าง จะกินมีใช้อย่างไร ไม่นำพาปล่อยให้อดๆ อยากๆ พ่อแม่ไปอยู่ด้วยก็พูดจากระทบกระเทียบบี้ให้เจ็บช้ำน้ำใจเล่น กล่าวหาว่าทำอะไรไม่ได้เรื่องได้ราวสารพัดจะหาเรื่องมาประทุพาระหารน้ำใจ

เวลาถ้าตายไปนำศพของท่านไปจัดการตามประเพณี อย่างสวยหรูเสียด้วย ทั้งนี้ หากไม่ทำก็จะกลัวคนอื่นเขานินทา เลยจัดงานเสียใหญ่โต ซ้ำยังจัดอาหารสำหรับอย่างดีไว้ข้างโลง “พ่อมากินเสีย แม่มากินเสีย”

“เมื่อพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ เลี้ยงดูท่านให้ดี”

แต่บางคน พ่อแม่ตายไปแล้ว ถึงเกิดความรัก ความคิดถึงท่าน บ้างก็เฝ้านงา เคยมีเสียงบ่น เคยมีเสียงดั่งเตือนสั่งสอน เคยเป็นหลักในบ้าน แม้จะเป็นหลักที่ลูกเคยมองว่าเป็น “หัวตอ” ก็ตามที่พอท่านตายจากไปเสียงนั้นก็หมดไป หลักนั้นก็หมดไป คิดไปคิดมานึกถึงพ่อแม่ “มันสายเสียแล้ว”

“คนเราจะรู้ว่าจะอะไรมีค่า มีความสำคัญ ก็ตอนเมื่อสิ่งนั้นให้หลุดจากมือไปแล้ว”

แล้วที่บ้านของท่านเล่ายังมีพระในบ้านซึ่งมีความสำคัญที่ยังไม่หลุดไปจากมือหรือไม่

“ตอนที่พ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ท่านเปรียบเสมือนต้นไทรใบดกหนา มีร่มเงาอันเย็นสบายที่บรรดาลูกๆ จะพากันเข้ามาพึ่งพาอาศัยได้ทุกเมื่อทุกครั้ง นี่แหละท่านจึงว่า **ขาดพ่อเหมือนถ่อหัก ขาดแม่เหมือนแพแตก จันใดก็จันนี้แล ...**

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงกอบกู้เอกราช

ตอนที่ 2

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

ทัพของมังมหาราชชาติได้เพชรบุรี ราชบุรี ส่วนสุพรรณบุรียอมอ่อนน้อม และเข้าตีกาญจนบุรี และไทรโยค เมื่อได้หัวเมืองทางตะวันตกแล้วก็จัดทัพมุ่งสู่กรุงศรีอยุธยา ส่วนทัพของเนเมียวสีหบดี เมื่อได้หัวเมืองทางเหนือแล้วจึงยกทัพลงมาตีได้เมืองตาก สวรรคโลก พิษณุโลก เมืองระแหง กำแพงเพชร ส่วนสุโขทัยยอมอ่อนน้อม จากพิษณุโลก เนเมียวสีหบดีจัดทัพลงมาตีกรุงศรีอยุธยา มังมหาราชตั้งค่ายใหญ่ที่บ้านสี่กุกเนเมียวสีหบดีตั้งค่ายอยู่ที่ปากน้ำประสบ ทัพทั้งสองต่างช่วยกัน ปิดล้อมสกัดกันเส้นทางต่างๆ ทำให้กรุงศรีอยุธยาต้องตกอยู่ในสภาพที่โดดเดี่ยวและต้องพึ่งตนเอง แต่พม่าก็ไม่สามารถตีกรุงศรีอยุธยาได้ แสดงให้เห็นว่าแม้อองทัพไทยจะอ่อนแอลงแต่ก็ได้ต่อสู้ อย่างเข้มแข็ง ดังจะเห็นได้จากคำให้การของชาวกรุงเก่าและขุนหลวงหาวัดที่กล่าวถึงการปกป้อง พระนครของไทยว่า

ฝ่ายข้างกรุงจึงจัดแจงแต่งบ้านเมืองและค่ายคูประตูหอรบมั่นคง ทั้งนอกเมืองในเมือง จึงให้ขึ้นหน้าที่และเชิงเทิน ทหารขึ้นรักษาหน้าที่มีศาสตราวุธครบตัวกันแล้วจึงเอาปืนใหญ่ขึ้นจุกช่องเสมา ไว้ทั้งรอบกรุงเหล่าทหารรักษาช่วงเสมาอันหนึ่ง มีคนรักษาอยู่สิบคนทั้งกลางวันกลางคืน

ข้างนอกกรุงศรีอยุธยามีกลุ่ม**ชาวบ้านบางระจัน**ซึ่งต่อต้านการปล้นสะดมของพม่า เป็นที่พึ่ง ของผู้คนจากแขวงเมืองสิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท ร่วมใจกันต่อสู้ป้องกันทัพพม่าที่ยกมาโจมตีถึง 7 ครั้ง และนานถึง 5 เดือน จึงถูกตีแตก นับเป็นวีรกรรมที่คนไทยทั้งชาติยกย่องภาคภูมิใจในความกล้าหาญ และเสียสละ

เมื่อฤดูน้ำหลากมาถึง พม่าหาได้ถอยทัพกลับไปไม่ กลับหาที่ดอนอยู่ แม้มังมหาราช จะเสียชีวิตในระหว่างที่ล้อมกรุงแต่ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรกับไทย กลับเป็นผลร้ายมากกว่า เพราะ เนเมียวสีหบดี ได้เป็นแม่ทัพคนเดียวทำให้บัญชาการรบได้คล่องตัวขึ้น เนเมียวสีหบดีให้เคลื่อนทัพ เข้ามาใกล้กรุงศรีอยุธยามากขึ้นโดยตั้งทัพอยู่ที่ค่ายโพธิ์สามต้นและให้กองหน้ามาตั้งค่ายอยู่ที่วัดภูเขาทอง และวัดท่าการ้อง แม้ไทยจะส่งทัพออกไปขับไล่พม่าแต่ก็แพ้ การรบที่สำคัญครั้งหนึ่งคือ เมื่อ**พระยาเพชรบุรี**และ**พระยาตากสิน**ออกไปรบการสู้รบครั้งนี้ดุเดือดมาก ปรากฏว่าพระยาเพชรบุรี ตายในที่รบ ส่วนพระยาตากสินออกไปตั้งค่ายที่วัดพิชัยและไม่ได้กลับเข้าพระนครอีก พอน้ำลด ก็ยกทัพตีฝ่าวงล้อมพม่าออกไปทางหัวเมืองตะวันออก

เมื่อพม่าไม่ยอมถอยทัพกลับไปทั้งที่เป็นฤดูน้ำหลาก ไทยจึงออกไปตั้งค่ายรอบๆ พระนคร ไม่ให้พม่าประชิดพระนครได้ เพราะได้บทเรียนจากศึกอลองพญาที่ทัพพม่ายกทัพประชิดพระนคร แล้วใช้ปืนใหญ่ระดมยิงเข้ามาทำให้เกิดความเสียหายอย่างไรก็ตามหลังจากน้ำลดแล้วพม่าก็ตีค่าย ต่างๆ ของไทยที่รายรอบพระนครได้หมด และตั้งค่ายประชิดพระนคร สร้างหอรบนำปืนใหญ่ ขึ้นตั้งยิงเข้ามาในพระนคร

การเสียกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ 2

เมื่อน้ำลดแล้ว พม่าก็ล้อมกรุงกระชับยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้ค่ายต่างๆ ของไทยที่ตั้งอยู่รายรอบพระนคร แม้ไทยส่งทัพซึ่งเป็นกองอาสาต่างชาติเข้าโจมตีพม่าแต่ก็พ่ายแพ้ ภายในพระนครซึ่งถูกข้าศึกล้อมมานานเกิดอดคัดขาดแคลนอาหารอย่างหนัก เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุมข้าศึกไฟไหม้ใหญ่ในพระนคร ผู้คนก็ยังอดคัดคับแค้นหนักยิ่งขึ้น สมเด็จพระเจ้าเอกทัศทรงส่งทูตออกไปขอลิขิตยอมเป็นเมืองขึ้น แต่เนเมียวสีหบดีไม่ยอมทำให้ไทยเกิดมานะต่อสู้ข้าศึกจนถึงที่สุด แม้ว่าข้าศึกจะระดมกำลังเข้าโจมตีไทยหลายครั้งก็ไม่สำเร็จ กลับถูกทหารไทยฆ่าฟันล้มตายลงเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อความอดอยากในพระนครรุนแรงยิ่งขึ้นประชาชนจึงพากันป็นขามกำแพงเมืองเพื่อหลบหนี ที่หนีรอดไปได้ก็มี แต่ก็มีบางพวกหนีไปเพื่อยอมให้พม่าจับพอได้มีข้าวกินประทังชีวิต

ต่อมาพม่าเปลี่ยนยุทธวิธีการรบมาเป็นการซุ่มรอกำแพงเมืองด้านตะวันออกเฉียงเหนือแล้วสุมไฟเผาเรือกำแพง แม้ว่าวิธีนี้จะสูญเสียทหารจำนวนมากก็ตาม ในที่สุดกำแพงก็ทรุดจึงสามารถบุกเข้ากรุงศรีอยุธยาได้ ปืนใหญ่ข้าศึกจากป้อมสูงวัดการ้องและวัดนางปลื้มยิงเข้าไปในพระนคร ข้าศึกเข้าเมืองได้ในเวลากลางคืน จุดไฟเผาบ้านเรือนราษฎรจนกระทั่งปราสาทราชมนเทียรไฟไหม้ลุกลามโชติช่วงสว่างดังกลางวันเป็นเวลาถึง 15 วัน พม่าเที่ยวเก็บรวบรวมทรัพย์จับเชลยอยู่หลายวันจึงยกทัพกลับ ให้สุกี้ มอญที่นำทัพตีค่ายบางระจัน คุมพลอยู่ที่ค่ายโพธิ์สามต้นคอยเก็บทรัพย์จับเชลยส่งตามไป และตั้งนายทองอินทร์คนไทยที่เข้ากับพม่าให้เป็นเจ้าเมืองธนบุรี

กรุงศรีอยุธยาต้องเสียกรุงเป็นครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2310 หลังจากเป็นราชธานีของไทยมานานถึง 417 ปี ถูกพม่าทำลายพินาศยับเยิน อาณาจักรอยุธยาแตกแยกออกเป็นก๊กเป็นเหล่าที่สำคัญ คือ ก๊กสุกี้ ก๊กเจ้าพระยาพิชัยโลก ก๊กเจ้าพระฝาง ก๊กเจ้าพระยานครศรีธรรมราช ก๊กเจ้าพิมาย และก๊กพระยาตากสิน ทำให้บ้านเมืองระส่ำระสายอยู่ระยะหนึ่ง จนพระยาตากสินสามารถกู้เอกราชและรวบรวมประเทศได้สำเร็จ บ้านเมืองจึงเป็นปึกแผ่นมั่นคงขึ้นใหม่

พระยาตากสินกอบกู้เอกราช

ก่อนเสียกรุงประมาณ 3 เดือน พระยาตากสินได้รวบรวมกำลังคนไทยจีนประมาณ 1,000 คนตีฝ่าวงล้อมพม่าออกไปสู่หัวเมืองตะวันออก แม้ว่าข้าศึกจะส่งทัพตามตีหลายครั้งแต่ก็ถูกพระยาตากสินตีแตกกลับไปทุกครั้ง ราษฎรที่หลบหนีพม่าซ่อนเร้นอยู่ตามป่าเขา ครั้นเห็นพระยาตากสินมีชัยชนะต่อข้าศึกก็พากันเข้ามาเป็นพวกพระยาตากสินมีอำนาจเหนือหัวเมืองชายทะเลตะวันออกชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และได้ตั้งตนเป็นเจ้าหลังจากเข้าเมืองระยองได้แล้ว เพื่อให้คนทั้งหลายยำเกรงจะได้กู้แผ่นดินได้ง่าย จากนั้นได้ไปตั้งหลักแหล่งรวบรวมกำลังคนและเสบียงอาหารพาหนะที่เมืองจันทบุรี ซึ่งเป็นเมืองใหญ่อุดมสมบูรณ์กว่าทุกเมือง ทั้งยังไม่ถูกพม่ารุกราน

เมื่อทราบข่าวกรุงศรีอยุธยาเสียแก่ข้าศึก พระยาตากสินคิดจะกู้เอกราชจึงตั้งตนเป็นกษัตริย์เพื่อช่วยให้กอบกู้เอกราชได้สะดวกขึ้นเหตุที่ทรงคิดจะกู้เอกราชก่อนการปราบก๊กต่างๆ เป็นเพราะทรงเห็นว่าคนไทยยังมีความเกรงกลัวข้าศึกอยู่ แม้ว่าข้าศึกจะกำลังอยู่ในดินแดนไทยไม่มาก แต่การมีกำลังอยู่ก็แสดงว่ายังมีอำนาจอยู่เหนือไทย ดังนั้น จึงต้องขับไล่ข้าศึกออกไปก่อน เพื่อให้ขวัญและกำลังใจของคนไทยดีขึ้น และเป็นการดึงดูดใจให้คนไทยเข้าเป็นพวกด้วย อันจะทำให้พระองค์มีกำลังเข้มแข็งขึ้น การก็เป็นจริงตามที่ทรงคาดการณ์ เพราะมีขุนนาง ข้าราชการ และประชาชนเข้าร่วมกู้เอกราชด้วยจำนวนมาก ในขณะที่ก๊กอื่นๆ ตั้งตัวเป็นอิสระเพื่อความอยู่รอดของตนเองเท่านั้น

สมเด็จพระเจ้าตากสินเตรียมทัพที่เมืองจันทบุรี มีข้าราชการกรุงเก่าหลบหนีข้าศึก มาร่วมหลายคน เช่น **หลวงศักดิ์** นายเวรมหาดเล็ก **นายสุดจินดา** หุ้มแพรมหาดเล็ก (พระอนุชาของรัชกาลที่ 1 ซึ่งต่อมาได้เป็นวังหน้าสมัยรัชกาลที่ 1) ทำให้ได้แม่ทัพนายกองเพิ่มขึ้น เมื่อเตรียมทัพพร้อมแล้วก็ยกทัพเรือเข้ามาทางปากน้ำเข้าตีเมืองธนบุรี จับนายทองอินทร์ ประหารชีวิต แล้วเร่งยกกองทัพเข้าตีค่ายพม่าที่โพธิ์สามต้น สู้กันมาอย่างยาวนานทัพไทย - มอญ มาต่อต้านที่เพนียดแต่คนไทยหนีไปเข้ากับสมเด็จพระเจ้าตากสิน มอญจึงถอยกลับ สมเด็จพระเจ้าตากสินสามารถตีค่ายโพธิ์สามต้นได้ ฆ่าสุกี้ตายในที่รบ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2310 ดังนั้น ในเวลาเพียง 7 เดือนหลังจากการเสียกรุงศรีอยุธยาไทย ก็สามารถกู้เอกราชกลับคืนมาได้

หลังจากสมเด็จพระเจ้าตากสินถวายเป็นพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าเอกทัศแล้ว ได้อพยพผู้คนลงมายังเมืองธนบุรี เพราะกรุงศรีอยุธยาถูกทำลายเสียหายมากยากที่จะบูรณะปฏิสังขรณ์ให้คืนดีได้ด้วยกำลังของสมเด็จพระเจ้าตากสินยังน้อย และบ้านเมืองยังไม่เป็นปึกแผ่นมั่นคงพอ สมเด็จพระเจ้าตากสินได้สถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานีใหม่ และทำพิธีปราบดาภิเษกขึ้นครองกรุงธนบุรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2310

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงฟื้นฟูชาติ

การที่**สมเด็จพระเจ้าตากสิน**ทรงกู้เอกราชกรุงศรีอยุธยา กลับคืนมาจากพม่าได้นั้นทำให้เกิดจิตตศรัทธาเลื่องลือไปทั่ว พระเกียรติยศของพระองค์จึงแพร่ไปว่าเป็นผู้สามารถกู้แผ่นดินไทยให้พ้นจากอำนาจพม่าเข้าศึกได้ ทำให้ไพร่บ้านพลเมืองที่ยังหลบหนีอยู่ตามที่ต่างๆ พากันมาอ่อนน้อมเข้าร่วมกับสมเด็จพระเจ้าตากสินเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะเป็นกำลังในการบูรณะบ้านเมืองต่อไป

หลังจากกู้เอกราชแล้ว สมเด็จพระเจ้าตากสินทรงมีภารกิจสำคัญอีกหลายประการ คือ การรวบรวมประเทศ การฟื้นฟูระเบียบการปกครองฟื้นฟูเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งสมเด็จพระเจ้าตากสินก็ทรงสามารถปราบปรามก๊กต่างๆ ได้สำเร็จภายในเวลา 3 ปี ทำให้ไทยเป็นเอกภาพเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีกครั้ง รัชสมัยของพระองค์เต็มไปด้วยการสงครามขับไล่ข้าศึกออกไปจากอาณาเขต การป้องกันประเทศ ไม่มีโอกาสที่จะปรับปรุงรูปแบบการปกครองที่มีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยากลับมาใช้อีก การบริหารประเทศจึงไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพียงแต่เน้นการสร้าง ความมั่นคงให้แก่พระราชอาณาจักร เช่น การออกพระราชกำหนดลักษณะ พ.ศ. 2316 เพื่อสะดวกในการควบคุมกำลังคน การขยายอำนาจเข้าไปในดินแดนที่เคยเป็นประเทศราชของไทยในลาวและเขมรเพื่อให้ประเทศเข้มแข็งมั่นคง และการเตรียมการให้**กรมขุนอินทรพิทักษ์** ไปปกครองเขมรในฐานะเมืองประเทศราช แต่ได้เกิดการจลาจลในกรุงธนบุรีเสียก่อนจึงไม่สำเร็จ ส่วนหัวเมืองสำคัญที่เป็นทางผ่านของทัพพม่าก็โปรดให้แม่ทัพนายกองที่มีความสามารถไปปกครอง เช่น พระยาสุรสีห์ไปครองเมืองพิษณุโลก **เจ้าพระยาพิชัยราชา**ไปครองเมืองสวรรคโลก นอกจากนั้นทรงแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดการขาดแคลนอาหารเสื้อผ้าอย่างรุนแรงก่อนและหลังการเสียกรุงให้อุดมสมบูรณ์ดังเดิมฟื้นฟูศิลปวรรณกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นรากฐานของวัฒนธรรมในสมัยต่อมา

ภารกิจหลักที่สำคัญที่สุดของสมเด็จพระเจ้าตากสิน คือ การรักษาชาติบ้านเมืองให้อยู่รอดปลอดภัย ด้วยไทยเพิ่งฟื้นจากความพินาศอย่างใหญ่หลวง กำลังผู้คนยังไม่มากนัก พม่าส่งทัพมาโจมตีไทยอยู่เสมอแต่ก็ถูกทัพไทยตีแตกพ่ายไปทุกครั้ง แม้ทัพคู่พระทัยของสมเด็จพระเจ้าตากสินที่สำคัญ คือ **สมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก** ที่สมุหนายก (ต่อมาคือ**พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช** รัชกาลที่ 1 แห่งพระบรมราชวงศ์จักรี) และ**เจ้าพระยาสุรสีห์** (ต่อมาเป็น**สมเด็จพระกรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท** วังหน้าในสมัยรัชกาลที่ 1) เจ้าเมืองพิษณุโลก กล่าวได้ว่า รัชสมัยของพระองค์ต้องทำสงครามขับไล่ข้าศึกเกือบทุกปี สงครามครั้งที่สำคัญ คือ **ศึกบางแก้วราชบุรี** พ.ศ. 2317 ที่ไทยสามารถล้อมพม่าจนอดอยากยอมแพ้แก่ไทยเป็นสงครามที่พระองค์ต้องการแสดงให้คนไทยเห็นว่าพม่าสู้ไทยไม่ได้ไทยไม่เกรงกลัวพม่าต่อไปแล้ว สงครามใหญ่อีกครั้งหนึ่ง คือ **ศึกอะแซหวนก็** ตีหัวเมืองเหนือ พ.ศ. 2318 เป็นศึกใหญ่ที่พม่าเข้าตีหัวเมืองเหนือตัดกำลังไทยโดยส่งทัพเข้าตีเชียงใหม่ ทัพหนึ่ง ทัพใหญ่ยกเข้ามาทางด่านแม่ละเมา แต่พม่าก็ตีเชียงใหม่ไม่ได้ อะแซหวนก็ตีได้เมืองพิษณุโลก แต่ถูกกองทัพไทยตลบหลัง พอดีเปลี่ยนรัชกาลในพม่ากองทัพจึงถูกเรียกกลับ ไทยยกทัพติดตามโจมตีข้าศึกเสียหายยับเยิน

นอกจากขับไล่พม่าออกไปจากอาณาจักรได้แล้ว สมเด็จพระเจ้าตากสินยังได้ขยายอำนาจเข้าไปในลาว ได้หัวเมืองลาวเข้ามาอยู่ในอำนาจ อาจกล่าวได้ว่า สมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินเป็นสมัยแห่งการกู้เอกราชของชาติ รวบรวมประเทศให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ขับไล่ข้าศึกออกไปจากอาณาเขตไทยและขยายอาณาเขตออกไปอย่างกว้างขวางสมัยของพระองค์ไทยจึงยิ่งใหญ่เท่าเทียมเมื่อครั้งกรุงศรีอยุธยามีความรุ่งเรือง ในภายหลังปวงชนชาวไทยจึงขนานพระนาม พระองค์ว่า **สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช**

ที่มา : ประวัติศาสตร์ชาติไทย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 12 สิงหาคม 2547

รักที่หลุดพ้น

(ตอนที่ 2)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

เช้าวันเสาร์ที่นัดหมายกันไว้มาถึง สามสาวแต่งชุดไทยกันอย่างสง่างาม นิศราขับรถพาเพื่อนๆ ขึ้นทางด่วน สายอุตราภคยาจากทางด่วนก็วิ่งไปตามถนนสายบางปะอิน-บางปะหัน สี่โมงเช้าก็ถึงวัดไชยวัฒนารามเป็นจุดแรก ตอนนี้อากาศยังไม่ร้อน แต่คนก็ดูหนาตาเพราะเป็นวันหยุดกว่าจะหาที่จอดรถได้ที่ใช้เวลาพอสมควร สามสาวก้าวลงจากรถช่วยกันดูความเรียบร้อยของชุดที่แต่งให้แกกันและกัน แล้วเดินเข้าไปข้างในอย่างมั่นใจ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติหลายคนหันมามอง ด้วยต้องตาในความงามสง่าของสามสาว

นิศราจะคุ้นเคยกับวัดนี้ว่าใครๆ เพราะเคยมาแล้วหลายหน จึงนำเพื่อนๆ พาไปชมในจุดที่เป็นไฮไลต์ ผ่านจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง จุดใดที่มีมรดกเทศกัแนะนำก็จะเข้าไปผสมโรงด้วย นิพาดาจะสนใจฟังเขาบรรยายมากกว่าใครๆ

จนมาถึงจุดหนึ่งก็สะดุดตาไปกับกลุ่มเด็กวัยรุ่นทั้งหญิงและชายราวสิบกว่าคน ทุกคนแต่งชุดไทยย้อนยุคกันทั้งกลุ่ม กำลังรุมล้อมชายหนุ่มผิวขาวหน้าตาดี เหมือนพระเอกหนังจีนหรือเกาหลีปานั้น ซึ่งกำลังอธิบายเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของวัดนี้เป็นภาษาไทยสลับภาษาจีน เวลาพูดภาษาไทยฟังแล้วขัดเหมือนคนไทยแท้ๆ สามสาวสบตากัน เดาว่าน่าจะเป็นไกด์ทัวร์จากจีน แต่ขัดกับกลุ่มลูกทัวร์ที่ดูเหมือนเป็นคนไทยทั้งหมดและดูเป็นเด็กอายุรุ่นราวคราวเดียวกันด้วย รวมทั้งไกด์ก็ไม่ได้ถือธงเหมือนไกด์อื่นๆ ด้วย

ด้วยความอยากรู้ทั้งเรื่องที่เขา กำลังบรรยายและสนใจคนเป็นไกด์ด้วย จึงเข้าไปรวมในกลุ่มอย่างใกล้ชิด พอชายหนุ่มที่พวกเขารู้จักว่าเป็นไกด์เห็นสาวหน้าตาดีนอกกลุ่ม เข้ามาก็แสดงท่าทีประหม่าเล็กน้อย แต่ก็ยังคงเล่าเรื่องราวประวัติวัดไชยวัฒนารามต่อไป โดยเปลี่ยนบรรยายเป็นภาษาไทยมากขึ้น ดูเขามีความรู้ทางประวัติศาสตร์ไทย

ได้ลึกมาก แถมมีเกร็ดเรื่องเล่าสนุกๆ มาเสริมทำให้ดูน่าสนใจมากขึ้น พอเขาเรียกตัวเองว่าครูและเรียกคนในกลุ่มว่านักเรียน สามสาวจึงเข้าใจแล้วว่าเขาไม่ใช่ไกด์ทัวร์ แต่คงเป็นครูสอนภาษาจีนในเมืองไทยแล้วพานักเรียนมาศึกษานอกสถานที่ และสอนภาษาจีนไปด้วย

นิพาดาสนใจฟังเรื่องที่เขายกบรรยายเป็นพิเศษ จึงเข้าไปอยู่ใกล้ๆ กว่าใครๆ มีอยู่ช่วงหนึ่งเธอไม่ทันระวังตัว ผลอดเดินสะดุดสิ่งกีดขวางเซกลงไปที่ครูจีนดีที่เขาจับไว้ได้ทัน พลันสายตาทิ้งคู่ประสานกันครู่หนึ่ง เธอรู้สึกเขินอายและกล่าวขอโทษ ครูหนุ่มยิ้มให้ค่อยๆ พยายามให้เธอยืนเข้าที่พร้อมกับบอกว่าไม่เป็นไร พื้นไม้เรียบระวังหน่อยนะครับ เธอเกิดความรู้สึกที่ประหลาดขณะที่เขาประคองและสบตากัน เพียงชั่วแว่น ด้วยความเขินอาย เลยไม่กล้าอยู่สู้หน้ากับเขาต่อ จึงชวนเพื่อนๆ เดินออกมาจากกลุ่ม เธอหันกลับไปมองเขา ขณะเดินพ้นออกมา และพบว่าครูจีนยังมองตามและยิ้มให้เธอไม่วางตา

เสร็จจากวัดไชยวัฒนารามเพื่อนๆ ก็พาไปชมเมืองโบราณและวัดเก่าๆ อีกหลายวัด แต่นิพาดาไม่ค่อยตื่นเต้น ใส่ใจนัก เพื่อนๆ สังเกตเห็น แต่ก็ไม่อยากชักชวนให้เพื่อนไม่สบายใจ จนบ้ายคล้ายจึงพากันเดินทางกลับกัน

นิสมาและกรรณพจใจที่สามารถชักจูงให้นิพาดามาสนใจไปวัดไปวาได้ในระดับหนึ่ง แม้จะต้องใช้สิ่งจูงใจมาล่อก็ตาม เลยร่วมกันคิดวางแผนที่จะชวนนิพาดาให้ไปร่วมปฏิบัติธรรมในหลักสูตรพื้นฐานที่เข้มข้น 10 วัน ในช่วงปิดภาคเรียนเดือนมีนาคมนี้ให้ได้ แต่ก็ยังนึกไม่ออกว่าจะใช้แผนอะไรดี เพราะรู้ว่านิพาดาเป็นคนฉลาดถ้าไม่ชอบเธอจะไม่ไปเด็ดขาด คิดกันอยู่หลายวันจึงคิดออก ว่าครั้งนี้จะต้องเอาเรื่องไปเที่ยวสถานที่ที่สวยงามที่นิพาดาไม่เคยไป รวมทั้งสถานที่พักที่มีบรรยากาศดี มีโอกาสได้ทำใจให้สงบ มีอาหารการกินที่แปลกและอร่อยครบทุกมื้อที่เขาไม่เคยทานมาก่อนเป็นตัวล่อ และเข้าข้างตัวเองว่าข้อเสนอทั้งหมดไม่ใช่การหลอกเพื่อน เพียงแต่มินัยแฝงอยู่เพื่อให้เพื่อนได้ไปทำในสิ่งที่ตนบุญกุศลแก่ตัวเองคงไม่บาปหรอกน่า และจะต้องไม่กลัวเพื่อนโกรธด้วย

วันต่อมาทั้งสองคนก็เริ่มเดินแผนตามที่คิดกันไว้ บอกนิพาดาว่าปิดเทอมแรกนี้อยากชวนเธอขึ้นเครื่องบินไปเที่ยว นครศรีธรรมราชกันสักสิบวัน ไปพักกันที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอ

พรหมคีรี ที่ได้ชื่อว่าอากาศดีที่สุดในประเทศไทย และจะไปเที่ยวอีกหลายแห่งจะได้ไปพักผ่อนทั้งกายและใจ ทำใจให้สงบอย่างเต็มที่ยาวไปเลยเธอจะโอเคไหม นิพาดาได้ยินก็ตาโตเพราะเคยเปิดเน็ตดู สนใจอยากไปมานานแล้ว เลยบอกโอเคทันที โดยไม่รู้ว่าจะต้องเจออะไรบ้างในทริปนี้ เธอรีบชวนเพื่อนๆ ไปขออนุญาตคุณพ่อคุณแม่ด้วยกันทันที โดยสองคนแอบไปหาหรือคุณพ่อคุณแม่นิพาดามาก่อนแล้ว ซึ่งท่านก็เห็นด้วย อยากให้นิพาดาหันมาศึกษาปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังมานานแล้ว และไว้วางใจเพื่อนสองคนนี้อยู่ด้วย แต่ก็ยังหวาดๆ ว่านิพาดาจะยอมไปด้วยหรือไม่ และจะไปตลอดรอดฝั่งหรือไม่ พอเห็นนิพาดามาขออนุญาตพร้อมเพื่อนๆ จึงไม่ขัดและลอบยิ้มให้สองสาวอย่างพอใจ

นิสมาดำเนินการทุกอย่างให้ราบรื่นเรียบร้อย ทั้งการส่งใบสมัครเข้ารับการอบรมปฏิบัติธรรมหลักสูตร 10 วัน การจองตัวเครื่องบินไปกลับของทุกคนในราคาโปรโมชั่นพิเศษ การติดต่อกับเพื่อนสนิทที่ขอนแก่น ที่ไปทำรีสอร์ทกับครอบครัวที่คีรีวง ให้มารับที่สนามบินก่อนวันเข้าอบรมปฏิบัติธรรม 1 วัน เพื่อให้ไปพักที่รีสอร์ทของเพื่อนสักคืน และพาเที่ยวให้ตายใจ รวมทั้งการช่วยนิพาดาจัดเตรียมเสื้อผ้าของใช้ที่จำเป็นในการเดินทางเพื่อไปเที่ยวและไปปฏิบัติธรรมตามกฎกติกาของศูนย์ปฏิบัติธรรมด้วย ซึ่งนิพาดาแม้จะรู้สึกว่าการไปเหมือนเพื่อนมีลบลมคมในอะไรหลายอย่าง ทั้งเรื่องเสื้อผ้าก็ไม่ให้ใช้เสื้อชุดคาดุมิดชิดและใส่สบาย เวลาถามรายละเอียดก็จะบอกอย่างคลุมเครือว่าให้เหมาะกับบรรยากาศที่นั่น นิพาดาเชื่อใจเพื่อนอยู่แล้ว เมื่อเพื่อนบอกให้ทำอะไรก็ตามทุกอย่าง

เข้าวันนัดหมาย ในช่วงปิดเทอมแรก ทั้งสามสาวไปถึงสนามบินดอนเมืองก่อนเวลาเครื่องออกร่วมชั่วโมงครึ่ง พอเช็คอินเสร็จก็เข้าไปข้างในเพื่อนั่งรอที่ประตูทางออกขึ้นเครื่องบินนครศรีธรรมราช ขณะยืนกั๊ก กังๆ เพื่อหาที่นั่งที่ว่างอยู่นั้น ก็มีชายหนุ่มคนหนึ่งยืนยิ้มแย้มและโค้งศีรษะพร้อมกล่าวสวัสดิทักทาย เห็นปุ๊บก็จำได้ทันทีว่าเป็นไกด์ครูจีนที่เจอในวัดไชยวัฒนาราม ชายหนุ่มตื่นเต้นและดีใจที่ได้เจอสามสาว โดยเฉพาะคนพิเศษที่เขาหั่นมายิ้มให้คือนิพาดา เขามองเธอไม่วางตา นิพาดาตอบให้เขาและรู้สึกตื่นเต้นไม่แพ้กัน แต่ก็พยายามเก็บอาการไม่ให้เป็นที่สังเกตของเพื่อน

ชายหนุ่มกฤตจักรหาที่นั่งให้ทั้งสามสาว แล้วตัวเองก็ลงนั่งใกล้ๆ กับนิพาดาด้วยกิริยาที่สุภาพ ให้เกียรติ พร้อมแนะนำตัวว่าชื่อธรรต การสนทนาเริ่มขึ้น ต่างแนะนำกันไปแนะนำกันมา จนเกิดความคุ้นเคยกันมากขึ้น ทั้งสามสาวสนใจอยากรู้จักธรรตมากกว่านี้ จึงพยายามป้อนคำถามเขาลงไปถึงเรื่องส่วนตัว ธรรตเองก็ไม่มีอะไรจะปิดบัง จึงเริ่มเล่าเรื่องราวชีวิตของตนให้ทุกคนฟังว่า เขาเป็นลูกครึ่งพ่อเป็นคนจีนชื่อหย่งจื้อมาทำงานเกี่ยวกับการค้าที่เมืองไทย มาเจอกับแม่ที่เป็นคนไทยชื่อธัญพรซึ่งขายผลไม้ที่ตลาดทำน่านนทบุรี เกิดชอบพอกับแม่เลยแวะเวียนมาซื้อผลไม้บ่อยๆ ในที่สุดแม่ก็ใจอ่อนยอมแต่งงานด้วยและมีลูกคนเดียวคือเขาและเขาเกิดเมืองไทยเลยได้สัญชาติไทยแม่ตั้งชื่อเป็นไทยว่าธรรตที่แปลว่าความกล้าหาญให้ความหมายสอดคล้องกับชื่อพ่อ และชื่อภาษาจีนที่พ่อตั้งให้ว่าหย่งจื้อพ่อต้องไปๆ มาๆ ระหว่างเมืองไทยกับเมืองจีน บ้านพ่อที่เมืองจีนอยู่ที่ปักกิ่ง เดิมเคยอยู่ที่ซัวเถา แต่อพยพมาทำมาหากินที่เมืองหลวง เขามีญาติที่อพยพมาอยู่ที่เมืองไทยตั้งแต่สมัยก่อน มีลูกมีหลานแค่เดียวกันหลายคน ยังไปมาหาสู่กันอยู่ ธรรตอยู่กับแม่ ตากับยาย และน้าสาว ชื่อธิดิมา ที่บ้านสวนนันทบุรี ซึ่งยังรักษาความเป็นสวนเหลืออยู่ แม่ไม่ยอมขายที่เหมือนชาวสวนคนอื่นฯ ซึ่งตอนนี้อยู่บ้านกลายเป็นบ้านจัดสรรและตึกงามบ้านช่องสมัยใหม่กันหมดแล้ว มีปีหนึ่งเกิดน้ำท่วมใหญ่เพราะน้ำไม่มีทางไหลผ่าน ทำให้สวนผลไม้ที่บ้านตายเกือบหมด แต่พวกเขาก็ช่วยกันพลิกฟื้นปลูกขึ้นมาใหม่จนตอนนี้ให้ผลเก็บขายได้แล้ว แต่ก็ไม่สมบูรณ์เหมือนสวนรุ่นเก่า โดยเฉพาะทุเรียนปลูกใหม่ก็ไม่ค่อยออกงาม พื้นที่สวนที่บ้านก็มีแค่ไร่กว่าๆ แต่ที่บ้านก็ปลูกพืชหลายชนิด ทั้งพืชผักสวนครัวหมุนเวียนกันไป สามารถนำมาบริโภคเลี้ยงชีวิตแบ่งปันให้เพื่อนบ้านและนำไปขายที่ตลาดทำน่านนทบุรีได้ตลอดปี ว่างๆ ก็อยากเชิญไปเที่ยวบ้านสวนของเขาบ้าง สามสาวต่างสนใจและตอบตกลงว่าจะหาเวลาไปเที่ยวที่บ้านเขาให้ได้

ธรรตเล่าต่ออีกว่า ครอบครัวเขามีความศรัทธาเห็นคุณค่าในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 อย่างแท้จริง โดยนำแนวปรัชญามาใช้ในงานสวนและในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่องทำให้ชีวิตความเป็นอยู่สุขสบายพอมีพอกิน ไม่ขัดสน

ธรรตเรียนหนังสือที่เมืองไทย แต่ช่วงปิดภาคเรียนพอจะพาไปอยู่ที่บ้านพ่อที่ปักกิ่งเพื่อเรียนภาษาจีนเพิ่มเติม ธรรตจึงสื่อสารได้ดีทั้งภาษาไทยและภาษาจีน พอจบมัธยมก็เรียนต่อคณะมนุษยศาสตร์ จบหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาตะวันออก วิชาเอกภาษาจีน โดยเน้นเรียนด้านประวัติศาสตร์ด้วย เพิ่งจบได้ปีกว่าๆ เลยออกมาเป็นครูอัตราจ้างที่โรงเรียนมัธยมสองภาษาไปพลางๆ ก่อน คิดว่าปีหน้าจะไปสอบบรรจุเป็นครูจริงๆ เสียที ตอนนี้อยู่ที่โรงเรียนให้สอนภาษาจีนและประวัติศาสตร์เป็นภาษาจีนอีกวิชาหนึ่ง เลยนหาโอกาสพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ จึงได้เจอกันที่วัดไชยวัฒนารามนั่นแหละ เขาตั้งใจมากจริงๆ ที่ได้มาเจอกันอีกครั้ง เขาเล่าให้ฟังอย่างไม่ปิดบัง ทำให้สามสาวรู้สึกคุ้นเคยและชื่นชมเขามากขึ้น ฟังจากที่เขาเล่าแสดงว่าเขาเป็นรุ่นพี่หนึ่งของทั้งสามคน ทั้งสามสาวจึงขออนุญาตเรียกเขาว่าพี่ธรรต

เหลือเวลาไม่กี่นาทีทางสนามบินก็จะเรียกขึ้นเครื่องแล้ว นิพาดาและกฤษฎิ์จึงขอตัวไปเข้าห้องน้ำก่อน นิศมาเลยฉวยโอกาสนี้ถามธรรตว่าจะไปนครศรีธรรมราชทำไม ก็ได้คำตอบว่าจะไปปฏิบัติธรรมหลักสูตร 10 วันเช่นเดียวกับพวกตน นิศมาเลยเล่าให้ฟังถึงแผนการชักจูงให้นิพาดาไปปฏิบัติธรรมโดยใช้เรื่องการท่องเที่ยวและการไปพักผ่อนทำให้สงบมาจูงใจโดยตนเองกับกฤษฎิ์ไปอบรบมาหลายรอบแล้ว จึงขอร้องธรรตว่าอย่าเพิ่งพูดเรื่องไปปฏิบัติธรรมกับนิพาดา จนกว่าเธอจะเจอเหตุการณ์ด้วยตนเอง ธรรตรับปากและบอกว่าตนเองก็เข้าอบรบมาหลายรอบแล้วเหมือนกัน แต่จะไปในจังหวัดไม่ไกลนัก ยังไม่เคยไปนครศรีธรรมราช จึงอยากไปเที่ยวด้วย ทราบว่ามีที่เที่ยวยสวยๆ หลายที่ จึงเดินทางมาก่อนวันอบรบวันหนึ่งว่าจะไปพักในตัวเมืองแล้วหาทางหารถไปเที่ยวสักวัน

นิศมาเล่าถึงโปรแกรมของตนเองว่าจะไปพักที่รีสอร์ทของเพื่อนที่หมู่บ้านศรีวังที่เขาว่าอากาศดีที่สุดในประเทศไทย เลยชวนธรรตให้ไปพักและไปเที่ยวด้วยกัน ธรรตเองก็อยากไปที่นั่นมากๆ เพราะเคยเปิดเน็ตดู แต่ก็รู้สึกเกรงใจ พอธิดิพาดาและกฤษฎิ์กลับมาได้ยื่นการชักชวนของนิศมา ทั้งสองคนจึงช่วยกันคะยั้นคะยอให้ธรรตไปด้วยกันอีกแรง ธรรตจึงตกลงและกล่าวขอบคุณทุกคนอย่างมาก โดยจะขอร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดด้วย

(อ่านต่อฉบับหน้า)

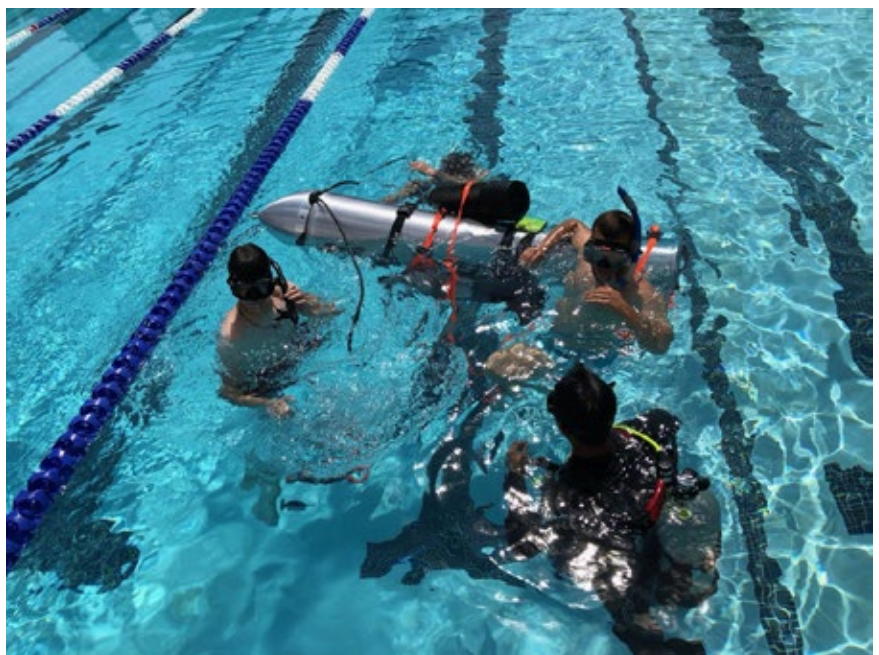
Elon Musk สร้างแคปซูลจิ๋ว “Escape Pod” ช่วยชีวิตเด็กติดถ้ำ

A photograph of Elon Musk speaking, with his hands raised in a gesture. He is wearing a dark suit jacket over a checkered shirt. The background is a blurred blue.

จากเหตุการณ์ที่ 13 ชีวิตติดอยู่ในถ้ำหลวง
ขุนน้ำนางนอน จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่
23 มิถุนายน 2561 ที่ผ่านมา ประเทศไทย
ได้รับการช่วยเหลือจากชาวต่างชาติมากมาย
หลายภาคส่วน เพื่อร่วมช่วยเหลือทั้ง
13 ชีวิตที่ติดอยู่ในถ้ำหลวง เป็นสิ่งที่
ทั่วโลกจับตามองให้ทุกคนออกมาได้
อย่างปลอดภัย ซึ่งหนึ่งในการช่วยเหลือที่ไทย
ได้รับในครั้งนี้คือ แคปซูลจิ๋ว “Escape Pod”
จาก Elon Musk

หลังจากที่ Elon Musk ชายผู้ที่ถูกขนานนามว่าเป็นต้นแบบของ Iron Man ซีอีโอมากความสามารถของ Tesla และ Space X ประกาศเตรียมช่วยเหลือเด็กๆ และโค้ชทั้งหมด 13 คน ที่ติดในถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอน จังหวัดเชียงราย ได้เผยแพร่ภาพ Escape Pod แคปซูลช่วยลำเลียงบุคคล พร้อมเผยวิดีโอสาริตการใช้งานด้วยในขณะที่เผยแพร่คลิปนั้น สามารถช่วยเหลือได้แล้ว 4 คน แต่ก็ยังเหลืออีก 9 คน ตามที่อดีตผู้ว่าราชการ จังหวัดเชียงรายได้แถลงการณ์ไป อย่างไรก็ตาม การจะช่วยเหลืออีก 9 ชีวิตนั้น จะต้องวางระบบนำทางและถังออกซิเจนใหม่ทั้งหมด ซึ่งต้องใช้เวลาในการจัดการอีกพอสมควร ดังนั้นทาง Elon Musk จึงเสนอเข้าช่วยเหลือแบบเร่งด่วน ด้วยการเร่งสร้าง Escape Pod แคปซูลช่วยลำเลียงบุคคลเฉพาะกิจ

สำหรับตัวแคปซูล ก็จะใช้ชิ้นส่วนจากท่อออกซิเจนเหลวที่อยู่ในจรวด Falcon โดยมีการสร้างให้มีขนาดเล็กมากพอที่จะลอดผ่านช่องแคบภายในถ้ำหลวงได้และยังมีน้ำหนักเบา ให้นักดำน้ำ 2 คนสามารถเคลื่อนย้ายได้ รวมถึงจะแข็งแรงมากๆ ตัว Pod จะมีหูหิ้วทั้งหมด 8 จุด อยู่ด้านหน้า 4 จุด และด้านหลังอีก 4 จุด ใช้ได้ทั้งหิ้วและเอาไว้ผูกเชือกสำหรับลาก ด้านหน้าสามารถต่อกับถังอากาศได้ 2 ถัง และด้านหลังอีก 2 ถัง รวมแล้วติดตั้งถังอากาศได้ 4 ถัง (จะติดกี่ถังก็ได้) โดยเมื่อติดตั้งแล้วจะไม่ยื่นออกมาเพื่อป้องกันการชน และมี Cap Seal ชั้นที่ 2 เพื่อป้องกันการรั่ว มีเส้นผ่านศูนย์กลางเพียง 31 เซนติเมตร และน้ำหนักเพียง 40 กิโลกรัมเท่านั้น

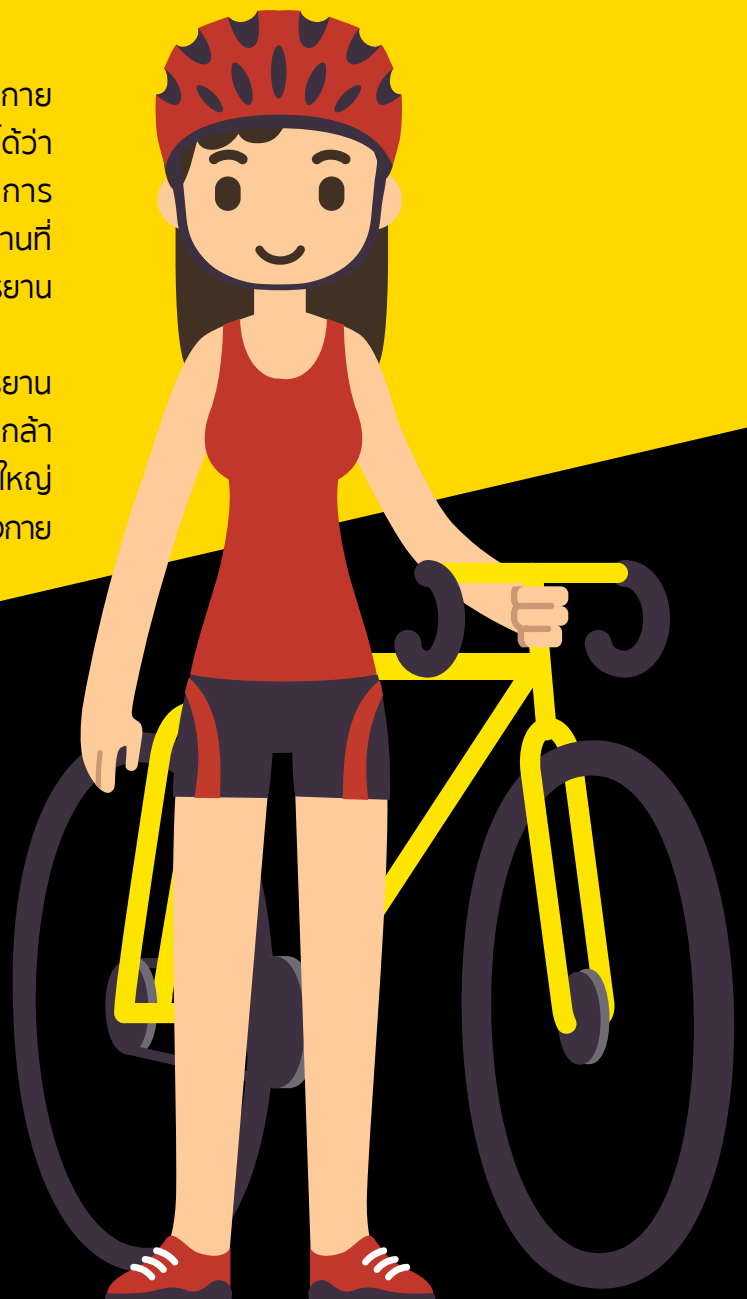
ท้ายนี้ Elon Musk ได้แสดงความคิดเห็นว่าแคปซูล Escape Pod คาดว่าจะสร้างเสร็จภายใน 8 ชั่วโมง สามารถทำให้นักดำน้ำกู้ภัยสามารถนำพาน้องๆ ออกมาได้อย่างปลอดภัย และเรือดำน้ำของเราจะเดินทางมาถึงไทยในวันจันทร์ที่ 9 กรกฎาคม 2561 เราหวังว่ามันจะได้ถูกใช้งานในการกู้ภัยครั้งนี้ แต่ถ้าไม่ได้ใช้งานก็ยังมีประโยชน์สำหรับการกู้ภัยในอนาคต

ขณะนี้ได้ช่วยเหลือทั้ง 13 ชีวิตที่ติดอยู่ในถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอนได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ถึงแม้จะยังไม่ได้ใช้ Escape Pod ในการปฏิบัติการกู้ภัย 13 ชีวิตในครั้งนี้ แต่ก็ยังได้ติดตามทาง Elon Musk ให้ทางทหารไทยเก็บแคปซูล Escape Pod เพื่อใช้ศึกษาและพัฒนา Escape Pod เพื่อให้สามารถนำมาใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

ปั่นจักรยานออกกำลังกาย ลดน้ำหนัก ลดต้นขา อย่างไรให้ได้ผล

การลดต้นขาด้วยการปั่นจักรยานออกกำลังกาย
ลดน้ำหนักกำลังเป็นที่นิยมอย่างมากนะครับ จะเห็นได้ว่า
สาวๆ หลายคน เลือกการปั่นจักรยานมากขึ้น มีการ
ถ่ายเซลฟี่กับจักรยานกันเยอะมาก มีทั้งปั่นแบบนอกสถานที่
และปั่นจักรยานออกกำลังกายในฟิตเนส บางคนก็ซื้อจักรยาน
ออกกำลังกายไว้ที่บ้านเลยก็มี

แต่บางคนทีเลือกจะลดน้ำหนักด้วยการปั่นจักรยาน
หลายๆ คนนั้น ไม่สามารถลดน้ำหนักได้เลย บางคนไม่กล้า
ที่จะลองเล่นจักรยานด้วยซ้ำ เพราะกลัวว่าน้องโป่ง ขาใหญ่
กลั่นขาขึ้นด้วยซ้ำ เลยกลัวที่จะใช้การปั่นจักรยานออกกำลังกาย

ปั่นจักรยานออกกำลังกาย ลดน้ำหนัก ลดต้นขา อย่างถูกวิธี

การปั่นจักรยานออกกำลังกายนั้นสามารถเบิร์นไขมันของคุณได้อย่างดีมาก ๆ เลยนะครับ
ผู้เชี่ยวชาญได้เคยพูดไว้ว่า

การปั่นจักรยานเพียง 1 ชั่วโมง
สามารถเผาผลาญพลังงานได้ถึง 600 แคลอรี

ถ้าในหนึ่งวันคุณสามารถควบคุมอาหารและทานไม่เกิน 1500 แคลอรีได้ และมาปั่นจักรยาน
ลดน้ำหนัก 1 ชั่วโมง ร่างกายคุณจะเผาผลาญไขมันได้อีก 600 แคลอรี ซึ่งเท่ากับ $1500 - 600 = 900$
แคลอรี ที่ร่างกายจะนำมาใช้ซึ่งมันไม่พออน่นอนในการใช้ชีวิตประจำวันของแต่ละคน ร่างกาย
จะต้องเผาไขมันส่วนเกินที่ร่างกายสะสมเอาไว้ตามพุง ต้นขา มาใช้แล้วเราก็จะผอมลงอย่างแน่นอน

ทีนี้ มือใหม่ที่จะเริ่มปั่นจักรยานออกกำลังกาย ต้องทำอย่างไรบ้าง เราเลยไปถามเทรนเนอร์
จากฟิตเนสมาครับ คำได้บอกมาว่า

ร่างกายของคนที่ปั่นจักรยานเป็นประจำจะมีสภาวะ “After Burner” หรือเผาผลาญไขมัน
ส่วนเกินได้อย่างต่อเนื่องหลังจากลงจากจักรยานออกกำลังกายแล้วต่อไปอีก 2 - 3 ชั่วโมงด้วย

ส่วนวิธีการปั่นไม่ให้ขาใหญ่ขึ้นก็มีหลักการง่ายๆ อยู่ครับว่า

อย่าปั่นเกียร์หนักๆ ให้ปั่นเกียร์เบาๆ เน้นที่รอบขาให้ชอยๆ เร็ว ๆ

อ้าว! งงกันเลยสินะ เอาล่ะ...ผมนายเมฆา ดัชนี ก็พา ไม่ใจร้ายนะ มาอ่านรายละเอียด
การปั่นจักรยานออกกำลังกายกันเลยดีกว่า

ปั่นจักรยาน ออกกำลังกายอย่างไร ให้น้ำหนักลดลง มีวิธีการดังต่อไปนี้

1

ยืดกล้ามเนื้อ (Stretching)

คุณจะต้องทำการยืดกล้ามเนื้อมัดใหญ่ๆ ทั้งร่างกายของคุณก่อนเพื่อป้องกันการเกิดอาการบาดเจ็บของร่างกาย

2

อบอุ่นร่างกาย

วอร์มเบาๆ ทำการปรับที่นั่งให้สูงพอที่จะเหยียดขาเวลาปั่นได้ เมื่อวางเท้าบนแป้นขานานกับพื้นหัวเข่าจะต้องทำมุม 10 - 15 องศา ที่จับสามารถปรับระดับได้ ขั้นแรกเริ่มจากระดับ "สูง" ก่อนวางมือทั้งสองข้างขานานกันบนที่จับ จากนั้นค่อยลดระดับลงเพื่อเพิ่มความโค้งให้แผ่นหลัง ปั่นเบาๆ 5 นาที เร่งความเร็วขึ้นเรื่อยๆ จนเมื่อถึงนาทีที่ 5 ให้ Heart Rate (HR) อยู่ที่ 60% - 70% ของ MHR

3

ความเร็วและแรง

เมื่อเข้านาทีที่ 6 ให้คุณปั่นสุดแรงเกิด (Sprint) ในทางปฏิบัติอาจจะไม่ต้องปั่นให้ถึงสุดแรงเกิดจริงๆ แต่ดูที่ HR ให้อยู่ที่ 80% - 90% ของ MHR ปั่นให้เร็วสุดๆ แบบนี้ 20 วินาที ถ้าคุณยังไม่ชินให้เริ่มจากการปั่นแบบธรรมดาที่ความเร็ว 60 รอบต่อนาที (1 รอบต่อวินาที) นาน 10 นาที จากนั้นเริ่มปรับให้ชันมากขึ้นทีละนิด ใช้เวลาปั่น 10 นาที สลับกลับไปปั่นแบบธรรมดาอีก 10 นาที ทำแบบนี้อาทิตย์ละ 3 ครั้ง 3 วันเป็นเวลา 3 อาทิตย์ ก่อนที่จะเริ่มโปรแกรมถัดไป

4

เมื่อเริ่มชำนาญมากขึ้น

แนะนำให้เริ่มปั่น 80 - 90 รอบต่อนาที สลับกับแบบธรรมดา 15 นาที และแบบชัน 15 นาที และแบบธรรมดา 15 นาที ทำ 3 - 4 ครั้งต่ออาทิตย์ อย่างน้อย 3 อาทิตย์ก่อนที่จะเข้าโปรแกรมที่สูงขึ้นต่อไป

5

ลดความเร็ว

ขาดไม่ได้เลยนะสำหรับการออกกำลังกาย โดยผ่อนลงมา ค่อยๆ ปั่นให้ช้าลงๆ ประมาณ 5 นาที

คำแนะนำเล็กๆ น้อยๆ เรื่องอาหารลดน้ำหนัก และการควบคุมอาหาร สำหรับการปั่นจักรยานลดน้ำหนัก นั่นก็คือ

ปั่นก่อนมื้อเช้า

เวลาเราตื่นเข้ามาแล้วร่างกายเราจะอยู่ใน
สภาวะอดอาหารชั่วคราว (Fasted State)
เพราะฉะนั้นการออกกำลังกายหรือการไป
ปั่นจักรยานตอนเช้าจะช่วยกระตุ้นให้ร่างกาย
เราเผาผลาญไขมันซึ่งเป็นพลังงานสำรองหลัก
ของร่างกาย

ดื่มน้ำให้มากและทานเครื่องดื่มเกลือแร่

การดื่มน้ำจะช่วยทำให้ร่างกายเร่งอัตราการเผาผลาญ
ได้ง่ายขึ้นนะครับ ในสภาวะที่ร่างกายขาดน้ำ
จะไม่พร้อมทำอะไรทั้งสิ้นและเครื่องดื่มเกลือแร่
จะช่วยเติมเกลือแร่ที่เราเสียไปกับเหงื่อ
เพราะการขาดเกลือแร่อาจทำให้เกิด
อาการตะคริวและอื่นๆ ได้

เราก็ได้ทราบเทคนิคการลดต้นขาจากการ “ปั่นจักรยานออกกำลังกาย ลดน้ำหนัก” กันแล้วนะครับ หวังว่าสาว ๆ
คงจะไม่ต้องกังวลเรื่องขาใหญ่แล้วลดน้ำหนักได้ตามที่ต้องการกันนะครับ ผมหวังว่าบทความนี้จะสร้างแรงบันดาลใจและ
อยากให้บอกต่อๆ ไปกับเพื่อนๆ ของคุณกันด้วย อยากเห็นคนไทยหุ่นดีครับ

ออมอย่างไรให้เงินงอกเงย :

ออมในกองทุนให้งอกเงย ฉบับมนุษย์เงินเดือน
ลงทุน RMF ภาค 9 บริหารกองทุน RMF ด้วยตัวเอง
โดยการสับเปลี่ยนกองทุน

ในครั้งก่อนหน้า เราได้ทราบกันไปแล้วนะครับสำหรับการบริหารกองทุน RMF ด้วยตัวเองโดยการการเฉลี่ยต้นทุน (Dollar Cost Averaging : DCA) ในครั้งนี้เราจะมาทราบการบริหารกองทุนอีกวิธีหนึ่งนะครับ นั่นคือการสับเปลี่ยนกองทุน RMF ระหว่าง RMF ประเภทตราสารหนี้กับตราสารทุน

การสับเปลี่ยนกองทุน RMF ระหว่าง RMF ประเภทตราสารหนี้กับตราสารทุน เป็นการบริหารหน่วยลงทุน NAV ให้เพิ่มมากขึ้นในสภาวะตลาดที่แตกต่างกันในระหว่างตลาดที่เป็นขาขึ้นและตลาดที่เป็นขาลง โดยเลือกลงทุนใน RMF 2 กองทุนระหว่าง RMF ประเภทที่เน้นลงทุนในตราสารหนี้ และ RMF ที่เน้นลงทุนในตราสารทุน ซึ่งสองกองนี้จะอยู่ในงบลงทุนเดียวกันหรือต่างกันได้ แต่ต้องง่ายและรวดเร็วในการสับเปลี่ยนกองทุนและมีค่าใช้จ่ายในการสับเปลี่ยนกองทุนน้อยที่สุดหรือไม่มีเลยยิ่งดี ส่วนใหญ่จะเป็นกองทุนในงบลงทุนเดียวกันจะไม่เสียค่าสับเปลี่ยนกองทุนโดยเราจะซื้อกองทุนสองกองนี้ไว้พร้อมกันในจำนวนเงินที่เท่ากัน

ทำการสับเปลี่ยนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงราคาของ RMF ประเภทตราสารทุนเพิ่มขึ้นหรือลดลงไปครั้งละ 15% ของราคา NAV ล่าสุด ซึ่งจำนวนหน่วยลงทุนที่เราจะสับเปลี่ยนให้แบ่งที่ละ 1 ใน 4 ส่วนของจำนวนหน่วยลงทุนที่มีอยู่ทั้งหมด โดยเราซื้อกองทุนไว้พร้อมกันสองกองทุนในจำนวนเงินที่เท่ากันเราก็จะทำการสับเปลี่ยนกองทุน RMF สองกองระหว่าง RMF ตราสารทุนที่เราซื้อไว้มาเป็นกองทุนอีกประเภทหนึ่งโดยยึดการเปลี่ยนแปลงราคาของกองทุน RMF ประเภทตราสารทุนเป็นหลัก กล่าวคือหากราคา NAV ของกองทุนตราสารทุนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 15% ของราคา NAV ที่เราซื้อ เราก็จะดำเนินการขายสับเปลี่ยนกองทุนตราสารทุนไปอีกกองทุนหนึ่งในจำนวน 1/4 ของจำนวนหน่วยลงทุนทั้งหมด เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ ผู้เขียนขอยกตัวอย่างกองทุนเปิดภัทร หุ้นทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (PHATRA EQRMF) ซึ่งกองทุนประเภทที่ลงทุนในตราสารทุน จำนวน 40,000 บาท และกองทุนเปิดภัทร ตลาดเงินเพื่อการเลี้ยงชีพ : (PHATRA MMRMF) ซึ่งกองทุนประเภทที่ลงทุนในตราสารหนี้ จำนวน 40,000 บาท ไว้พร้อมกัน ในวันที่ 2 ตารางต่อไปนี้

วันที่	PHATRA MMRMF		PHATRA EQRMF		ราคา PHATRA EQRMF เพิ่มขึ้น 15 % ก็จะสับเปลี่ยน(ขาย)	ราคา PHATRA EQRMF ลดลง 15 % ก็จะสับเปลี่ยน(ซื้อ)
	ราคา	จำนวนหน่วย	ราคา	จำนวนหน่วย		
2 ก.ค. 61	11.4739	3,486.1730	39.4136	1,014.8781	45.3256	33.5016

จากตาราง หากเราซื้อกองทุนประเภทตราสารหนี้และตราสารทุนพร้อมกัน ณ วันที่ 2 ก.ค. 61 เราจะได้ PHATRA MMRMF ในราคา 11.4739 บาท จะได้หน่วย NAV จำนวน 3,486.1730 หน่วย และ PHATRA EQRMF ในราคา 39.4136 บาท จำนวน 1,014.8781 หน่วย เมื่อเวลาผ่านไป หากราคากองทุน PHATRA EQRMF เปลี่ยนไปที่ราคา 45.3256 บาท เราจะดำเนินการขายสับเปลี่ยนกองทุนจำนวน 1 ใน 4 ของจำนวนหน่วยลงทุนทั้งหมดของกองทุน PHATRA EQRMF นั่นคือ ประมาณ 253 หน่วย ไปซื้อ PHATRA MMRMF แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าในอนาคตข้างหน้า หากราคากองทุน PHATRA EQRMF เปลี่ยนไปที่ราคา 33.5016 บาท จะดำเนินการซื้อ PHATRA EQRMF เพิ่ม โดยเอาเงินจากการขาย PHATRA MMRMF จำนวน 1 ใน 4 ส่วนของจำนวนหน่วยลงทุนทั้งหมดของ PHATRA MMRMF นั่นคือ 871 หน่วย ไปซื้อ PHATRA EQRMF เราทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ ซึ่งราคาอาจจะไม่ได้เปลี่ยนแปลงทุกปี แต่เรากำหนดเป้าหมายไว้ที่ 15 % ของ PHATRA EQRMF ที่มีการเปลี่ยนแปลง ในระยะยาวเราก็จะได้หน่วยลงทุนเพิ่มขึ้น และสุดท้ายเราก็จะได้ผลตอบแทนเพิ่มมากขึ้นนั่นเอง

จากตารางหากเราซื้อกองทุนประเภทตราสารหนี้และตราสารทุนพร้อมกัน ณ วันที่ 2 ก.ค. 61 เราจะได้ PHATRA MMRMF ในราคา 11.4739 บาท จะได้หน่วย NAV จำนวน 3,486.1730 หน่วย และ PHATRA EQRMF ในราคา 39.4136 บาท จำนวน 1,014.8781 หน่วย เมื่อเวลาผ่านไป หากราคาของกองทุน PHATRA EQRMF เปลี่ยนไปที่ราคา 45.3256 บาท เราจะดำเนินการขายสับเปลี่ยนกองทุนจำนวน 1 ใน 4 ของจำนวนหน่วยลงทุนทั้งหมดของกองทุน PHATRA EQRMF นั่นคือประมาณ 253 หน่วย ไปซื้อ PHATRA MMRMF แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าในอนาคตข้างหน้า หากราคาของกองทุน PHATRA EQRMF เปลี่ยนไปที่ราคา 33.5016 บาท จะดำเนินการซื้อ PHATRA EQRMF เพิ่ม โดยเอาเงินจากการขาย PHATRA MMRMF จำนวน 1 ใน 4 ส่วนของจำนวนหน่วยลงทุนทั้งหมดของ PHATRA MMRMF นั่นคือ 871 หน่วย ไปซื้อ PHATRA EQRMF เราทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ ซึ่งราคาอาจจะไม่ได้เปลี่ยนแปลงทุกปี แต่เรากำหนดเป้าหมายไว้ที่ 15 % ของ PHATRA EQRMF ที่มีการเปลี่ยนแปลงในระยะยาวเราก็จะได้หน่วยลงทุนเพิ่มขึ้น และสุดท้ายเราก็จะได้ผลตอบแทนเพิ่มมากขึ้นนั่นเอง

เป็นอย่างไรกันบ้างครับ ไม่ยากสักเท่าไรเลยนะครับ สำหรับการบริหารกองทุน RMF ด้วยตัวเอง เพียงแค่เราสนใจติดตามพอร์ตการลงทุนของเราทั้งสองประเภท เราก็สามารถสับเปลี่ยนกองทุนเพื่อให้ได้หน่วยลงทุนมากขึ้น และได้ผลตอบแทนจากการลงทุนมากขึ้นนั่นเอง ซึ่งเราสามารถทำทั้งสองแบบ

ไปพร้อมกันเลย โดยการเฉลี่ยต้นทุน (Dollar Cost Averaging : DCA) ซึ่งในการซื้อทุกเดือนในที่นี้เราจะซื้อเพิ่มเฉพาะกองทุน RMF ที่ลงทุนในตราสารทุน ส่วนกองทุน RMF ตราสารหนี้เราไม่ต้องซื้อเพิ่ม แต่ใช้วิธีบริหารโดยการสับเปลี่ยนหน่วยลงทุน แต่ถ้าถามว่าการสับเปลี่ยนกองทุนเป็นวิธีการที่ยั่งยืนหรือไม่ เราก็เลือกการเฉลี่ยต้นทุนอย่างเดียวก็ได้รับเพราะได้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการซื้อไว้ก่อนเดียวทั้งหมด

ไม่ว่าจะเป็นการบริหารกองทุน RMF โดยการการเฉลี่ยต้นทุน หรือการสับเปลี่ยนกองทุน RMF หรือจะทำทั้งสองวิธีก็จำเป็นต้องมีการซื้อขายที่สะดวกรวดเร็วเพื่อให้ทันต่อการสับเปลี่ยนกองทุน ดังนั้นผู้เขียนจะแนะนำให้สมัครการซื้อขายโดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตหรือเปิดบัญชีกับบริษัทตัวแทนจำหน่ายหรือบริษัทหลักทรัพย์ (บล.) นะครับ เพื่อให้เราสามารถสับเปลี่ยนกองทุน RMF ได้หลากหลายกองและดำเนินการได้อย่างสะดวกผ่านระบบแอปพลิเคชันผ่านมือถือได้ ซึ่งสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินการ

ในครั้งต่อไปเราจะมาสรุปในภาพรวมของการลงทุนในกองทุน RMF ตั้งแต่ต้นจนจบเลยนะครับว่าที่ผ่านมาเราได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับ RMF ไปบ้างแล้ว และมีอะไรที่เป็นสาระสำคัญที่เราต้องคำนึงถึงเมื่อต้องลงทุนในกองทุน RMF ตั้งแต่ RMF ภาค 1 - ภาค 9 ไว้ในครั้งถัดไปนะครับ

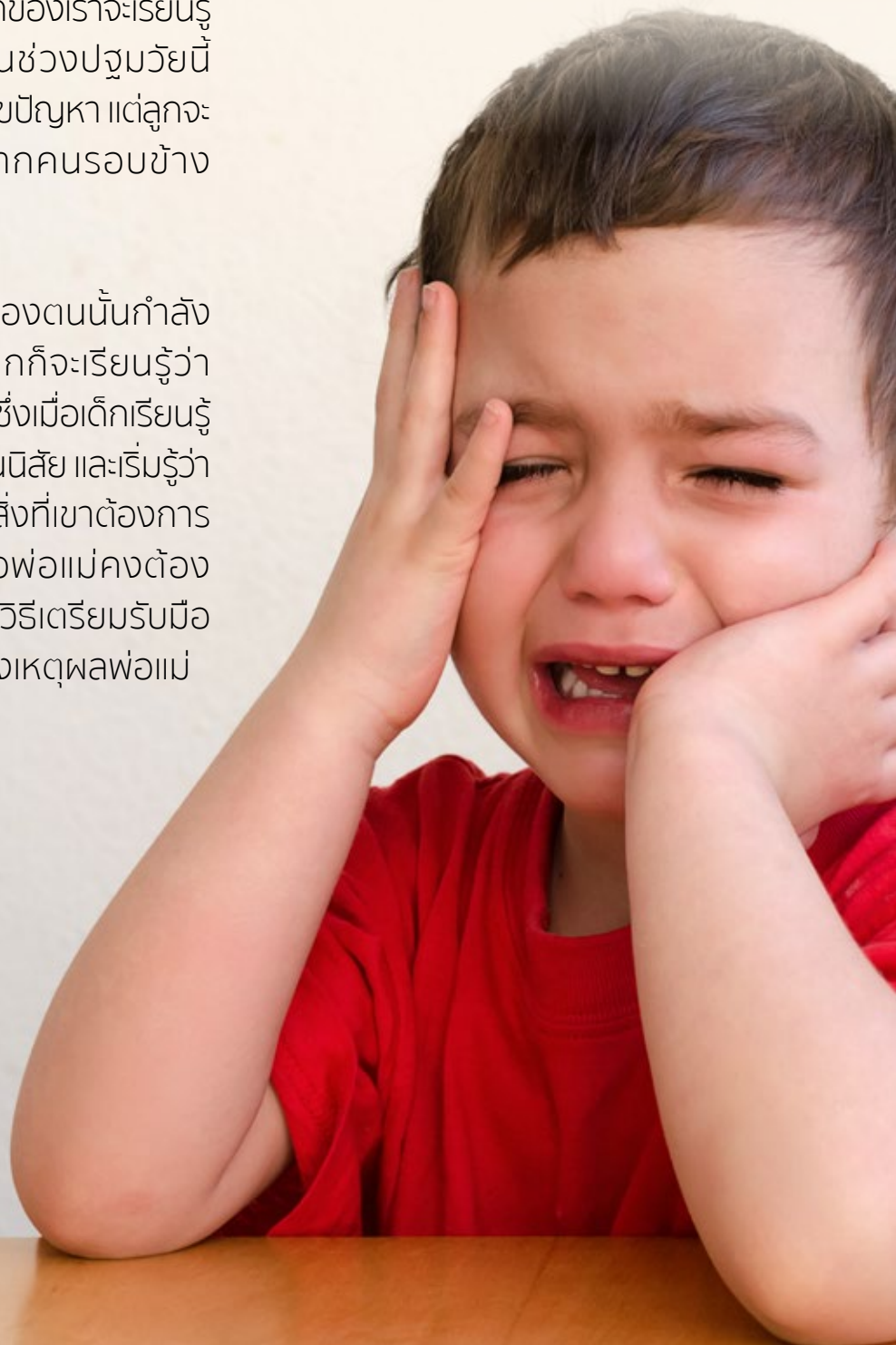

6 วิธีรับมือ

ไม่ให้ลูกเอาแต่ใจตัวเอง

เด็กแรกเกิดจนถึงอายุ 6 ขวบ ลูกของเราจะเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก ซึ่งเด็กในช่วงปฐมวัยนี้ ยังไม่สามารถใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา แต่ลูกจะคอยสังเกตการตอบสนองจากคนรอบข้าง ทั้งพ่อแม่ และผู้ดูแล

หากพ่อแม่ที่ไม่รู้มาก่อนว่าลูกของตนนั้นกำลัง “ลองดี” กับตัวเองแล้วละก็ ลูกก็จะเรียนรู้ว่า “ถ้าทำอย่างนี้แล้วพ่อแม่จะยอม” ซึ่งเมื่อเด็กเรียนรู้ไปหลายๆ เข้า ก็จะทำให้พัฒนากลายเป็นนิสัย และเริ่มรู้ว่า จะทำอย่างไรให้ผู้ใหญ่ยอมทำในสิ่งที่เขาต้องการนั่นเอง ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นแล้วพ่อแม่คงต้องเหนื่อยอีกเยอะเลยล่ะ วันนี้เรามีวิธีเตรียมรับมือไม่ให้ลูกเอาแต่ใจตัวเองและรับฟังเหตุผลพ่อแม่

ทำแบบนี้ แล้วพ่อแม่จะยอม

คุณพ่อคุณแม่เคยเจอลูกมีอาการเหล่านี้บ้างหรือเปล่า

1. เวลาที่ลูกต้องการจะให้พ่อแม่ทำอะไรให้ เช่น กินขนม ชื้อของเล่น พาไปเที่ยว เมื่อไม่ได้ตั้งใจ ลูกก็จะร้องไห้งอแง หนักรู้ เข้ามีอาการดิ่งลงไปกับพื้น ชักดิ้นชักงอ สุดท้ายพ่อแม่ก็ต้องยอมทำตามที่ลูกต้องการ
2. เวลาที่ไปขัดใจลูก เช่น ให้อยู่คนเดียวเพื่อไปทำกิจกรรมอื่น ลูกก็จะร้องไห้งอแง
3. เวลาที่พ่อแม่สอนหรือบอกลูกให้ทำอะไร ลูกมักจะต่อต้าน หรือไม่ยอมทำตาม

สาเหตุที่ลูกมีอาการเหล่านั้นเพราะ

1. นับตั้งแต่ลูกเกิดออกมา ลูกของเราก็จะมีการเรียนรู้ เช่น เมื่อตัวเองรู้สึกหิว เมื่อร้องไห้แล้วมีน้ำนมให้กิน เด็กก็จะเรียนรู้ว่า อ้อ.. ถ้าหิวให้ร้องไห้ละ เดียวจะมีน้ำนมมาให้กินอีกรอบ
 2. เมื่อลูกเรียนรู้ว่าทำแบบไหนแล้วได้ผล แต่เมื่อทำซ้ำแล้วยังไม่ได้สิ่งที่ตัวเองต้องการ ลูกก็จะเพิ่มความรุนแรงของการกระทำขึ้นไปอีก เช่น ครั้งแรกพ่อแม่พาไปเที่ยวแล้วซื้อของเล่นหรือขนมให้ลูกกิน เมื่อพาออกไปอีก ลูกก็จะให้เราซื้อขนมหรือของเล่นเพิ่มให้ เมื่อไม่ได้ ลูกก็จะร้องไห้ หากการร้องไห้ครั้งนี้ทำให้พ่อแม่ใจอ่อนจนทำตามสิ่งที่ลูกต้องการ ลูกก็จะเรียนรู้และเข้าใจไปเองว่า “ทำแบบนี้แล้วพ่อแม่จะยอม”
- เมื่อวันต่อไปอยากจะได้อะไร ลูกก็จะนำกลับไปใช้มุขเดิม คือ ร้องไห้งอแง ถ้าไม่ได้ ลูกก็จะร้องไห้หนักขึ้น ดังขึ้น มีอาการลงปอน ชักดิ้นชักงอ หากพ่อแม่ยอมตามใจลูก ลูกก็จะจดจำไปอีกว่า “ถ้าทำแบบนี้ 1 ไม่ได้ ก็ทำแบบขั้นที่ 2 นี่ แล้วพ่อแม่จะยอมฉัน”
- ยิ่งพ่อแม่เห็นลูกร้องไห้งอแงแล้วก็ตามใจ หรือพุดใจลูก ลูกก็จะยิ่งจดจำว่า ทำแบบนี้แล้วจะมีคนรัก คนเอาใจ ซึ่งเด็กทุกคนจะเรียนรู้เองตามธรรมชาติ ทำให้ยิ่งโตขึ้น ลูกจะยิ่งเอาแต่ใจมากขึ้น และหากขัดใจก็จะร้องไห้หรือมีพฤติกรรมที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น

ทางแก่ไม่ให้ลูกเอาแต่ใจตัวเอง

1. ต้องทำความเข้าใจกับธรรมชาติของลูกให้มากกว่าลูกในวัยนี้ (ช่วง 6 ขวบแรก) นั้น หากพ่อแม่สอนและฝึกไม่ตามใจลูกทุกครั้งที่ยร้องไห้แง ลูกจะโตขึ้นมาโดยไม่ติดนิสัยเหล่านี้

2. ให้ลูกหัดเรียนรู้การช่วยเหลือตัวเอง เช่น พ่อแม่อาจจะเริ่มฝึกลูก (เริ่มตอน 2 ขวบ) ให้เริ่มใส่เสื้อผ้าเอง กินข้าวเอง ตีมน้ำจากแก้วเอง ฯลฯ และควรพาลูกไปเล่นกับเพื่อนๆ ในวัยเดียวกัน เมื่อลูกไปเจอกับเพื่อนในวัยเดียวกัน ลูกจะเรียนรู้การแบ่งปัน การได้รับและการให้

3. เวลาที่ลูกร้องไห้เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ตัวเองต้องการ (ประเภทลงไปนั่งดินชักกระตุกๆ ที่พื้น) สิ่งแรกที่พ่อแม่ต้องทำคือ การเข้าไปอุ้มลูก กอดลูกไว้โดยไม่ต้องไปไวยวายเป็นตุตุว่าลูก แค่กอดลูกไว้เฉยๆ แล้วพาลูกออกมาจากสิ่งที่เขาต้องการ เช่น ร้านขนม ร้านของเล่น

การกอดลูกเอาไว้เฉยๆ โดยที่พ่อแม่ไม่ดู ไม่ด่า ไม่ว่าอะไรลูก เมื่อลูกร้องไห้จนเหนื่อยและไม่เห็นสิ่งเรา (สิ่งที่ตัวเองอยากได้ เช่น ขนม ของเล่น ฯลฯ) สักพักลูกก็จะลืมไปเอง ซึ่งเมื่อลูกอารมณ์เริ่มดีขึ้น พ่อแม่ควรสอนลูกว่า เหตุใดพ่อแม่จึงไม่ซื้อหรือทำสิ่งนั้นให้ลูก แต่ไม่ควรไปดุด่าลูกอีก แคบอกเหตุผลว่าทำไมถึงไม่ทำหรือซื้อสิ่งนั้นให้ก็พอค่ะ

โปรดจำไว้ว่า แม้ว่าลูกจะยังเล็ก จะไม่เข้าใจเหตุผลที่พ่อแม่อธิบายไปทั้งหมด แต่ถ้าพ่อแม่ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆ ลูกจะซึมซับถึงการใช้เหตุผล ไม่ใช่การใช้อารมณ์ของพ่อแม่ได้ตอบ พ่อแม่หลายคนมักจะด่าว่าลูกว่า “ร้องทำไม หยุดร้องเดี๋ยวนี้” ซึ่งทำให้ลูกรู้สึกว่าเขาไม่ได้รับความรัก พ่อแม่ไม่รักเขา ลูกจึงต้องเรียกร้อง (ด้วยการร้องไห้แง และดื้อๆ เพิ่มขึ้นนั่นเอง)

4. หัดตั้งคำถามกับลูกบ่อยๆ ถามลูกว่าลูกรู้สึกอย่างไรบ้าง และลูกคิดอย่างไรกับสิ่งที่ตัวเองอยากได้ ทำไมถึงอยากได้สิ่งๆ นั้น และทำไมจะต้องเอาสิ่งๆ นั้นให้ได้

5. เปิดโอกาสให้ลูกได้หัดตัดสินใจเองบ้าง อาจจะเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ หรือเรื่องเกี่ยวกับตัวของลูกเอง เช่น จะเลือกเสื้อผ้าตัวไหนดี (ลูกจะได้อารมณ์ดี เพราะบางครั้งลูกอาจจะไม่พอใจชุดที่พ่อแม่เลือกให้ก็ได้) มื้อเย็นนี้จะกินอาหารอะไรดี (มีเมนูอาหารให้เลือกหลากหลาย แล้วลูกเป็นคนตัดสินใจ) ฯลฯ เป็นต้น

6. พุดคุยกับลูกให้บ่อย เด็กในช่วงปฐมวัยนั้น พ่อแม่เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวและเป็น “ของเล่น” ที่ดีที่สุดสำหรับเขา หากพ่อแม่พุดคุยกับลูกสม่ำเสมอ เล่นกับลูก ให้ความรัก กอดลูกให้มาก ลูกจะไม่ใช้ความก้าวร้าวเป็นตัวต่อรองกับพ่อแม่

พ่อแม่เป็นสิ่งยึดเหนี่ยว
และเป็น “ของเล่น”
ที่ดีที่สุดสำหรับเขา

ขอขอบคุณ บทความดีๆ จาก Babytrick

เด็กยิ่งชนยิ่งฉลาด จริงหรือ

คำว่า “**ชน**” หรือที่ภาษาอังกฤษใช้ว่า “Naughty” หมายถึง “**อาการอยู่ไม่สุข เล่นโน่นเล่นนี่ ทำให้เดือดร้อน**” ดังนั้น ลูกหลานของเรา ถ้าเป็นเด็กชนก็จะทำให้เราที่เป็นผู้ใหญ่ รู้สึกรำคาญ บางคนเก็บอารมณ์ไม่อยู่ ถึงกับตวาด ดุด่า เขี่ยนตีเด็กที่ชกชนนั้น โดยไม่ยั้งคิด อันจะเป็นผลเสียต่อการเจริญเติบโตของเด็ก ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะคุณพ่อคุณแม่มือใหม่ หากมีลูกน้อยที่ชกชนคงทำเอาเหนื่อยอกเหนื่อยใจ น่าดู เพราะเจ้าหนูจอมชนจะไม่อยู่เป็นสุข เรียกว่าอยู่นิ่งๆ ไม่เป็น แถมทำเลอะเทอะเลอะเทอะ น่าปวดหัว พ่อแม่ก็ต้องคอยเก็บล้างทำความสะอาด ไหนจะต้องจับเจ้าตัวดีมาอาบน้ำใหม่ อีก ไม่รู้จักจบสิ้น เล่นเอาหมดแรง แต่ก่อนจะนอนหมดแรงเรามีข่าวดีมาบอก คือ มีนักวิจัย 2 คน ค้นพบว่า การที่เด็กเล็กมีนิสัยเป็นเจ้าจอมจุนแสบชกชนกลับเป็นการดี เพราะยิ่งชนมาก ก็ยิ่งเรียนรู้ได้ดีกว่า

บทความที่ได้รับการเผยแพร่ ภายใต้หัวข้อ Highchair Philosophers หรือ ‘นักปรัชญาบนเก้าอี้เด็ก’ พิมพ์ในวารสาร Developmental Science ระบุว่า สองผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยไอโอวา คือ ลาริสซา ซามูเอลสัน และ ลินน์ เพอร์รี เปิดเผยผลการวิจัยที่สรุปได้ว่า **“เด็กซุกซนกว่ามีการเรียนรู้ได้มากกว่าจริงๆ”**

นักวิจัยทั้งสองได้ทำการทดลองความฉลาดเฉลียวของเด็กซุกซน จากเด็กวัย 16 เดือน ทั้งหมด 72 คน โดยแบ่งเด็กๆ เหล่านี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่นั่งบนเก้าอี้สูงสำหรับการรับประทานอาหารของเด็ก และกลุ่มเด็กที่นั่งบนเก้าอี้หันเข้าหาโต๊ะเด็กแบบธรรมดา โดยเด็กแต่ละคนจะได้รับวัตถุที่ไม่แข็ง (แน่นอนว่าไม่อันตรายกับเด็กด้วย) จำนวน 14 รายการ เช่น แยมสตรอเบอร์รี่ ซอสบัตเตอร์สก็อต ซอสซ็อกโกแลตชีส ข้าวโอ๊ต เป็นต้น เด็กๆ จะได้รับการบอกชื่อสิ่งของแต่ละอย่าง โดยเป็นชื่อสมมติที่ตั้งขึ้นมาเพื่อให้เด็กเรียกได้ง่าย เช่น แทนชื่อแยมสตรอว์เบอร์รี่ว่า “อึ๊ก” แทนชื่อชีสว่า “ก้า” เป็นต้น จากนั้นจึงปล่อยให้เด็กๆ ทำอะไรกับวัตถุเหล่านั้นก็ได้ตามใจภายในเวลาที่กำหนด ก่อนที่เจ้าหน้าที่จะกลับมาใหม่พร้อมกับตัวอย่าง 14 รายการเหมือนข้างต้น แล้วให้เด็กๆ แต่ละคนบอกชื่อของที่พวกเขาเข้ามาว่าคืออะไรบ้าง

ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กๆ ที่มีพฤติกรรมแบบฉบับเด็กชุกชนช่างป่วน ทั้งจิ้ม บีบ ขยำ ละเลง เอามาชิม ปาของลงกับพื้น หรืออื่นๆ สามารถระบุชื่อของวัตถุตัวอย่างได้ถูกต้องถึง 70% เมื่อเทียบกับเด็กที่ทำแค่เอานิ้วจิ้มๆ แล้วก็เลิกสนใจ ปรากฏว่าตอบได้ถูกต้องเพียง 50% เท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การได้นั่งอยู่บนเก้าอี้สูงสำหรับเด็กมีส่วนช่วยให้เด็กๆ ตอบได้ถูกต้องมากกว่าเด็กที่นั่งบนชุดโตะเก้าอี้ธรรมดาด้วย เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า เก้าอี้เด็กนั้นเป็นโต๊ะอาหารสำหรับเด็กเล็กไปในตัว และพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้บ่อยครั้งก็เกิดขึ้นยามรับประทานอาหาร ที่เด็กๆ ชอบที่จะเล่นกับอาหารในถาดตรงหน้าพวกเขาด้วยการจิ้ม บีบ คลำ นำเข้าปาก หรือเอาอาหารมาขว้างปา เลอะเทอะ ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเอง เมื่อวัดความสามารถในการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยเช่นนี้ เด็กกลุ่มนี้จึงมีแนวโน้มทำได้ดีกว่านั่นเอง

— “ —

พฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้
บ่อยครั้งก็เกิดขึ้น
ยามรับประทานอาหาร...

...เมื่อวัดความสามารถในการเรียนรู้
ในสภาพแวดล้อมที่คุณเคยเช่นนี้
เด็กกลุ่มนี้จึงมีแนวโน้มทำได้ดีกว่านั่นเอง

— ” —

เมื่อเห็นผลการวิจัยออกมาเช่นนี้แล้ว คุณพ่อคุณแม่ที่มีตัวน้อยแสนจะแสนซน ก็คงหายเหนื่อยเป็นปลิดทิ้ง เพราะความแสนซนที่ว่านี้คือตัวบ่งบอกว่าเขามีแนวโน้มจะโตไปเป็นเด็กฉลาดเลยทีเดียว ที่สำคัญว่าการปลูกฝังเลี้ยงดูและส่งเสริมของคุณพ่อคุณแม่นั้นจะเป็นไปในทิศทางใด ถ้าใจร้อนโกรธง่ายไม่ให้ง่ายให้อารมณ์กับเด็กจนอยู่เสมอ แทนที่จะเป็นการเสริมเติมเต็มความฉลาดกลับจะเป็นผลร้ายในทิศทางตรงกันข้าม เขาจะกลายเป็นเด็กชนสมาธิสั้นไปเลยก็อาจเป็นได้

ทางจิตแพทย์อธิบายว่าพฤติกรรมเช่นนี้ถือเป็นโรคชนิดหนึ่ง เรียกว่า **โรคชนสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD))** คือการที่เด็กไม่สามารถจดจ่อทำอะไรสิ่งหนึ่งได้นาน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตัวเองได้ ซึ่งโรคนี้หากไม่แก้ไขก็จะมีผลต่อเนื่องไปจนถึงวัยรุ่นและผู้ใหญ่ได้เลยทีเดียว ขออย่าได้โชคร้ายขนาดนั้นเลย

เดือนรอมะฎอน ตะลอนจากรัตนา

จะว่าไปการเดินทางท่องเที่ยวประเทศมุสลิมในช่วงเดือนรอมะฎอน ก็เป็นทางเลือกที่ไม่เลวเหมือนกัน แม้ว่าช่วงนี้จะหาของกินยากสักหน่อย จนหลายคนกลัวว่าจะต้องอดมื้อกินมื้อ แต่ในความเห็นส่วนตัว ถ้าเทียบระหว่างข้อดีกับข้อเสีย ผมว่าข้อดีมีเยอะกว่า

ข้อดีที่เห็นชัดๆ ก็อย่างเช่น เรามีโอกาสได้เห็นวิถีชีวิตของชาวมุสลิมที่แตกต่างไปจากช่วงเวลาปกติ ไม่ว่าจะเป็นการประกอบศาสนกิจ หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน ข้อดีอีกอย่างก็คือ เนื่องจากช่วงรอมะฎอนเป็นเหมือนกับช่วงพักเบรกจากกิจกรรมการท่องเที่ยวของชาวมุสลิม เพราะฉะนั้น ตามสถานที่สำคัญๆ จึงมีนักท่องเที่ยวน้อยกว่าปกติ ซึ่งก็เป็นเรื่องดีที่ทำให้เราไม่ต้องคอยเบียดเสียดกับนักท่องเที่ยวคนอื่นๆ มากนัก หรือต้องรอรับบริการอะไรนานๆ แถมนในช่วงนี้ตั๋วเครื่องบินและที่พักก็มักลดราคา เพราะถือเป็นหน้าโลว์ซีซั่น ดังนั้น ท่องเที่ยวประเทศมุสลิมช่วงนี้จึงค่อนข้างสบายกระเป๋าสุดๆ

เป็นความบังเอิญมากๆ ที่การเดินทางไปจากรัตนาครั้งนี้ (ปลายเดือนพฤษภาคม 2561) ตรงกับช่วงเดือนบวชพอดิบพอดี ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของผมกับประสบการณ์ท่องเที่ยวในช่วงเดือนรอมะฎอน แม้จะเคยเดินทางไปประเทศมุสลิมมาแล้วเป็นสิบหน รอมะฎอนก็รอมะฎอนเถอะ ไม่ได้ทำให้ผมหวาดวิตกเลยสักนิด หน้าซำกลับรู้สึกตื่นเต้นที่จะได้สัมผัสกับสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งจะได้พบเจอในอีก 11 เดือนที่เหลือ

อุตุสำหิไปจากการต้าช่วงรอมะฎอนทั้งที่ ไม่ไป ป่วนเปี่ยน ค้อมๆ มองๆ แถวมัสยิด ก็คงจะเสียเที่ยวแยะ เพราะ ช่วงเวลานี้ถือเป็นโอกาสพิเศษที่จะได้เห็นชาวมุสลิมมาชุมนุมกัน เพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอย่างพร้อมเพรียง ทั้งในช่วง ละหมาดฟัรดู (ละหมาดประจำวัน) และละหมาดตารอเวียะห์ ช่วงหัวค่ำซึ่งจะมีเฉพาะเดือนรอมะฎอนเท่านั้น ชาวมุสลิม เชื่อว่าละหมาดตารอเวียะห์จะทำให้ได้กุศลแรง ฉะนั้น จึงเป็นช่วงเวลาที่เราจะได้เห็นชาวมุสลิมเดินทางไปยังมัสยิด มากที่สุด

เมื่อพิจารณาดูแล้ว ในกรุงจาการ์ตา คงไม่มีมัสยิด แห่งใดนำไปชมมากเท่ากับมัสยิดอิสติกัลล (Istiqlal Mosque) อีกแล้ว เนื่องจากมีชื่อเสียงในความใหญ่โตโอฬารถึงขนาด ขึ้นลิสต์อันดับหนึ่งของอาเซียน และอันดับ 4 ของโลก ด้วย ขนาดความจุมากถึง 2 แสนคน ฉะนั้น หัวเด็ดตีนขาดยังไง ผมก็ต้องเข้าไปพิสูจน์ให้เห็นกับตาให้ได้ว่ามัสยิดอิสติกัลล ยิ่งใหญ่อลังการสมคำร่ำลือมากน้อยแค่ไหน

ด้วยความมุ่งมั่นสุดชีวิตที่จะต้องไปเห็นพิธีละหมาด ที่มัสยิดอิสติกัลลให้ได้ ผมจึงต้องใส่เกียร์สี่รีบสาวเท้าให้ทัน พิธีละหมาดเวลากลางวัน (ซุฮฺริ) ที่จะมีขึ้นในอีกไม่กี่นาที ข้างหน้า เพราะหากพลาดไปแล้ว กว่าจะได้เห็นพิธีละหมาด อีกก็ต้องรออีกหลายชั่วโมง

พอไปถึงหน้าประตูทางเข้า เห็นผู้คนเดินไปมากัน ขวักไขว่ มีผู้ชายหลายคนสวมชุดคลุมยาวเกือบถึงข้อเท้า แบบชาวอาหรับหรือชุดโต๊ป บ้างก็ถุงใส่รองเท้าแบบพื้นเมือง โดยมีหมวกกะปิเยาะห์สวมอยู่บนศีรษะ พอเดินเข้าไปใกล้ จะถึงอาคารมัสยิด พบเด็กผู้หญิงหน้าตาจิ้มลิ้มคนหนึ่ง เดินเข้ามาประชิด แล้วยื่นถุงหิ้วพลาสติกสีดำมาให้ ผมรับถุง นั้นไว้แบบงงๆ โดยไม่รู้ว่าจะทำอะไร พอรับเสร็จ เธอก็แบมือ ขอรับเงินค่าถุงจากผม คิดเป็นเงินไทยราว 2 บาท จนกระทั่ง เดินถึงบันไดทางขึ้นมัสยิด จึงได้รู้ว่าถุงดำที่วานี้เอาไว้ใส่ใส่ รองเท้า

1 รอมะฎอนปีนี้ตรงกับวันที่ 17 พฤษภาคม ถึง 15 มิถุนายน

หลังจากเลือกทำเลวางถ่วงรองเท้าเหมาะสมๆ ได้แล้ว ผมก็รีบจ้ำจ๋อก้าวขึ้นบันไดไปยังโถงกลางของมัสยิดทันที เพราะเสียงอาซาน (Azan) ที่ดังกึกก้องไปทั่ว เป็นสัญญาณว่า การละหมาดกำลังจะเริ่มขึ้น ผมเลือกกระเป๋ารอบโถงกลางชั้น 2 เป็นที่มั่น เพื่อจะได้สังเกตการณ์พิธีละหมาดได้ถนัดตา ทั้งเพื่อไม่ให้รบกวนพิธีกรรม

ภาพพิธีละหมาดที่มัสยิดอิสติศลักัลนับเป็นภาพชวนขนลุก แม้ผมจะเคยเข้าร่วมพิธีละหมาดที่มัสยิดมาแล้วหลายครั้ง แต่ก็ไม่เคยเห็นพิธีละหมาดครั้งใดมีผู้เข้าร่วมเยอะเท่าครั้งนี้ มาก่อน แม้จะด้วยสายตาจำนวนผู้เข้าร่วมคงไม่เกิน 1 ใน 10 ของความจุที่มัสยิดรองรับได้ แต่ภาพศาสนิกชนเรือนหมื่นที่กระทำพิธีโดยพร้อมเพรียง เป็นระเบียบเรียบร้อย คลอเคล้าด้วยเสียงร่ายบทสวดอันโหยหวน ส่งผลให้พิธีละหมาดมีมนต์ขลังชนิดที่ตรึงตาตรึงใจผมมาจนทุกวันนี้

ไม่ไกลจากมัสยิดอิสติศลักัล จะพบเห็นสิ่งก่อสร้างหนึ่งสูงตระหง่านอยู่กลางลานกว้างของจัตุรัสเมอร์เดกา (Merdeka) ซึ่งเชื่อว่าใครเห็นก็ต้องร้องอ้อ เพราะถือเป็นโลโก้การท่องเที่ยวของกรุงจาการ์ตา นั่นคือ อนุสรณ์สถานแห่งชาติ (National Monument) หรือที่เรียกกันติดปากว่า “โมนาส” (Monas)

โมนาสสร้างขึ้นเพื่อรำลึกถึงชัยชนะของการต่อสู้เพื่อเอกราชของชาวอินโดนีเซีย โดยออกแบบให้มีรูปร่างค่อนข้างแปลกตา คือมีลักษณะเป็นเสาสูงๆ ทรงสี่เหลี่ยมเสียดยอดขึ้นไปบนฟ้า ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมปากบาน ผมจินตนาการไปต่างๆ นานาเท่าไรก็นึกไม่ออกว่าโมนาสรูปร่างเหมือนอะไร ภายหลังพอได้อ่านข้อมูลการท่องเที่ยวจึงได้รู้ว่าโมนาสได้แรงบันดาลใจมาจากศิวลึงค์บนฐานโยนี ซึ่งข้อนี้ทำให้ผมประหลาดใจอยู่มากทีเดียว เพราะนึกไม่ถึงว่าประเทศมุสลิมที่ใหญ่ที่สุดในโลก จะล้าตังศิวลึงค์ไว้กลางเมือง

ใครที่มาถึงโมนาสแล้ว น้อยคนที่จะพลาดขึ้นไปชมวิวยอบกรุงบนยอดหอคอย ซึ่งสูงจากพื้นดินกว่า 100 เมตร ผมเองก็ไม่อยากเป็นหนึ่งในคนที่พลาด เลยต้องตั้งหน้าตั้งต่ายืนเข้าคิวรอขึ้นลิฟต์เป็นเวลาร่วมๆ 1 ชั่วโมง เนื่องจากแถวยาวเป็นหางว่าว งานนี้กว่าจะได้เห็นวิวยสวยๆ ก็ต้องแลกกับความเมื่อยล้าที่ฉวยโอกาสมาเกาะกุมแข้งขาลามไปถึงแผ่นหลัง

สถานที่อีกแห่งหนึ่งที่เราค้นไทยไม่ควรพลาด คือ พิพิธภัณฑ์แห่งชาติอินโดนีเซีย (National Museum of Indonesia) ซึ่งอยู่ห่างจากจัตุรัสเมอร์เดกาเพียงแค่นก้นกิ้ง ที่นั่นนอกจากจะเป็นแหล่งรวบรวมโบราณวัตถุชิ้นเอกนับพันชิ้นจากทั่วประเทศแล้ว ด้านหน้าพิพิธภัณฑ์ยังตั้งแสดงช้างลำริดขนาดกลางบนฐานปูนสีขาว ซึ่งได้รับพระราชทานมาจากรัชกาลที่ 5 เมื่อคราวเสด็จประพาสชวา ใน พ.ศ. 2414 ช้างลำริดตัวนี้เป็นที่มาของชื่อเรียกพิพิธภัณฑ์อีกชื่อหนึ่งว่า “Museum Gajah” (พิพิธภัณฑ์ช้าง) ซึ่งแปลเป็นไทยว่า “พิพิธภัณฑ์ช้าง”

ในฐานะคนไทยคนหนึ่ง เมื่อได้เห็นช้างลำริดตัวนี้ ก็อดรู้สึกภาคภูมิใจไม่ได้ที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าธิราชวชิรโกศลถึงต่างแดน ทั้งเป็นประจักษ์พยานที่แสดงให้เห็นถึงสันถวไมตรีอันยาวนานของทั้ง 2 ชาติ ที่ยืนยงคงอยู่จวบจนปัจจุบัน

เป็นความตั้งใจตั้งแต่ก่อนเดินทางมาอินโดนีเซียคราวนี้ว่า อยากจะเห็นเจ้ามังกรโคโมโด (Komodo Dragon) ตัวเป็นๆ สักครั้ง เนื่องจากพวกมันเป็นสัตว์หายากที่พบได้เฉพาะในอินโดนีเซียเท่านั้น ครั้นจะให้เดินทางไปชมถึงเกาะโคโมโดแถบหมู่เกาะซุนดาน้อย ก็คงไม่ไหวแน่ เพราะไกลจากจकारตาเหลือเกิน อย่างกระนั้นเลย ไปแค่อ่านสัตว์จากจकारตาก็ได้ชมเหมือนกัน แม้จะได้บรรยากาศไม่เทียบเท่า แต่ประหยัดเวลาและเงินในกระเป๋าดีกว่ากันเยอะ

งานนี้กว่าที่จะได้เห็นมังกรโคโมโดสมใจอยาก ผมต้องลงทุลงแรงไปถึง 2 วัน สาเหตุไม่ใช่ว่าสวนสัตว์จากร์ตา ตั้งอยู่ไกลขนาดต้องค้างคืนค้างแรม แต่เพราะตอนไปสวนสัตว์ วันแรกซึ่งตรงกับวันจันทร์ เป็นวันหยุดทำการของสวนสัตว์ พอดีบพอดีจึงต้องเดินทางไปใหม่ในวันรุ่งขึ้น ซึ่งความผิดพลาดนี้ จะโทษใครไม่ได้ นอกจากตัวเองที่ไม่ได้ทำการบ้านดีพอ

จนแล้วจนรอดผมก็ได้เจอพวกมันในวันที่สอง ก่อนไป ผมจินตนาการไว้ว่าจะได้เห็นพวกมันในสภาพที่กำลัง คลานอย่างทะมัดทะแมง หัวหางส่ายไปมาตามจังหวะก้าว อย่างน่าเกรงขาม พร้อมๆ กับลิ้นสองแฉกที่แลบผลุบโผล่ เกือบลากพื้น แต่ที่ไหนได้ พอเห็นพวกมันเข้าจริง ภาพที่ จินตนาการไว้ทั้งหมดมลายหายเกลี้ยง เพราะมังกรโคโมโด 2 ตัวตรงหน้า เอาแต่นอนกับนอน โดยไม่ไหวติงราวกับก้อนหิน ผมเฝ้ามองตั้งนานสองนาน รอคอยพวกมันลุกขึ้นมาโพสท่า เท่ๆ ให้ถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ก็ไม่ประสบผล จะมีกะใจผกหัว ขึ้นมาแลบลิ้นทักทายผมสักนิดก็ไม่มี พวกมันไม่แคร์ผมเลยจริงๆ ผับผ่าเถอะ!! เจอแบบนี้ ผมจึงบอกไม่ถูกว่ารู้สึกสมหวัง หรือผิดหวังกันแน่ที่ได้เจอพวกมันในวันนั้น

นอกจากสถานที่ซึ่งผมแนะนำไปแล้ว อีกแห่งหนึ่ง ที่ไม่ควรพลาดเมื่อไปเที่ยวกรุงจาการ์ก็คือ โกตาตัว หรือ เมืองเก่าปัตตาเวีย ซึ่งผมได้เขียนถึงไปเมื่อฉบับที่แล้ว ซึ่งขอ อนุญาตที่จะไม่กล่าวซ้ำอีกในที่นี้

ดังที่ได้บอกไปข้างต้นว่าปัญหาอย่างเดียวของการ ไปเยือนประเทศมุสลิมในช่วงเดือนรอมะฎอน ก็คือ การหา อาหารการกินที่ค่อนข้างยุ่งยากสักหน่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ช่วงระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นจนพระอาทิตย์ตกดิน แต่ปัญหา ที่ว่าก็เป็นเรื่องจิบจ้อยมาก หากเรารู้จักปรับตัวและวางแผน

อย่างการไปเยือนจากรัตนาห์ ที่ผมไม่รู้สึกละเลยว่าการกินเป็นปัญหาใหญ่ เพราะผมใช้วิธีฝากท้องไว้กับร้านอาหาร
 ย่านไชน่าทาวน์ หรือ “โกลด็อก” (Glodok) ในมือเช้าและกลางวัน เนื่องจากที่นี้เป็นย่านชาวจีนที่ส่วนมากไม่ได้นับถือศาสนา
 อิสลาม ฉะนั้น มาที่นี่รับรองไม่มีอด อาหารคาว อาหารหวาน มีให้ชิมสารพัดอย่างตั้งแต่เช้ายันค่ำ ทั้งมีสีสันของวิถีชาวบ้าน
 ร้านตลาดให้ได้ชมเป็นของแถม ด้วยเหตุนี้ ผมจึงมีอาหารเต็มเต็มกระเพาะและลำไส้ครบทั้ง 3 มื้อ แบบหายห่วง โดยมิชชั่นไขมัน
 รอบเอวที่หนาขึ้นพกพากลับมายืนยันยันกับคนทางบ้าน

พุดมาถึงตรงนี้ รู้สึกเหมือนท้องไส้เริ่มร้องโครกคราก เพราะภาพของกินอันโอชะที่เคยลิ้มลองลอยลิ่วๆ เข้ามาในหัว
 แบบไม่เกรงอกเกรงใจคนที่อยู่ในระหว่างควบคุมน้ำหนัก

นี่ถ้ามีโอกาสกลับไปอินโดนีเซียอีกเมื่อไหร่ รับรองจะจัดการให้หายอยากเลยเชียว

- ☐ ต่ออายุสมาชิก เลขที่
- ☐ สมัครสมาชิกใหม่ เลขที่
- ☐ ใบเสร็จรับเงิน เลขที่

ใบสมัครสมาชิกวารสารวิทยาสาร

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อหน่วยงาน

เลขที่บัตรประชาชน

เพื่อเชื่อมโยงกับฐานข้อมูล
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ตำแหน่ง

- ☐ ครู ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา ☐ ผู้บริหารการศึกษา ☐ ศึกษานิเทศก์
- ☐ คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ☐ นิสิต/นักศึกษา ☐ อื่นๆ

สังกัด

- ☐ สพฐ. ☐ สพป. ☐ สพม. ☐ สอศ. ☐ สช. ☐ กศน. ☐ สกอ.
- ☐ พลธ. ☐ พัฒนาศิลป์ ☐ สพศ. ☐ อปท. ☐ กทม. ☐ อื่นๆ

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้

เลขที่ หมู่ที่ ซอย ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์/โทรศัพท์เคลื่อนที่

การสมัครเป็นสมาชิกวารสารวิทยาสาร

ดังนี้

- ☐ ต่ออายุสมาชิกเลขที่ ☐ สมัครสมาชิกใหม่

☐ ราย 1 ปี (ราคา 500 บาท)

☐ ราย 2 ปี (ราคา 1,000 บาท)

โดยรับฉบับเดือน ถึง

ชื่อผู้แนะนำ (ถ้ามี)

การชำระค่าสมาชิก

☐ เงินสด บาท

☐ ธนาคาณัติ สั่งจ่าย ปณ.ศึกษาธิการ ในนาม ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (ใช้ธนาคาณัติตัวจริงเท่านั้น)

สถานที่จัดส่งวารสารและใบเสร็จรับเงิน

☐ ตามที่อยู่สมัครข้างต้น

☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)

เลขที่ หมู่ที่ ซอย ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด รหัสไปรษณีย์

โทรศัพท์/โทรศัพท์เคลื่อนที่

กองบรรณาธิการวารสารวิทยาสาร ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนวารสารวิทยาสาร
วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษาให้คงอยู่คู่กับวิชาชีพทางการศึกษาสืบไป

ย่าสามกรอบ

“ครูชน” บุญช่วย กองศรี
เขียนที่ ริม'เลสมิหลา

ไสร้ง กับ ต้นไม้ริมทาง

ผมถลก “ไสร้ง” เล็กน้อย เมื่อจะเบี่ยงตัวลงจากมิตซูบิชิ
สีแดงคูใจ...ฮ่าา!! วันนี้มาในมาดใหม่ด้วยเครื่องนุ่งห่ม แบบเก่า
ที่ผสมผสานอย่างลงตัว.....

วันนี้... ผมขอใช้ **คาแรคเตอร์** ของ **ครูชน** เพื่อนำเสนอ
การแต่งกายใน **คอลเลคชั่น “สองโลก”**

ด้วย T - Shirt เนื้อฝ้ายผสมยางอิลาสติกแบบทันสมัย
เป็นเสื้อ “**ครูสร้างคน - คนสร้างโลก**” ที่หลายคนชมชอบ และตามหา
เพื่อครอบครอง... แต่ไม่มีจำหน่ายในตลาดเสื้อ ทั้งห้างหรูและ
ตลาดแบกะดิน ซึ่งวันนี้ราคาก็ขยับขึ้นตาม **ดีมานด์ - ซัพพลาย**... อ้อ!

แต่... ขยับอย่างไรก็ไร้ความหมายเพราะ
ไม่มีการผลิตเสื้อ นอกจากตามหาซื้อเสื้อ **ครูสร้างคนฯ**
มือสอง...ฮ่าา!

สลับลงมาท่อนล่าง ผมเปลี่ยนจากกางเกง
ขาวยาว**ทรงเตฟหรือยีนส์**ตามสภาพปกติ เป็น “**ไสร้ง**”
ที่โปร่งโล่งไร้ความซับซ้อนต่อเรือนกาย.....

ในสภาพจริงแล้ว ผมใช้**ไสร้ง** มากกว่าคอนซีวิต
กระทั่งคุ้นเคยกับร่างกายในการขยับขับเคลื่อน
โดยไม่ประดักประเดิดใดๆ จะตัวดำ - ขาว ขยับ
คลุ่ม คร่อม พาด เฉียง เฉยเย็น หรือ ถก รั้ง ตัวด มุ่น
ม้วน มัดชายพกได้ทุกท่วงท่าลีลา

แปลกนะครับที่**ผ้าถุงไสร้ง**ของผู้ชาย กับ
ผ้าถุงปาเต๊ะของผู้หญิงซึ่งเป็น**นวัตกรรมเครื่องนุ่งห่ม**
ของคน**ย่านอุษาคเนย์**นั้น มีมาเป็นร้อยเป็นพันปี
จัดได้เป็น**เอกลักษณ์ Unique** ของคนภูมิภาคนี้ชัดเจน

แม้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
องค์พระปิยมหาราช ยังทรงไสร้ง ยามเสด็จประพาสต้น
ทรงเยี่ยมพสกนิกรของพระองค์ เป็นที่ปลื้มปิติของ
ปวงชนเมื่อได้เห็น.....

อนึ่ง... พระบรมฉายาลักษณ์ภาพนี้ ทรงโล่งเป็น
พระภูษาส่วนพระองค์ และทรงลองทอดปลาทุที่ทรงโปรดด้วย
พระองค์เอง ณ พระที่นั่งวิมานเมฆ พระราชวังดุสิต
แต่ววันนี้ เด็ก, เยาวชน คนรุ่นใหม่ ส่วนใหญ่กลับขัดเคือง
ในการนุ่งห่ม แล้วหันไปลุ่มหลงสไตล์การแต่งกายแบบตะวันตก
ผมไม่ได้ต่อว่าใคร หรือประเทศใดนะครับ เพราะผมเอง
ก็เดินตามกระแสวัฒนธรรมเหล่านี้เช่นกัน

กระแสวัฒนธรรมการแต่งกายนั้นโดยธรรมชาติก็มีการต่อสู้
การกดขี่กันอยู่แล้ว วัฒนธรรมใดอ่อนแอก็ย่อมถูกรวบงำได้
นวนิยายเรื่อง**สี่แผ่นดิน** ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
ได้ถ่ายทอดการเปลี่ยนแปลงของเครื่องแต่งกายผ่านตัวละคร
ได้ชัดเจน จากผ้าถุง โจงกระเบน มาสู่อีกางเกงทรงสลัดด์
เรื่องเหล่านี้อย่าไปซีเรียสเลยครับ ผมเชื่อว่า ไม่มีผิด-ถูกหรอก
เพียงแต่เหมาะสม ไม่เหมาะสม เท่านั้น

แต่เอาเข้าจริงๆ ถ้ามาให้ถึงที่สุดว่า... ความเหมาะสมของ
ใครอีกล่ะ ก็คงเถียงกันไม่จบ

มาถึงวัยนี้แล้ว ผมไม่อยากไปพุ่มเถียงกับใครอีกแล้ว
เพียงมีเวทีให้แสดงความคิดได้ ก็เสนอไป ทั้งพื้นที่**กระดาน**
แบบโบราณ (วิทยากร) และในโลก**เสมือนจริง Social Media**
ทั้งหมดที่กล่าวมานี้แหละครับ ทำให้ผมมีความรู้สึกเหมือนว่า
ทั้งกาย ทั้งความคิด ทั้งจิตใจ ผมมีสองสภาวะผสมผสานกันอยู่...
ซึ่งมิได้ขัดแย้ง มิได้ขัดแย้ง มิได้นำเกลียด

มิน่า... ยังออกข้างน่ารักซะด้วยนะสิครับ... อือิอิ!

แถมให้อีกหน่อยก็ได้เนะครับ ต่อเนื่องจากย่อหน้าแรกโน้น.....

MITSUBISHI เกาตกรุ่นคันนี้ ที่ผมนั่งไต่รางก้าวลงมาอย่างสง่า...ได้จอดเสียบเทียบเข้าที่หน้าร้านสะดวกซื้อ
7-ELEVEN ซึ่งวันนี้ได้เกิดมาเพื่อฆ่าร้านขายของชำ โชว์ห่วยแบบเก่า เจ๊งระเนระนาดกันไปหมดแล้ว!

แค่รถบุโรทั่ง กับ ร้านทันสมัย ก็ดูขัดตาอยู่แล้ว แต่มันก็ดำรงอยู่
ร่วมกันได้ หากประโยชน์ไม่ทับซ้อนกันเกินไป

บนโลกใบย่อมๆ นี้ ล้วนแต่มีผลพวงแห่ง**อดีต**ทอดเลื้อมกับ
ปัจจุบัน และดูคล้ายจะซ้อนทับกับ**อนาคต**อยู่ด้วยกันเสมอ

เราจึงมี**ตำนาน**ที่เชื่อมกับ**สถานการณ์** ผสานกันไปสู่**จินตนาการ**
ฉะนั้น ี่ ปีศาจ เจ้าพ่อ-เจ้าแม่ เทพไท่เทว วิทยุญาณทั้งหลาย
จึงยังสถิตอยู่ใ้เราวันนี้ได้**บวงสรวง**ให้การทำงาน การดำรงตำแหน่ง ได้ก้าวหน้า
เคียงคู่กับ Application ทั้งหลายที่พัฒนาอย่างก้าวไกลในโลก DIGITAL

จึงไม่น่าประหลาดใจเนะครับ ในเรื่องทั้งหลายที่ผมกล่าวมา
ผมเคยคิดว่า วันเวลาเหมาะๆ ผมอาจจะเชิญ หมู่ม - สาว หรือ เฒ่า
ชรา ก็ไม่รู้ละ มาพบปะกัน โดยเน้นการนุ่ง **ไสร้ง-ปาเต๊ะ-ขึ้น-ผ้าถุง**
อัตลักษณ์พื้นถิ่นเฉพาะของตน เช่น ชนเผ่าต่างๆ ฟันธง เหนือ กลาง อีสาน
ใต้ ชาวเกาะ และหมู่ม - สาวมุสลิม

ผมเชื่อว่าจะได้บรรยากาศงาม ชลิ่ง เข้ม ด้วยจิตวิญญาณแห่งบรรพชน... **ที่สำคัญคือต้องสนุกและได้สาระ...ฮ่าๆๆ!!!**

ดังนั้น... ช่วงนี้ “**กระบวนการศึกษาไทย**” ของ **ครูชน** จึงมี**โครงสร้าง**ติดรถติดกายบ่อยขึ้น เพื่อกลืนกับบรรยากาศสภาพพื้นที่ที่ผมพัก - ค้างแรม

... ฮ่าๆๆ... แค่อีกรอบเดียว ผมก็โยกโยไปซะไกล... แต่ก็น่าคิดนะครับ

ความจริง... ผมก็ออกจากฐานพักแรมไปแวะซื้อของในร้านสะดวกซื้อนิดหน่อย... ก็เท่านั้น!.....

เสร็จแล้ว เตรียมก้าวข้ามคันคูด่างทาง **บังเอิญอีกแหละ!** ผมเห็นภาพนี้ครับ

ผม**สะดุดตา**เมื่อก้าวข้ามคูมถนนหน้าร้านสะดวกซื้อ.....

และ**สะกิดใจ**เมื่อเกิดจินตนาการจากภาพที่เห็นเบื้องหน้า

ต้นตะโกตด หรือ **ต้นชาฮกเกี้ยน** ผมไม่ทราบ..... ตั้งตรงสง่า ถูกตัด แต่ง ขริบชะสวย แบบสงบบงาม ดูเจียบ เรียบร้อย... อออิอิ! เป็น**ไม้งามตามแบบแผน!**

รายรอบด้วยพืชน้ำ ดูเรียบเฉย ธรรมดา..... เป็น**พืชผู้ทนทานบนแผ่นดิน!**

แต่... เบื้องหน้า มีอีกชีวิตที่ผุดโผล่ลอด**ตะแกรงปิดคู**ขึ้นมาระบัดไบแบบแสวงหาเสรีภาพอย่างตะกายสุดชีวิต.....

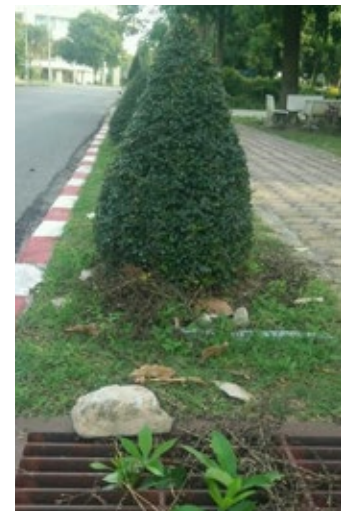
ผมก้มดูคูน้ำแห่งลึกเกือบเมตรที่เมล็ดพันธุ์นั้นพักตัวหยั่งราก แล้วเหยียดลำต้นทะลึ่งตัว โผล่ส่งใบให้รับแสงตะวัน... นึกคารวะ **“พฤษภา” ผู้กล้าสู้ชีวิต!**

เอาแค่ **“สามพฤษภา”** ที่เขาอยู่ใกล้กัน ท่านคิดว่าเขาควรจะคุยอะไรกัน หน้าร้านสะดวกซื้อที่ผมเพิ่งออกมา.....

ยังไม่ต้องพูดถึงต้นก้ามปูที่ทะมึนตระหง่านเป็นผู้เฒ่า ไม้เลื้อยที่เลาะรั้วริมทาง หรือ ไม้กระถางที่อ้ากว้างบนขอบหน้าต่างเรือนปั้นหย่าที่ผมผ่านตา.....

ผมคิดว่า**บทสนทนาของต้นไม้**นั้นคงมีสาระ..... แต่สิ่งสำคัญคือ... คนเราเคยได้ยิน และใส่ใจกันบ้างไหม...เท่านั้น!

MITSU แดง... ถอยออก เตรียมเดินทางต่อ พร้อมด้วยปรัชญาจาก**ต้นไม้ริมทาง!**

HOTLINE – สายตรง

เคลื่อนชีวิต จนชรา
อ่านเรื่องที่ผู้อื่นเขียน
ตลอดมา แต่ลืมอ่าน
"หัวใจ"เราเอง
ข้าพเจ้าจึงรู้โลก
แต่ไม่เข้าใจตน..!

ครูชน

1 สิงหาคม วันสตรีไทย

เป็นวันสำคัญที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 พระราชทานเพื่อให้สตรีไทยมีโอกาสดูแลถึงความรู้ความสามารถในการพัฒนาประเทศ ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในสถาบันสังคม และให้สามารถเทียบเท่าสตรีสากลของหลายประเทศที่เจริญแล้ว

“ดอกคัทลียา ควินสิริกิติ์”
ดอกไม้สัญลักษณ์วันสตรีไทย

7 สิงหาคม วันรพี

น้อมรำลึกถึงพระบิดาแห่งกฎหมายไทย
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ารพีพัฒนศักดิ์
กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์

ราคา 50 บาท